Sfântul cuvios Daniil, sihastrul de la Voroneţ

(18 decembrie)

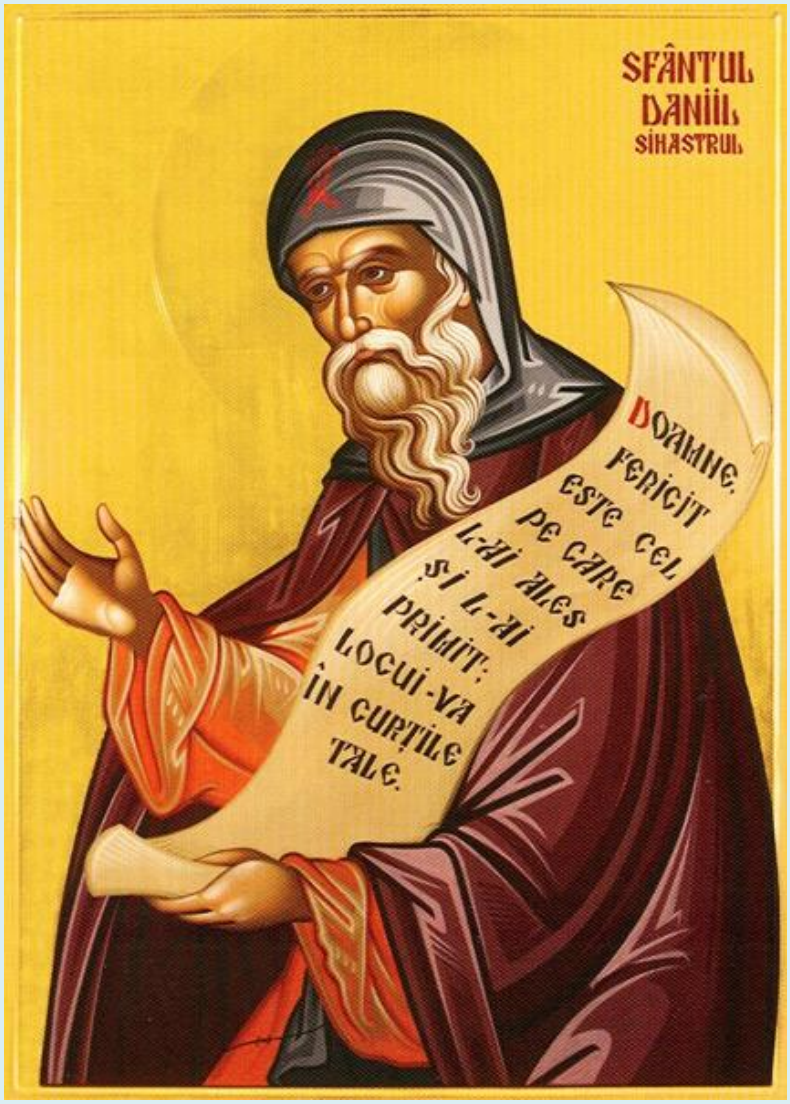

Sfântul cuvios Daniil, sihastrul de la Voroneţ cunoscut şi sub numele de "Daniil schimonahul" sau "Daniil cel nou" a vieţuit în secolul al XV-lea în partea de nord a Moldovei, nevoindu-se în viaţa călugărească cea mai mare parte a vieţii sale. S-a născut la începutul secolului al XV-lea, într-un sat din apropierea oraşului Rădăuţi. Ajunge la Schitul Sfântul Lavrentie, la 6 km de Putna, locul intrării sale în monahism. Mai târziu alege să se retragă pe o stâncă de pe malul pârâului Viţeul, unde va dălţui un paraclis, la care se mai vede şi azi pridvorul, naosul şi altarul, iar dedesubt o încăpere, săpată tot în piatră, care îi va sluji drept chilie. Potrivit tradiţiei, cuviosul Daniil i-ar fi prezis Sfântului Ştefan cel mare că va urca pe tronul de domnie al Moldovei. El a fost unul dintre ucenicii cuviosului Leontie de la

Rădăuţi, iar mai târziu a ajuns sfătuitor al bine credinciosului voievod Ştefan cel mare şi sfânt al Moldovei. După spusele cronicarului Ion Neculce cuviosul Daniil este cel care l-a îndemnat pe Ştefan Vodă să continue lupta împotriva turcilor şi tot de la el a venit şi îndemnul de a zidi Mănăstirea Putna. A fost înmormântat în partea sudică a pronaosului bisericii Mănăstirii Voroneţ. Un deget, ferecat în argint şi împodobit cu unsprezece mărgăritare şi un granat, se păstrează şi astăzi la mănăstirea Putna. Împreună cu toţi sfinţii, acest mare sihastru al românilor se roagă astăzi lui Dumnezeu pentru mântuirea tuturor iubitorilor de Hristos. În Moldova, pomenirea cuviosului Daniil, sihastru s-a făcut, secole de-a rândul, la 23 aprilie, hramul Mănăstirii Voroneţ şi la 18 decembrie.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 4
În această lună (decembrie), ziua a optusprezecea - Pomenirea Sfântului prea cuviosului părintelui nostru Daniil sihastrul (Minei) 7
Acatistul Sfântului cuvios Daniil, sihastrul 29
Acatistul Sfântului cuvios Daniil sihastrul (1496) 40
Imnografie 49
Vieţile Sfinţilor - Sfântul prea cuviosul părintele nostru Daniil, sihastrul de la Voroneţ 50
Sfântul Daniil Sihastrul - drumul spre sfinţenie 60
Sinaxar - Pomenirea Sfântului cuviosului părintele nostru Daniil, sihastrul 62
Sfinţii ocrotitori ai Moldovei - Sfântul cuvios Daniil, sihastrul 65
Pr. Ciprian Florin Apetrei - Sinaxar - Sfântul cuvios Daniil Sihastrul; Sfinţii mucenici Sebastian şi Zoe 68
Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul cuvios Daniil Sihastrul; Sfinţii mucenici Sebastian şi Zoe; Sfântul ierarh Modest, patriarhul Ierusalimului.....70
Arhimandrit Ioanichie Bălan - Sfântul Daniil sihastrul, mare dascăl al pustiei şi povăţuitor al călugărilor 74
Arhimandrit Ioanichie Bălan - Sfântul Daniil sihastrul s-a învrednicit încă din timpul vieţii de darul facerii de minuni 76
Arhimandrit Ioanichie Bălan - Sfântul Daniil sihastrul - ctitor duhovnicesc al mănăstirilor zidite de Ştefan cel mare.....78
Arhimandrit Ioanichie Bălan - Cuviosul Daniil sihastrul a creat în Moldova o mare mişcare isihastă 80
Arhimandrit Ioanichie Bălan - Cuviosul Daniil sihastrul, numit „Sfântul Daniil cel nou, făcătorul de minuni” 82

Sfântul cuvios părinte Daniil, sihastrul - Sfinte moaşte.....84
Diac. Ştefan Sfarghie - Sfântul cuvios Daniil Sihastrul, un înţelept sfătuitor şi rugător isihast.....90
Emilian Apostolescu - Sfântul Daniil, înţelept sihastru şi duhovnic iscusit 93
Legenda lui Daniil sihastru şi a Mănăstirii Voroneţ.....97
Sfântul Daniil sihastru şi legenda mănăstirii Putna.....101
Mădălina Mihăilă - Bătrânul Daniil era considerat un sfânt încă din timpul vieţii - Sfântul Daniil a fost ales egumen la sfinţirea Voroneţului 103
Ciprian Bâra - „Sfântul cuvios Daniil, sihastrul a unit cerul cu pământul, prin rugăciunea inimii“.....111
Teodor Danalache - Chilia Sfântului Daniil, sihastrul 113
(Foto) Schitul „Sfântul Daniil sihastrul”, Putna 135
Schitul cuviosul Daniil sihastrul - Cuejdi (galerie foto) 142
Schitul „Sfântul Daniil sihastru” 152
Icoane.....158

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

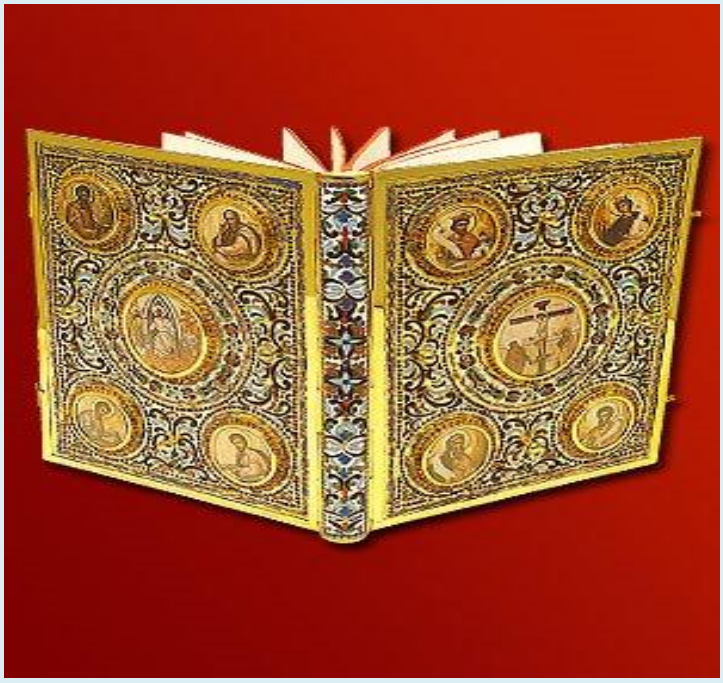

Matei 4, 25; 5, 1-12

25.Şi mulţimi multe mergeau după El, din Galileea, din Decapole, din Ierusalim, din Iudeea şi de dincolo de Iordan.

1. Văzând mulţimile, Iisus S-a suit în munte şi aşezându-se, ucenicii Lui au venit la El.
2. Şi deschizându-şi gura, îi învăţa zicând:
3. Fericiţi cei săraci cu duhul, că a lor este Împărăţia Cerurilor.
4.Fericiţi cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.
5.Fericiţi cei blânzi, că aceia vor moşteni pământul.
6.Fericiţi cei ce flămânzesc şi însetează de dreptate, că aceia se vor sătura.
7.Fericiţi cei milostivi, că aceia se vor milui.
8.Fericiţi cei curaţi cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.
9.Fericiţi făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.
10.Fericiţi cei prigoniţi pentru dreptate, că a lor este Împărăţia Cerurilor.
11.Fericiţi veţi fi voi când vă vor ocărî şi vă vor prigoni şi vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, minţind din pricina Mea.
12.Bucuraţi-vă şi vă veseliţi, că plata voastră multă este în ceruri.

Apostol

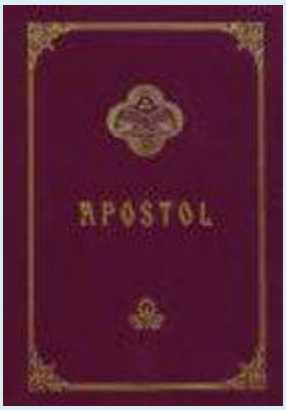

Epistola către Evrei a Sfântului apostol Pavel

Evrei 12, 1-10

1. De aceea şi noi, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii, să lepădăm orice povară şi păcatul ce grabnic ne împresoară şi să alergăm cu stăruinţă în lupta care ne stă înainte.
2. Cu ochii aţintiţi asupra lui Iisus, începătorul şi plinitorul credinţei, Care, pentru bucuria pusă înainte-I, a suferit crucea, n-a ţinut seama de ocara ei şi a şezut de-a dreapta tronului lui Dumnezeu.
3. Luaţi aminte, dar, la Cel ce a răbdat de la păcătoşi, asupra Sa, o atât de mare împotrivire, ca să nu vă lăsaţi osteniţi, slăbind în sufletele voastre.
4. În lupta voastră cu păcatul, nu v-aţi împotrivit încă până la sânge.

5. Şi aţi uitat îndemnul care vă grăieşte ca unor fii: "Fiul meu, nu dispreţui certarea Domnului, nici nu te descuraja, când eşti mustrat de El.
6. Căci pe cine îl iubeşte Domnul îl ceartă şi biciuieşte pe tot fiul pe care îl primeşte".
7. Răbdaţi spre înţelepţire, Dumnezeu se poartă cu voi ca faţă de fii. Căci care este fiul pe care tatăl său nu-l pedepseşte?
8. Iar dacă sunteţi fără de certare, de care toţi au parte, atunci sunteţi fii nelegitimi şi nu fii adevăraţi.
9. Apoi dacă am avut pe părinţii noştri după trup, care să ne certe şi ne sfiam de ei, oare nu ne vom supune cu atât mai vârtos Tatălui duhurilor, ca să avem viaţă?
10. Pentru că ei, precum găseau cu cale, ne pedepseau pentru puţine zile, iar Acesta, spre folosul nostru, ca să ne împărtăşim de sfinţenia Lui.

În această lună (decembrie), ziua a optusprezecea - Pomenirea Sfântului prea cuviosului părintelui nostru Daniil sihastrul (Minei)

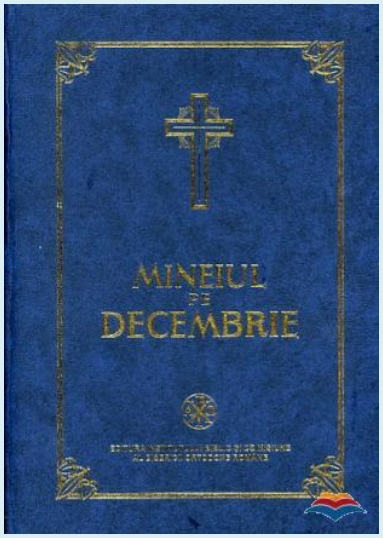

La Vecernie

După obişnuitul psalm, se cântă: Fericit bărbatul…, starea întâia. La Doamne, strigat-am… se pun **stihirile** pe 8, glas 5:

Podobie: Prea cuvioase părinte…

Cuvioase părinte, de Dumnezeu purtătorule, Sfinte Daniil, din tinereţe te-ai nevoit a supune patimile trupului şi a urma lui Hristos prin postiri, privegheri şi rugăciuni neîncetate. Iar acum, în ceruri, te bucuri împreună cu îngerii, primind răsplata ostenelilor tale îndelungate. Pe Hristos Dumnezeu roagă-L să dăruiască lumii pace şi să mântuiască sufletele noastre.

Cuvioase părinte, de Dumnezeu purtătorule, Sfinte Daniil, în toată ţara noastră se cunoaşte pilda vieţii tale; pe voievod şi popor sfătuindu-i a păzi dreapta credinţă, biserici şi mănăstiri a zidi, glia strămoşească a iubi, şi în fapte bune a spori. Pe Hristos Dumnezeu roagă-L să dăruiască lumii pace şi sufletelor noastre mare milă.

Cuvioase părinte, de Dumnezeu purtătorule, Sfinte Daniil, lumea ai părăsit şi într-o chilie de piatră la Putna te-ai sălăşluit. Cugetul semeţ prin înfrânare l-ai smerit, ispitele cu adevărata sărăcie ai biruit, şi prin acestea pildă călugărilor te-ai făcut, râvnitorule al vieţii îngereşti şi iubitorule al pustiei. Pe Hristos Dumnezeu roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Cuvioase părinte, de Dumnezeu purtătorule, Sfinte Daniil, mulţime de monahi ai strâns în jurul tău şi povăţuitor al lor te-ai făcut, învăţătorule al înfrânării şi luminătorule al dreptei credinţe, locuitor împreună cu îngerii şi întocmai cinstit cu ei; podoaba monahilor şi lauda credincioşilor. Pe Hristos Dumnezeu roagă-L să dăruiască Bisericii Sale pace şi mare milă.

Alte **stihiri**, glas 1:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici…

Sfinte părinte Daniil, luminător al sihaştrilor din codrii Moldovei te-ai arătat, învăţând şi îndemnând spre fapte bune mulţimea ucenicilor şi a credincioşilor ce veneau la tine, pildă tuturor te-ai făcut prin neîncetate rugăciuni şi privegheri de toată noaptea. Şi acum, mult nevoitorule, roagă-L pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Sfinte părinte Daniil, din copilărie slujirii lui Hristos viaţa ţi-ai dăruit, în mânăstire cu ascultarea şi alte virtuţi te-ai împodobit, iar în sihăstrie ca proorocul Ilie iscusit lucrător al celor îngereşti te-ai arătat. Pentru acestea, acum, roagă-te lui Dumnezeu să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Sfinte părinte Daniil, neîncetat ai povăţuit pe calea cea bună, prin cuvânt şi faptă, pe fiii tăi. Uşa chiliei deschisă ai lăsat-o tuturor, iar sfatul tău s-a dovedit a fi lucrător pentru conducători şi slujitori. Din locaşurile cele de sus, roagă-te lui Dumnezeu să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Sfinte părinte Daniil, de Dumnezeu înţelepţite, mare luminător te-ai arătat, luminând lumea cu strălucirile minunilor şi ale faptelor tale. Şi aşa, după adormire, Lumina cea neapusă te-a primit pe tine, întru care sălăşluindu-te, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru noi.

Slavă…, glas 5

Cuvioase părinte Daniil, ascultând de glasul Evangheliei Domnului, ai părăsit lumea; iar bogăţia şi mărirea le-ai socotit lucruri de nimic. Pentru aceasta tuturor ai strigat: iubiţi pe Dumnezeu şi veţi afla har veşnic; nimic să nu doriţi mai mult decât dragostea Lui. Ca atunci când va veni întru slava Sa să aflaţi odihnă cu toţi sfinţii, cu ale căror rugăciuni, Hristoase, apără şi mântuieşte sufletele noastre.

Şi acum…, a Născătoarei, glas 5, Dogmatica

În Marea Roşie închipuirea miresei celei neispitită de nuntă s-a întipărit demult. Acolo Moise, despărţitor al apei, iar aici Gavriil slujitor al minunii. Atunci trecut-a Israel adâncul cu piciorul neudat, iar acum Fecioara L-a născut fără prihană pe Hristos. Marea după trecerea lui Israel, a rămas nestrăbătută; iar cea fără prihană, după naşterea lui Emanuel, a rămas nevătămată. Cel ce eşti şi mai înainte ai fost şi Te-ai arătat ca un om; Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi.

Vohod: Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic eşti în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea Te slăveşte.

Prochimenul zilei şi apoi Paremiile

Din înţelepciunea lui Solomon citire:

(III, 1-9)

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu şi chinul nu se va atinge de ele. În ochii celor fără de minte, drepţii sunt morţi cu desăvârşire şi ieşirea lor din lume li se pare mare nenorocire. Şi plecarea lor dintre noi, un prăpăd, dar ei sunt în pace. Chiar dacă, în faţa oamenilor, ei au îndurat suferinţe, nădejdea lor este plină de nemurire. Şi fiind pedepsiţi cu puţin, mare răsplată vor primi, căci Dumnezeu i-a pus la încercare şi i-a găsit vrednici de El. Ca pe aur în topitoare, aşa i-a lămurit, şi ca pe o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Străluci-vor în ziua răsplătirii şi ca nişte scântei care se lasă pe mirişte, aşa vor fi. Judeca-vor neamurile şi stăpâni vor fi peste popoare şi Domnul va împărăţi întru ei, în veci. Ei vor înţelege adevărul, ca unii care şi-au pus încrederea în Domnul; cei credincioşi vor petrece cu El în iubire, căci harul şi îndurarea sunt partea aleşilor Lui.

Din înţelepciunea lui Solomon citire:

(V, 15-VI, 3)

Însă cei drepţi vor fi vii în veacul veacului şi răsplata lor este la Domnul şi Cel Atotputernic are grijă de ei. Drept aceea, vor primi din mâna Domnului împă-răţia frumuseţii şi cununa cea strălucitoare, căci El îi va ocroti cu dreapta Sa şi cu braţul Său; asemenea unui scut, îi va acoperi. El va face arme din mânia Sa şi cu ele va întări făptura mâinilor Sale ca să răsplătească vrăjmaşilor. Din dreptate El îşi va face platoşă şi din judecata cea nefăţarnică îşi va face coif. Din sfinţenia Sa va face pavăză nebiruită; iar din cumplita Sa mânie va face sabie ascuţită şi lumea va porni

război împreună cu El împotriva celor fără de minte. Săgeţile fulgerului Său vor porni bine îndreptate şi vor lovi în ţintă, zburând din arcul puternic încordat al norilor. Mânia Lui, ca o praştie, va azvârli noian de grindină; apele mării se vor întărâta asupra lor şi râurile îi vor îneca vijelios. Duhul puterii dumnezeieşti se va ridica împotriva lor şi ca viscolul îi va vântura. Astfel fărădelegea va aduce pustiire pe pământ şi răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Ascultaţi deci, regilor, şi înţelegeţi, luaţi învăţătură, voi, care judecaţi marginile pământului. Băgaţi în urechi, voi cei ce stăpâniţi peste mulţimi şi care vă mândriţi cu mulţimea popoarelor voastre. Pricepeţi că stă-pânirea vi s-a dat de la Domnul şi puterea de la Cel Prea Înalt, care va cerceta faptele voastre şi va pune la încercare gândurile voastre.

Din înţelepciunea lui Solomon citire:

(IV, 7-15)

Cel drept, chiar când apucă să moară mai devreme, dă de odihnă. Bătrâneţile cinstite nu sunt cele aduse de o viaţă lungă, nici nu le măsori după numărul anilor. Înţelepciunea este la om adevărata căruntețe şi vârsta bătrâneţilor înseamnă o viaţă neîntinată. Plăcut fiind lui Dumnezeu, Domnul l-a iubit şi, fiindcă trăia între păcătoşi, l-a mutat de pe pământ. A fost răpit, ca răutatea să nu-i schimbe mintea sa, înşelăciunea să nu-i amăgească sufletul. Căci vraja viciului întunecă cele bune şi ameţeala poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Ajungând curând la desăvârşire, dreptul a apucat ani îndelungaţi. Sufletul lui era plăcut lui Dumnezeu, pentru aceasta Domnul S-a grăbit să-l scoată din mijlocul răutăţii. Neamurile văd, dar nu pricep nimic şi nu-şi bat capul cu aşa ceva, că adică harul lui Dumnezeu şi mila Lui sunt cu aleşii Săi şi că poartă grijă de sfinţii Săi.

La Litie

Stihira hramului, glas 2:

Părinte Daniile, dorind neîncetat pe Dumnezeu să-L slăveşti, focul râvnei lăuntrice ţi-a purtat paşii prin codrii munţilor şi te-ai deprins din tinereţe cu nevoinţe sihăstreşti. Firea ţi-ai silit, pentru a te apropia de Hristos, urmând marilor cuvioşi mai dinainte: lui Iosif întru ispite, lui Iov întru răbdare şi Botezătorului întru adâncă pocăinţă. Acum, în ceruri, cu dânşii te veseleşti, iar pentru noi te rogi să ne izbăvim din nevoi şi din necazuri.

Slavă…, glas 8

Pe omul lui Dumnezeu, pe îngerul cel pământesc, pe podoaba călugărilor, pe lauda sihaştrilor, pe cel ce s-a ridicat prin viaţa sa aspră la înălţimea bunătăţilor celor de sus, pe cel ce îngereşte a vieţuit şi patimile prin înfrânare le-a veştejit, pe cuviosul şi Sfântul Daniil sihastrul, următorul lui Hristos, să-l lăudăm, după vrednicie, căci se roagă Domnului pentru noi.

Şi acum…, a Născătoarei

Ceea ce ai născut cu trup pe Mântuitorul şi Răscumpărătorul, Dumnezeul tuturor şi Domnul, cel ce a petrecut cu oamenii pe pământ, izbăveşte prea curată din nevoi pe cei ce te cheamă în ajutor, pe tine, prea lăudată Stăpână.

La Stihoavnă

Stihirile sfântului, glas 4:

Podobie: Ca pe un viteaz…

Pe îngerul pământesc, podoaba sihaştrilor, cugetătorul la cele cereşti, pe duhovnicul şi sfetnicul de taină al lui Ştefan cel mare, voievodul Moldovei şi apărătorul dreptei credinţe, toţi credincioşii să-l lăudăm bucurându-ne, căci pururea se roagă pentru noi.

Stih: Scumpă este înaintea Domnului, moartea cuviosului Lui.

Ziua şi noaptea la legea Domnului cugetând, n-ai uitat în rugăciunile tale pe toţi cei din neamul tău. Pe voievod l-ai îndrumat, pe oşteni i-ai binecuvântat, pe cei bogaţi i-ai smerit şi pe cei săraci întru răbdare i-ai întărit, preoţilor fiind învăţător şi sihaştrilor adânc povăţuitor. Pentru aceste fapte, în cer cu sfinţii te veseleşti, iar pentru noi, de-a pururea, în faţa PreaSfintei Treimi mijloceşti.

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul şi doreşte să păzească poruncile Lui.

Scară înaltă până la cer a fost viaţa ta, părinte Daniile, prin care la înălţime te-ai suit şi cu Stăpânul Hristos a vorbi te-ai învrednicit, dobândind îngerească luminare. Căruia, şi acum, stându-i înainte, roagă-te, cuvioase, ca cei ce săvârşesc pomenirea ta, să se bucure împreună cu tine, iar lumii să dăruiască mare milă.

Slavă…, glas 8

Alcătuire a Sicheotului: Mulţimile călugărilor te cinstesc pe tine, Sfinte Daniil părintele nostru; că prin tine am cunoscut cu adevărat a umbla pe cărarea cea dreaptă. Fericit eşti că lui Hristos ai slujit şi ai biruit puterea vrăjmaşului, cel ce eşti cu îngerii împreună vorbitor, cu drepţii şi cuvioşii împreună locuitor, roagă-te Domnului să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum…, a Născătoarei

Fecioară care nu ştii de mire, ceea ce ai zămislit mai presus de fire pe Dumnezeu cu trup, Maica Dumnezeului Celui Preaînalt, primeşte rugăciunile robilor tăi. ceea ce eşti cu totul fără de prihană, care dăruieşti tuturor curăţire de greşeli, roagă-te Fiului tău pentru sufletele noastre.

Urmează: Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feţei tuturor popoarelor; lumină spre descoperirea neamurilor şi slavă poporului Tău bine credincios.

Apoi, **Troparul** Sfântului Daniil, glas 8: Întru tine, părinte, cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea ai urmat lui Hristos şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător, ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta, şi cu îngerii împreună, se bucură, prea cuvioase părinte Daniil, duhul tău.

Slavă…, Şi acum…, al Născătoarei

Cela ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară şi răstignire ai răbdat, Bunule, care cu moartea pe moarte ai prădat şi învierea ai arătat ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, Milostive, primeşte pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, care se roagă pentru noi şi mântuieşte, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

La binecuvântarea pâinilor se pun: Troparul sfântului (de două ori) şi apoi al Născătoarei: Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucură-te… (o dată).

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul… se cântă: Troparul Sfântului (de două ori), Slavă…, Şi acum…, al Născătoarei Învierii de la glasul Sfântului.

După Catisma întâia, se cântă **Sedelna**, glas 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Întru nevoinţă vieţuind pe pământ, fericite, te-ai arătat cu adevărat locaş curat al Sfântului Duh, luminând cu bune învăţături pe cei ce cu credinţă veneau la tine. De aceea, acum, roagă pe Hristos Dumnezeu să lumineze sufletele noastre, a celor ce cinstim pomenirea ta, Sfinte cuvioase Daniil, părintele nostru.

Slavă…, Şi acum…, a Născătoarei

Glas şi Podobie aceleaşi:

Maica lui Dumnezeu te ştim noi toţi, cei ce cu dragoste alergăm la a ta bunătate, care te-ai arătat Fecioară cu adevărat şi după naştere; că pe tine te avem păcătoşii folositoare; pe tine te-am câştigat izbăvire din ispite, una cu totul fără prihană.

După Catisma a doua, se cântă **Sedelna**, glas 5:

Podobie: Pe Cuvântul…

Bine chivernisind talanţii care ţi s-au încredinţat de către Hristos, Sfinte cuvioase părinte Daniil, mare folositor tuturor credincioşilor te-ai arătat şi stâlp de întărire în credinţă celor ce vin cu dragoste şi se închină moaştelor tale. De aceea, te rugăm, întăreşte-ne pe noi întru dragostea ta.

Slavă…, Şi acum…, a Născătoarei, acelaşi glas

Ceea ce eşti plină de har, Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, mijloceşte cu rugăciunile tale şi cere de la Fiul tău pentru sufletele noastre milă şi curăţire de greşeli.

Urmează Polieleul şi **Mărimurile:**

Stih 1: Aşteptând, am aşteptat pe Domnul şi a căutat spre mine şi a auzit rugăciunea mea.

Stihiră: Slăvimu-te pe tine, Sfinte prea cuvioase părinte Daniil, şi cinstim sfântă pomenirea ta, îndreptătorule al călugărilor şi împreună vorbitorule cu îngerii.

Altă **stihiră:** Veniţi toţi credincioşii, să lăudăm pe Sfântul Daniil sihastrul, zicând: Pe povăţuitorul călugărilor şi lauda sihaştrilor.

Stihurile

Stih 2: Genunchii mei au slăbit de post şi trupul meu s-a istovit de lipsa untului de lemn.
Stih 3: Pentru cuvintele buzelor Tale, eu am păzit căi aspre.
Stih 4: Întors-ai plângerea mea întru bucurie, luat-ai sacul de pe mine şi m-ai încins cu veselie.
Stih 5: Să ştiţi că Domnul Şi-a cunoscut pe sluga Sa cea credincioasă.
Stih 6: Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuvioşilor Lui.

După Polieleu se cântă **Sedelna**, glas 4:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Răsărind ca un soare în codrii Moldovei, cuvioase, împrăştii raze strălucitoare la toată lumea cu vieţuirea ta, dumnezeiescule Daniile, podoaba credincioşilor şi lauda sihaştrilor.

Slavă…, Şi acum…, a Născătoarei

Prea lăudată Stăpână, nădejdea, acoperitoarea şi sprijinitoarea credincioşilor, pe tine te rugăm; apără-ne de toată primejdia pe noi robii tăi, care cerem ajutor de la tine şi ne închinăm cu credinţă Celui născut al tău, rugându-L totdeauna să se mântuiască sufletele noastre.

Urmează Antifonul întâi al glasului al 4-lea. După antifon,

Prochimen, glas 4: Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuviosului Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie.

Toată suflarea…,

Evanghelia de la Luca (VI, 17-23): În vremea aceea a stat Iisus la loc şes … (a se căuta la 6 decembrie)

Ev. Luca 6, 17-23

17. Şi coborând împreună cu ei, a stat în loc şes, El şi mulţime multă de ucenici ai Săi şi mulţime mare de popor din toată Iudeea, din Ierusalim şi de pe ţărmul Tirului şi al Sidonului, care veniseră ca să-L asculte şi să se vindece de bolile lor.
18. Şi cei chinuiţi de duhuri necurate se vindecau.
19. Şi toată mulţimea căuta să se atingă de El că putere ieşea din El şi-i vindeca pe toţi.
20. Şi El, ridicându-Şi ochii spre ucenicii Săi, zicea: Fericiţi voi cei săraci, că a voastră este împărăţia lui Dumnezeu.
21. Fericiţi voi care flămânziţi acum, că vă veţi sătura. Fericiţi cei ce plângeţi acum, că veţi râde.
22. Fericiţi veţi fi când oamenii vă vor urî pe voi şi vă vor izgoni dintre ei, şi vă vor batjocori şi vor lepăda numele voastre ca rău din pricina Fiului Omului.
23. Bucuraţi-vă în ziua aceea şi vă veseliţi, că, iată plata voastră multă este în cer;

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Slavă…, glas 2

Pentru rugăciunile cuviosului Tău Daniil, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum…

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: ***Miluieşte-mă Dumnezeule după marea mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fărădelegea mea.***

Stihiră, glas 6: Cuvioase părinte Daniil, în tot pământul a ieşit vestea minunilor tale; pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelilor tale, taberele diavolilor le-ai îndepărtat, cetele îngereşti ai ajuns, a căror viaţă fără prihană ai urmat. Îndrăznire având către Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Canoanele: Se pune Canonul PreaSfintei Născătoarei de Dumnezeu, cu irmosul pe 6, de la 5 decembrie, apoi al cuviosului Daniil pe 8, repetându-le:

Canonul cuviosului

Cântarea 1-a, glas 8

Irmos: Apa trecându-o ca pe uscat şi din răutatea egiptenilor scăpând israe-liteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Pripeală: ***Sfinte prea cuvioase părinte Daniil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

După multe osteneli duhovniceşti, ai câştigat har ceresc, trecând în bucuria cea nesfârşită, unde vezi pururea pe Dumnezeu, pe care roagă-L să ne dea şi nouă putere a te lăuda pe tine după cuviinţă.

Pripeală: ***Sfinte prea cuvioase părinte Daniil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împlinind voia lui Dumnezeu pe pământ şi încingându-te cu armele Duhului, cuvioase, ai biruit toate ispitele diavolului, care neîncetat dau război sufletelor noastre.

Pripeală: ***Sfinte prea cuvioase părinte Daniil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având multă râvnă dumnezeiască, din tinereţe ai părăsit casa părintească şi ai îmbrăţişat viaţa călugărească, nevoindu-te în ascultare, curăţie şi sărăcie de bună voie, împodobindu-ţi sufletul cu fapte bune.

Slavă…

Ucenic al Sfântului Leontie de la Rădăuţi fiind, nevoinţelor lui ai urmat, cuvioase părinte Daniil, înmulţindu-ţi ostenelile şi silindu-ţi firea, prin harul lui Dumnezeu, pentru a dobândi cele veşnice.

Şi acum…, a Născătoarei

Tu eşti, Stăpână, liniştea şi adăpostirea celor învăluiţi în noianul ispitelor de tot felul. Pentru aceasta nădăjduim la a ta bunătate, rugându-te să ne scapi de mulţimea patimilor.

Catavasie: Hristos se naşte slăviţi-L, Hristos din ceruri întâmpinaţi-L, Hristos pe pământ, înălţaţi-vă. Cântaţi Domnului tot pământul, şi cu veselie lăudaţi-L noroade, că S-a proslăvit.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule iubitorule de oameni.

Pripeală: ***Sfinte prea cuvioase părinte Daniil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Urmând chemării lăuntrice şi dorind să slăveşti pe Dumnezeu neîncetat, ale lumii desfătări întru nimic le-ai socotit, viaţa ta în linişte ai petrecut, iar acum te îndulceşti de pomul vieţii.

Pripeală: ***Sfinte prea cuvioase părinte Daniil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Depărtându-te prin munţi, la schitul Sfântul Laurenţiu te-ai oprit, un timp, spre a te deprinde cu asprimea vieţii de sihastru, ce urma să o îmbrăţişezi ca să porţi cu bucurie jugul Iui Hristos.

Slavă…

În suspinuri ziua şi noaptea ai petrecut, cuvioase, gândind la ceasul cel înfricoşător al Judecăţii; cu postul şi cu privegherea trupul ţi l-ai vestejit şi, prin smerenia ta, ai surpat viclenia diavolului.

Şi acum…, a Născătoarei

La mulţimea milelor tale, Preasfântă Fecioară, nădăjduim cu îndrăzneală noi robii tăi şi cerem cu stăruinţă iertare de relele ce am făcut, cu umilinţă rugându-ne ţie.

Catavasie: Fiului Celui născut fără stricare din Tatăl mai înainte de veci, şi mai pe urmă din Fecioară întrupat mai presus de fire, lui Hristos Dumnezeu să-i strigăm: Cela ce ai înălţat cornul nostru, Sfânt eşti Doamne.

Sedelnă, glas 4:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Sărăcia Domnului de bună voie ai iubit, şi urând bogăţia şi slava lumii cea trecătoare, te-ai învrednicit de harul facerii de minuni şi al înainte vederii cu duhul, iar prin petrecere bine plăcută lui Dumnezeu, ai câştigat Împărăţia cea veşnică.

Slavă…, Şi acum…, a Născătoarei, glas 5

Pe Cuvântul Cel împreună fără de început cu Tatăl și cu Duhul, carele S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră, să-L lăudăm, credincioșii, și să I ne închinăm; că bine a voit a Se sui cu trupul pe Cruce și moarte a răbda și a scula pe cei morți, întru slăvită Învierea Sa.

Pe Dumnezeu şi Domnul cel ce S-a întrupat din tine pentru noi cei întinaţi cu păcate, roagă-L cu căldură să Se milostivească spre noi şi să-Şi întoarcă mânia şi iuţimea Sa, prea curată Fecioară, de la cei ce cinstim cu credinţă şi lăudăm neîncetat stăpânirea şi puterea ta.

Cântarea a 4-a

Irmos: Am auzit, Doamne, taina rânduielii Tale, am înţeles lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Pripeală: ***Sfinte prea cuvioase părinte Daniil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În peştera de la Putna fiind retras, de la schitul Sfântului Laurenţiu, minunată viaţă ai petrecut, înţelepte părinte, arzând ca o flacără vie de dragostea lui Hristos.

Pripeală: ***Sfinte prea cuvioase părinte Daniil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nici la peştera de la Voroneţ nu te-au lăsat fiii tăi, ci, şi acolo, te-au cercetat, pentru îmbărbătare şi alinare sufletească, căci cu blândeţe şi cu smerenie vieţuind, pe Domnul pururea înaintea ta L-ai avut, ajungând la măsura vârstei deplinătăţii lui Hristos.

Pripeală: ***Sfinte prea cuvioase părinte Daniil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Faptele tale de la Putna, Voroneţ şi din alte locuri de sihăstrie, pildă ne-au rămas, Sfinte cuvioase părinte Daniil, pentru ca, urmând ţie, să slujim cu mai multă râvnă lui Dumnezeu şi prin rugăciunile tale să dobândim viaţa veşnică.

Slavă…

Sfintele tale moaşte de la Voroneţ s-au făcut izvor nesecat de vindecări celor credincioşi şi ocrotire de multe primejdii, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu.

Şi acum…, a Născătoarei

Duhul Sfânt umbrindu-te pe tine, Fecioară, ai născut fără ispită de bărbat pe Hristos Dumnezeu şi ai rămas Fecioară după naştere, ca şi mai înainte de naştere.

Catavasie: Toiag din rădăcina lui Iesei şi floare dintr-însul, Hristoase, din Fecioară ai odrăslit Cel lăudat, din muntele cel cu umbra deasă, venit-ai întrupându-Te din cea neispitită de bărbat, Cel fără de trup şi Dumnezeu, slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel înalt; pacea Ta dă-o nouă, Iubitorule de oameni.

Pripeală: ***Sfinte prea cuvioase părinte Daniil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Auzi-ne, Sfinte cuvioase părinte Daniil, pe noi fiii tăi, care ne rugăm ţie neîncetat; vezi necazurile ce ne-au împresurat şi ne izbăveşte din nevoi, căci Dumnezeu ni te-a dat nouă mare ocrotitor şi făcător de bine.

Pripeală: ***Sfinte prea cuvioase părinte Daniil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Învrednicindu-te de la Dumnezeu cu darul înainte vederii, al vindecării de boli şi al cunoaşterii cugetelor ascunse ale celor ce veneau la tine, ai vestit multora tainele cele viitoare, căci erai plin de darurile Sfântului Duh, Sfinte părinte Daniil.

Slavă…

Fiind sfetnic de taină, duhovnic iscusit şi rugător către Dumnezeu pentru toată lumea, Ştefan cel mare, voievodul Moldovei, adesea poposea la chilia ta, spovedindu-se de păcate şi cerând cuvânt de folos, îmbărbătare şi binecuvântare prin rugăciunile tale către Dumnezeu.

Şi acum…, a Născătoarei

Veniţi toţi credincioşii să împletim PreaSfintei Fecioare Maria, cununi frumoase de vrednică laudă, căci stă de faţă şi ocroteşte pe toţi cei ce cântă cu dreaptă credinţă minunile ei.

Catavasie: Dumnezeu fiind păcii, Tată îndurărilor, pe Îngerul Sfatului Tău Celui Mare, dăruindu-ne pace L-ai trimis nouă. Deci povăţuiţi fiind la lumina cunoştinţei de Dumnezeu, de noapte mânecând, Te slăvim Iubitorule de oameni.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune necazurile mele; că s-a umplut sufletul meu de răutăţi şi viaţa mea de iad s-a apropiat. Ci ca Iona mă rog : Dumnezeule, din stricăciune mă izbăveşte.

Pripeală: ***Sfinte prea cuvioase părinte Daniil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind încredinţat voievodul ţării Moldovei, Ştefan cel mare, de puterea rugăciunilor tale, cerea pururea binecuvântarea ta. Iar tu l-ai învăţat că de va zidi după fiecare luptă câte o biserică, spre lauda lui Dumnezeu, în toate războaiele va birui.

Pripeală: ***Sfinte prea cuvioase părinte Daniil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Urmând pilda vieţii tale, mulţimi de ucenici ai avut, care s-au nevoit prin codrii Moldovei, iubitori de linişte şi lucrători ai rugăciunii fiind şi, sporind în viaţa lor duhovnicească, pentru neamul nostru se rugau.

Slavă…

Ca să vorbeşti cu Dumnezeu întru netulburare, Sfinte părinte Daniil, ai ales locuri tainice din adâncul munţilor Carpaţi; dar fiii tăi duhovniceşti şi aici te căutau, pe care primindu-i, i-ai povăţuit spre bine, cu răbdare şi dragoste de părinte.

Şi acum…, a Născătoarei

Cu acoperământul tău cel tare păzeşte-ne pe noi robii tăi, Prea Curată, nevătămaţi de viclenia vrăjmaşilor diavoli, căci numai pe tine te avem scăpare în nevoile noastre.

Catavasie: Din pântece pe Iona ca pe un prunc l-a lepădat fiara mării, precum l-a primit, şi în Fecioară sălăşluindu-Se Cuvântul şi trup luând, a ieşit, păzindu-o nestricată. Că Cel ce nu a pătimit stricăciune, pe ceea ce L-a născut, a păzit-o nevătămată.

Condacul, glas 3:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Viaţă îngerească ai petrecut pe pământ, pildă făcându-te ucenicilor tăi prin rugăciuni, posturi îndelungate şi privegheri, învrednicindu-te a te sălăşlui în pământul celor blânzi, Sfinte cuvioase Daniile, de Dumnezeu cinstitorule, podoaba sihaştrilor şi lauda călugărilor.

Icosul: Jugul lui Hristos purtându-l, ai urmat Lui cu dragoste, Sfinte cuvioase părinte Daniil. Desfătările lumii întru nimic socotindu-le, cu osârdie, te-ai nevoit pe pământ şi înnoind viaţa duhovnicească a sihaştrilor din munţii Moldovei, mulţime de călugări ai adus Domnului. Pe toţi povăţuindu-i, te-ai dat lor pildă de urmat şi pe credincioşi i-ai îndemnat a păzi credinţa cea adevărată, sporind în cele bune, de Dumnezeu cinstitorule, podoaba sihaştrilor şi lauda călugărilor.

Sinaxar

Întru această lună în 18 zile, pomenirea Sfântului prea cuviosului părintelui nostru Daniil sihastrul.

Acest sfânt cuvios s-a născut din părinţi dreptcredincioşi, într-un sat nu departe de Rădăuţi. Din copilărie, cuprins de o deosebită râvnă pentru cele duhovniceşti, a părăsit casa părintească şi a trăit o vreme în obştea cuvioşilor părinţi de la biserica Sfântului Nicolae din Rădăuţi, nevoindu-se pentru sporirea credinţei şi a faptelor bune, iubind foarte mult rugăciunea şi privegherile de toată noaptea.

Îmbogăţindu-se în cunoştinţele teologice din citirea cărţilor de slujbă şi din scrierile Sfinţilor părinţi, arătând ascultare şi smerenie în toate cele încredinţate de stareţul acelei obşti călugăreşti de la catedrala din Rădăuţi, a primit chipul îngeresc al vieţii călugăreşti odată cu numele de David.

Râvnind spre mai multe nevoinţe duhovniceşti, s-a îndreptat la mănăstirea Sfântului Laurenţiu, aproape de satul Laura de astăzi, la 30 de kilometri depărtare de Rădăuţi; aici ziua lucra împreună cu toţi ostenitorii sfintei mănăstiri, iar noaptea în chilia sa, petrecea în necontenită rugăciune şi priveghere.

Cunoscându-i râvna şi simţindu-i dorinţa neîncetată după Dumnezeu, cu sfatul părintelui său duhovnicesc, egumenul acelei lavre i-a dat schima cea mare şi i-a pus numele Daniil.

Nu după multă vreme de la primirea schimei, cu binecuvântarea stareţului, se retrage în codrii locului, pe valea pârâului Viţău, azi localitatea Putna, unde, cu ajutorul ciobanilor şi ai altor iubitori de viaţă duhovnicească şi cinstitori ai

sihaştrilor, sapă într-o stâncă o chilie pe care o vedem şi astăzi, la un kilometru depărtare de Mănăstirea Putna.

Cunoscut ca mare nevoitor al sfintelor rugăciuni, cuviosul Daniil este cercetat de mulţi credincioşi pentru a primi sfat şi învăţătură de trăire creştinească, şi mai ales, vindecare de bolile sufleteşti şi trupeşti.

Un alt loc unde a sihăstrit cuviosul Daniil este Stânca Şoimului, lângă Voroneţ. Şi aici a fost cercetat de credincioşi pentru folosul cel duhovnicesc.

Între nenumăraţii săi fii duhovniceşti care l-au cercetat, amintim pe Ştefan cel mare, aşa cum arată cronica lui Ion Neculce şi alte multe însemnări din paginile de istorie ale neamului şi Bisericii noastre străbune. Ştefan Vodă, venind la chilia sfântului Daniil, l-a găsit în rugăciune, şi aşteptând să-şi termine rugăciunea, a primit sfat şi binecuvântare de la el.

Când pomenim aceste două nume, noi, fiii Bisericii lui Hristos, nu ştim pe care să-l cinstim mai mult: pe nevoitorul rugăciunii, Daniil Sihastrul sau pe viteazul apărător al credinţei strămoşeşti şi al gliei străbune, Ştefan cel mare. Aceasta pentru că amândoi au fost iubitori deopotrivă ai rugăciunii şi ai Casei lui Dumnezeu - Sfânta Biserică.

Cuvintele încrustate pe piatra de mormânt a cuviosului Daniil, pusă de Ştefan cel mare: Acesta este mormântul părintelui nostru David, schimnicul Daniil, arată legătura fiului cu părintele său duhovnicesc. De aceea şi rânduiala statornicită de Biserica noastră, este ca aceşti doi bărbaţi prea iubitori de Dumnezeu să fie cinstiţi cu aleasă slujbă de prăznuire, întrucât amândoi au stăruit în rugăciune, credinţă curată şi iubire de neam.

După îngroparea sa în biserica Mănăstirii Voroneţ, unde a povăţuit multă vreme pe ostenitorii acelei obşti, Sfântul cuvios Daniil sihastrul este cinstit mai departe ca părintele lor duhovnicesc şi pomenit împreună cu Sfântul mare mucenic Gheorghe, ca ocrotitori ai sfintei mănăstiri.

La mormântul său străjuieşte un sfeşnic cu lumânare aprinsă. Credincioşii vin mereu pentru a primi binecuvântare şi ajutor duhovnicesc, dobândind vindecări de bolile sufleteşti, aşa cum se arată în diferite scrieri.

Pe peretele exterior al bisericii mănăstirii Voroneţ, deasupra uşii de intrare, pe latura de sud, este zugrăvit chipul Sfântului Daniil alături de cel al mitropolitului

Grigore Roşca, alt fiu duhovnicesc al său. Pe sulul de pergament pe care cuviosul Daniil îl ţine în mână sunt scrise cuvintele: Veniţi, fraţilor, de mă ascultaţi. Învăţa-vă-voi frica Domnului, cine este omul… Această frică de Dumnezeu, care este începutul înţelepciunii, să ne călăuzească şi pe noi în toate zilele vieţii.

Cu rugăciunile Sfântului cuviosului părintelui nostru Daniil sihastrul numit şi cel nou, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Pripeală: ***Sfinte prea cuvioase părinte Daniil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din tinereţe nevoindu-te în tot felul de osteneli duhovniceşti, cu ajutorul lui Dumnezeu ai biruit toate uneltirile diavolului, cu smerenie strigăm: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Pripeală: ***Sfinte prea cuvioase părinte Daniil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Izbăvindu-te de tulburarea care se naşte din patimile trupeşti, Sfinte cuvioase părinte Daniil, te-ai luminat cu lumina liniştei celei desăvârşite a sufletului tău, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Slavă…

Aducându-ne aminte de neputinţa firii noastre şi cunoscând slava în care sălăşluieşti, Sfinte Daniil, pentru îndrăzneala ce ai luat către Dumnezeu, nu ne pricepem a-ţi aduce laudă vrednică ostenelilor tale, ci cu credinţă strigăm: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Şi acum…, a Născătoarei

Eu sunt pomul cel neroditor care mă tem de tăiere şi de focul gheenei. Deci milostiveşte-Te, Hristoase Dumnezeule, şi mă miluieşte pentru rugăciunile Maicii Tale şi ale plăcutului Tău, cuviosul Daniil sihastrul, ale tuturor sfinţilor şi ale cetelor celor fără de trupuri.

Catavasie: Tinerii în buna credinţă fiind crescuţi, păgânească poruncă nebă-gân-du-o în seamă, de groaza focului nu s-au spăimântat, ci în mijlocul văpăii stând au cântat: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc, pe care Îl laudă oştile îngereşti, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Pripeală: ***Sfinte prea cuvioase părinte Daniil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Oglindă neîntinată şi sfântă mintea ţi-ai făcut, Sfinte cuvioase părinte Daniil, stră-lucind pururea în mijlocul sihaştrilor.

Pripeală: ***Sfinte prea cuvioase părinte Daniil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu privegheri de toată noaptea, cu neîncetate rugăciuni şi lacrimi, în osteneli pustniceşti suferind cu cuget curat, acum întru Dumnezeu te veseleşti.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul

În viaţa ta pământească, pururea te-ai rugat pentru noi; nu înceta a te ruga pentru tot sufletul creştinesc, ca în pace şi linişte să slăvim pe Dumnezeu în veci.

Şi acum…, a Născătoarei

Nu ne temem de uneltirile diavolului, având-te pe tine grabnică ajutătoare, de Dumnezeu Născătoare, pentru că întru tine ne lăudăm şi prin tine vom birui pă-catul, mântuindu-ne cu rugăciunile tale.

Catavasie:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înăl-ţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Cuptorul cel răcorit a închipuit chipul minunii celei mai presus de fire, că nu a ars pe tinerii pe care i-a primit, precum nici focul Dumnezeirii pântecele Fecioarei în care a intrat. Pentru aceasta cântând să strigăm: Bine să cuvânteze toată făptura pe Domnul, şi să-L prea înalţe pe Dânsul întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărturisim pe tine, Fecioară curată, noi cei izbăviţi prin tine, slăvindu-te cu cetele cele fără de trup.

Pripeală: ***Sfinte prea cuvioase părinte Daniil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorind cu adevărat să urmezi lui Hristos, te-ai răstignit lumii prin aspre nevoinţe, înfrânând trupul şi lepădându-te cu totul de cele trecătoare.

Pripeală: ***Sfinte prea cuvioase părinte Daniil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Caută spre noi toţi, cei ce cu dragoste te cinstim pe tine, Sfinte părinte Daniil, şi săvârşim pomenirea ta cea de peste an. Roagă-te lui Hristos Dumnezeul nostru să ne învrednicească şi pe noi de cereasca Sa împărăţie.

Slavă…

Din tinereţe, ca pe o jertfă vie te-ai adus Stăpânului tău Hristos, şi vas ales făcându-te Lui, ai primit darul de a vindeca boli şi a izgoni duhurile necurate.

Şi acum…, a Născătoarei

Fiind biruiţi de lenevire şi cufundaţi în păcate, alergăm la tine, Născătoare de Dumnezeu, rugându-ne să ne izbăveşti de ele cu puternica ta mijlocire către Dumnezeu.

Catavasie: Taină străină văd şi prea slăvită, Cer fiind peştera, scaun de Heruvimi Fecioara, ieslea sălăşluirea, întru care S-a culcat Cel neîncăput, Hristos Dumnezeu, pe care lăudându-L Îl mărim.

Luminânda cuviosului:

Podobie: Femei auziţi…

Cu multă osteneală te-ai nevoit, Sfinte cuvioase părinte Daniil, cugetătorule de Dumnezeu, înţelepte povăţuitor al voievodului Ştefan şi drept credincioşilor îndrumător în apărarea credinţei. Fiind plin de Duhul Sfânt şi povăţuit de harul Său, ai vindecat pe cei bolnavi, ai izgonit duhurile necurate, şi cele viitoare ai cunoscut.

Slavă…, Şi acum…, a Născătoarei

Ceea ce eşti dulceaţa cetelor îngereşti, bucuria celor necăjiţi, acoperământ şi sprijin credincioşilor, Fecioară prea curată, apără-ne şi ne scapă de tot răul.

La Laude

Stihirile pe 4, glas 5:

Podobie: Bucură-te, cămara…

Se bucură duhovniceşte astăzi toate cetele călugărilor întru pomenirea ta cea de peste an, cămară plină de nevoinţe sihăstreşti; căci ridicând crucea ai urmat lui Hristos, cel ce te-a întărit întru nevoinţe. Silindu-ţi firea, ai călcat trufia trupului cea râvnitoare de cele pământeşti şi ai zdrobit cursele diavolilor cele de multe feluri. Mult lăudate Sfinte părinte Daniil, cu rugăciunile tale, cere de la Dumnezeu să ne dăruiască mare milă.

Minunată a fost viaţa ta, pe pământ, de care oamenii şi îngerii s-au mirat. Uscat-ai patimile trupului prin curgerile lacrimilor, de Dumnezeu fericite părinte Daniil şi multe nevoinţe sihăstreşti ai împlinit. Pentru aceasta te cinstim, prăznuindu-te cu credinţă şi evlavie. Mult lăudate Sfinte părinte Daniil, cu rugăciunile tale, cere de la Dumnezeu să ne dăruiască mare milă.

Fericite părinte Daniile, cine va putea spune îndeajuns ostenelile tale ? Sau cine va putea lăuda nevoinţele tale sihăstreşti, luptele cu demonii, lacrimile şi zdrobirea inimii, postirea şi golătatea? Că în trup, ca unul fără de trup ai vieţuit şi acum veseleşti pe toţi credincioşii cu pomenirea ta. Pentru care, mult lăudate părinte Daniil, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să-i izbăvească din nevoi şi din necazuri, după mare mila Sa.

De Dumnezeu cinstitorule Sfinte părinte Daniil, tu, precum zice proorocul, cu lacrimi ai udat pământul şi n-ai dat somn ochilor tăi, nici genelor tale dormitare, arătând dorul inimii înflăcărate către Hristos, pe care L-ai iubit din copilărie. Drept aceea te-ai făcut pildă călugărilor şi ai săvârşit tot felul de fapte bune. Deci, mult lăudate părinte, cu rugăciunile tale, cere de la Dumnezeu să dea lumii pace, Bisericii unire şi nouă mare milă.

Slavă…, glas 6

Cuvioase părinte Daniil, în tot pământul a ieşit vestea faptelor tale; pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelilor tale, taberele diavolilor le-ai îndepărtat, cetele

îngereşti ai ajuns, a căror viaţă fără prihană ai urmat. Îndrăznire având către Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Şi acum…, a Născătoarei

Podobie: Toată nădejdea punându-şi…

Din robia păcatelor scoate-ne, Stăpână; izbăveşte-ne de valul cel greu al ispitelor, scapă-ne, Fecioară, din furtuna greşelilor noastre şi, cu rugăciunile tale către Dumnezeu, potoleşte năvălirile diavolilor, ca neîncetat să te slăvim pe tine, cea pururea fericită.

Doxologia mare, troparele, ecteniile şi otpustul. Ceasul întâi. Şi apoi se face ungere de către preot, cu untdelemn sfinţit la Litie sau din candela sfântului.

La Liturghie

Fericirile pe 8, 4 de la Cântarea a 3-a şi 4 de la Cântarea a 6-a. Prochimen, glas 7: Drepţii să se bucure de izbânda lor… Stih: Cântaţi Domnului cântare nouă. Cântaţi laudele în adunarea credincioşilor. Apostolul din Epistola către Galateni (V, 22-VI, 2): Fraţilor, roadă Duhului… (caută sâmbătă în săptămâna a 27-a după Rusalii). Aliluia, glasul 1: Fericit bărbatul care se teme de Domnul. Stih: De la răsăritul soarelui până la apus lăudat este numele Domnului. Evanghelia de la Matei (XI, 27-30): Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Toate-Mi sunt date de către Tatăl Meu… (caută joi în săptămâna a 4-a după Rusalii). Chinonicul: Întru pomenire veşnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

Sursa:

https://sites.google.com/site/ortodox007/Mineiele-Bisericii-Ortodoxe#ancora18Decembrie

https://schituldaniilsihastrul.wordpress.com/viata-acatistul-si-slujba-sfantului-daniil-sihastrul/

http://sfdaniilsihastrul.blogspot.com/2010/08/slujba-utreniei-si-sf-liturghii-sf.html

http://www.sfintiromani.ro/ro/pagina/339/decembrie_daniil_sihastrul_slujba.html

Acatistul Sfântului cuvios Daniil, sihastrul

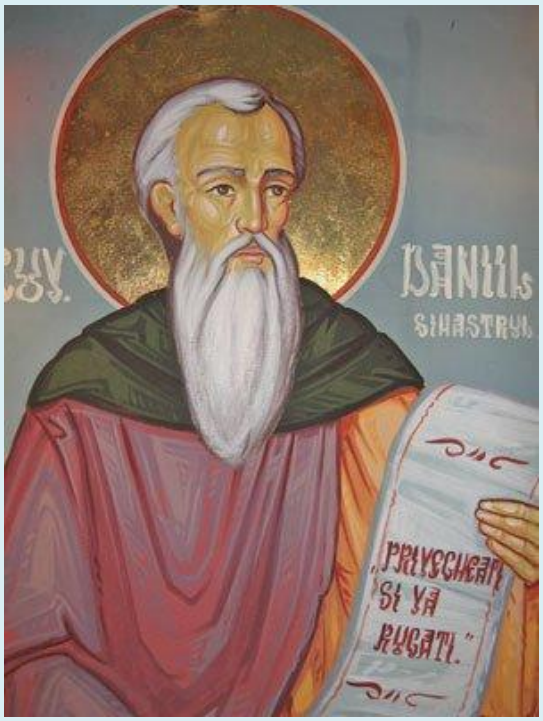

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.

Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condac 1

Iubitorului de rugăciune şi de viaţă sihăstrească, înţeleptului povăţuitor pe calea mântuirii, celui ce este lauda sihaştrilor şi bucuria credincioşilor, cu dragoste să-i strigăm: ***Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!***

Icos 1

Făcătorul îngerilor şi al oamenilor te-a chemat pe tine ca să prea măreşti cu viaţa ta de înger în trup numele Preasfintei Treimi, iar tu lepădând grija cea lumească, ca o rază prea luminoasă a Soarelui Dreptăţii ţi-ai făcut viaţa ta, iar noi luând aminte la sfintele tale nevoinţi cu smerenie şi bucurie rostim unele ca acestea:
Bucură-te, cinstea Bisericii noastre strămoşeşti;
Bucură-te, că din copilărie prea iubitor de rugăciune te-ai arătat;
Bucură-te, că pentru viaţa sihăstrească casa părintească ai părăsit-o;
Bucură-te, că viaţa sihăstrească a fost desfătarea ta;
Bucură-te, că pe Dumnezeu mai mult decât pe părinţi ai iubit;
Bucură-te, că pe aceştia în rugăciunile tale pururea i-ai avut;
Bucură-te, că tinereţile tale ca pe o jertfă prea curată lui Dumnezeu le-ai adus;
Bucură-te, chipul cel prea curat al smereniei;
Bucură-te, înflorirea virtuţilor sihăstreşti în trupul tău cel tineresc;
Bucură-te, a tinerilor pildă de înfrânare;
Bucură-te, lauda cea frumoasă a bătrânilor;
Bucură-te, că prin rugăciunile tale în fapte bune ne întăreşti;

Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condac 2

Deşi tânăr cu vârsta, prin viaţă curată şi rugăciune necontenită înţelepciunea celor bătrâni ai dobândit, cu darul lui Dumnezeu căruia neîncetat ai cântat: ***Aliluia!***

Icos 2

Visteria cea nefurată a credinţei tale prea curate cu aspre nevoinţe ai sporit-o dorind tot mai mult să te împărtăşeşti de frumuseţea vieţii de înger în trup, pentru care cu dragoste glăsuim unele ca acestea:
Bucură-te, turtureaua pururea veghetoare a sihăstriei;
Bucură-te, podoaba obştii mănăstirii Laura;
Bucură-te, că aici pildă de ascultare desăvârşită te-ai arătat;
Bucură-te, cel care cu iscusinţă ai împletit rugăciunea cu nevoinţele trupeşti;
Bucură-te, chipul cel prea luminos al smereniei;
Bucură-te, că noaptea cu rugăciunile tale neîncetate ai luminat-o;
Bucură-te, lauda cea vestită a nevoitorilor călugări;
Bucură-te, floarea cuvioşiei de Dumnezeu împodobită;
Bucură-te, că în trup muritor trăind cu îngerii te-ai asemănat;
Bucură-te, tăinuitorule al vieţii duhovniceşti;
Bucură-te, lucrătorule al rugăciunii inimii;
Bucură-te, că prin post şi rugăciune lui Ioan Botezătorul te-ai asemănat;
Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condac 3

Precum cerbul doreşte apele curate ale izvoarelor, aşa ai dorit sfinte, cuvioase Daniil, apele limpezi ale nevoinţelor sihăstreşti, cântând neîncetat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 3

Cunoscând binecuvântarea locurilor pustniceşti, chilie în piatră la Putna ţi-ai săpat cu ajutorul oamenilor, cinstitori de Dumnezeu, sporindu-ţi nevoinţele cu înţelepciune, pentru care laude ca acestea aducem ţie:
Bucură-te, floarea cea cu bună mireasmă duhovnicească a vieţii sihăstreşti;
Bucură-te, că întărit fiind pe piatra credinţei cu multă linişte ai vieţuit;
Bucură-te, că în chilia de la Putna măritul voievod Ştefan adeseori te-a cercetat;
Bucură-te, că tu pe acesta cu adâncă înţelepciune l-ai povăţuit;
Bucură-te, că i-ai dat armele de biruinţă: postul şi rugăciunea;
Bucură-te, că l-ai întărit în dragostea de Dumnezeu şi ţară;
Bucură-te, că acesta prin rugăciunile tale s-a întărit duhovniceşte;

Bucură-te, că negura îndoielii din sufletul lui ai risipit-o;
Bucură-te, că pe acesta l-ai încredinţat de izbânda asupra duşmanilor credinţei noastre ortodoxe;
Bucură-te, că acest mărit voievod cu smerenie şi dragoste în toate te-a ascultat;
Bucură-te, rugătorule către Dumnezeu împreună cu măritul voievod Ştefan pentru slava Bisericii şi a Neamului nostru;
Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condac 4

Cunoscând dragostea măritului voievod Ştefan pentru casa lui Dumnezeu, pe acesta l-ai povăţuit lăcaşuri sfinte să zidească, ca în ele credincioşii pururea să slăvească pe Dumnezeu cântându-i: ***Aliluia!***

Icos 4

Un gând tainic insuflat de Dumnezeu ţi-a purtat paşii spre alte locuri sihăstreşti şi pornindu-te de la Putna cu voia lui Dumnezeu la Voroneţ te-ai oprit, făcându-ţi aici locaş sihăstresc pentru care laude ca acestea îţi aducem:
Bucură-te, mult râvnitorule spre nevoinţele sihăstreşti;
Bucură-te, că şi aici ai fost cercetat de măritul voievod Ştefan;
Bucură-te, că mulţimile credincioşilor cu dragoste le-ai primit în chilia ta;
Bucură-te, tămăduitorule al bolilor sufleteşti şi trupeşti;
Bucură-te, că prin rugăciunile tale duhurile cele necurate le-ai alungat;
Bucură-te, cel ce curăţeşti patimile trupurilor noastre;
Bucură-te, crin ales cu bună mireasmă al pustiei;
Bucură-te, cel ce dai multă linişte sufletească celor ce se roagă ţie;
Bucură-te, cel ce întăreşti pe credincioşi în credinţă;
Bucură-te, împlinitorul dragostei desăvârşite întru Hristos;
Bucură-te, că părăsind lumea ai slujit-o cu neîncetatele tale rugăciuni;
Bucură-te, înălţarea credincioşilor spre mântuire;
Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condac 5

Întru tine părinte Daniile s-au adeverit cuvintele proorocului care zice: ***"Pustia a înflorit precum crinul"***, căci mulţimea credincioşilor pururea te-a înconjurat cântând împreună cu tine lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 5

Precum lumânarea nu se pune în vas ci în sfeşnic pentru a lumina celor din casă aşa şi tu în pustie fugind n-ai rămas tăinuit, ci prin învăţăturile şi viaţa ta ai lumi-

nat, cu darul lui Dumnezeu, obştea călugărilor din Voroneţ, pentru care laude ca acestea aducem ţie:
Bucură-te, părintele cel bun al Voroneţului;
Bucură-te, dascălul cel prea înţelept al lui Grigorie, mitropolitul Moldovei;
Bucură-te, iscusit povăţuitor al celor învăluiţi de viforul ispitelor;
Bucură-te, pildă de răbdare şi smerenie;
Bucură-te, făclie luminoasă aprinsă în sfeşnicul inimii tale celei curăţite de păcate;
Bucură-te, că stâlp al rugăciunii te-ai arătat pe tine obştii tale;
Bucură-te, că virtutea dreptei socoteli pururea ai învăţat;
Bucură-te, doctor prea iscusit al gândurilor celor ascunse;
Bucură-te, că rugăciunile tale cu lacrimi, jertfă duhovnicească prea aleasă s-au făcut înaintea lui Dumnezeu;
Bucură-te, că prin post şi rugăciune ţi-ai agonisit răbdare prea tare;
Bucură-te, omule ceresc;
Bucură-te, îngerule pământesc;
Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condac 6

Viaţă îngerească ai petrecut pe pământ, chip şi pildă făcându-te ucenicilor tăi prin rugăciuni, posturi îndelungate şi privegheri, te-ai învrednicit a te sălăşlui în pământul celor blânzi. ***Sfinte Daniile, de Dumnezeu cinstitorule, podoaba sihaş-trilor şi lauda călugărilor.***

Icos 6

Prin curăţirea inimii tale multă înţelepciune ai dobândit povăţuind pe calea mântuirii pe toţi cei ce cu dragoste de Dumnezeu veneau la tine; drept aceea laude ca acestea aducem ţie:
Bucură-te, dascăle înţelepţit de Dumnezeu;
Bucură-te, prea iubit părinte duhovnicesc al lui Ştefan cel mare şi sfânt;
Bucură-te, vrednicule ucenic al prea sfinţitului Leontie;
Bucură-te, că acestui sfânt arhiereu în nevoinţele sihăstreşti i-ai urmat;
Bucură-te, împreună rugătorule cu Sfântul Leontie şi bine credinciosul voievod Ştefan al Moldovei;
Bucură-te, împreună vorbitorule cu îngerii;
Bucură-te, cel ce în sfintele tale rugăciuni teolog prea iscusit te-ai arătat;
Bucură-te, văzătorule de Dumnezeu;
Bucură-te, locaş prea curat al Sfântului Duh;
Bucură-te, că în trup stricăcios fiind ai gustat dulceaţa Raiului;
Bucură-te, că rugăciunile tale scară către cer s-au făcut;
Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condac 7

Înţelepţit de Dumnezeu fiind cu smerenie ţi-ai ascuns nevoinţele tale cele sfinte, povăţuind neîncetat pe cei încredinţaţi ţie spre mântuire să cânte cu dragoste lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 7

Rugăciunea fiind plugăria sufletului prin care ne curăţim inimile spre pocăinţă şi harul lui Dumnezeu, pe aceasta pururea ai avut-o pe buze şi în inimă, pentru care laude ca acestea aducem ţie:

Bucură-te, plugarul rugăciunii celei curate;
Bucură-te, că rugându-te cu smerenie har cu îndestulare de la Dumnezeu ai primit;
Bucură-te, că prin rugăciune necontenită îngerilor te-ai asemănat;
Bucură-te, că prin rugăciune ca pe o scară la cele duhovniceşti te-ai ridicat;
Bucură-te, că rugăciunile tale mântuire au lucrat în sufletele celor ce cu dragoste te cercetau pe tine;
Bucură-te, că prin rugăciunile tale taberele cele drăceşti le-ai alungat;
Bucură-te, că prin rugăciunile tale credinţa celor clătinaţi ai întărit;
Bucură-te, că cei învrăjbiţi s-au împăcat prin rugăciunile tale;
Bucură-te, că cei ce au călătorit cu rugăciunile tale cu pace s-au înapoiat la casele lor;
Bucură-te, că rugăciunea cu fapta milosteniei pururea ai unit-o;
Bucură-te, că ale tale rugăciuni sunt bine primite înaintea lui Dumnezeu;
Bucură-te, că prin ele credincioşii se întăresc în harul primit de la Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condac 8

Cunoscând că precum trupul nu poate trăi fără aer şi hrană, aşa şi sufletul nu poate fi viu şi să se înalţe către Dumnezeu fără rugăciune neîncetată, mişcarea inimii tale ca şi răsuflarea cu aceasta le-ai unit cântând neîncetat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 8

Dragostea de Dumnezeu nu te-a înstrăinat nicicând de dragostea de ţară în care se prea măreşte întru adevăr numele lui Dumnezeu, drept aceea laude ca acestea aducem ţie:

Bucură-te, mult iubitorule al casei lui Dumnezeu;
Bucură-te, că pământul ţării cu Sfinte Biserici a fost împodobit;
Bucură-te, că pe acestea Sfântul Ştefan la îndemnul tău le-a înălţat;
Bucură-te, că prin aceste sfinte biserici se întăreşte credinţa strămoşească;
Bucură-te, că frumuseţea lor, frumuseţea credinţei neamului o arată;
Bucură-te, că tu pururea ai învăţat că tăria neamului, dreapta credinţă o dă;

Bucură-te, că duşmanii ţării prin puterea credinţei au fost biruiţi;
Bucură-te, că chilia ta sihăstrească palat voievodal s-a făcut;
Bucură-te, că în liniştea chiliei tale Ştefan vodă prin rugăciunile tale şi-a luminat mintea şi putere de biruinţă a luat;
Bucură-te, că uşa chiliei tale sihăstreşti pururea a fost deschisă ca şi cea a inimii tale de părinte;
Bucură-te, că în chilie petrecând întru nevoinţa rugăciunii de bucuriile Raiului te-ai îndulcit;
Bucură-te, plinitorul frumuseţii locurilor sihăstreşti ale ţării noastre;
Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condac 9

Nevoinţele tale sihăstreşti au uimit cetele îngereşti, căci cu rugăciunile tale neîncetate, cu înfrânarea şi curăţia inimii, îngerilor te-ai asemănat, cu care ai cântat neîncetat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 9

Deşi ai părăsit lumea pentru a petrece departe de tulburările ei, mulţimea credincioşilor ţi-a urmat pentru folosul lor duhovnicesc prin darul lui Dumnezeu, pentru care laude ca acestea aducem ţie:
Bucură-te, ajutătorul celor săraci;
Bucură-te, doctorule, cu darul lui Dumnezeu, al celor bolnavi;
Bucură-te, mângâierea celor necăjiţi;
Bucură-te, al tinerilor prea înţelept povăţuitor;
Bucură-te, al bătrânilor întăritor;
Bucură-te, al orfanilor sprijinitor;
Bucură-te, al mamelor prea înţelept învăţător;
Bucură-te, al ostaşilor neclintită îmbărbătare;
Bucură-te, al curăţiei povăţuitorule;
Bucură-te, bucuria celor ce se pocăiesc;
Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condac 10

Mulţimile credincioşilor încredinţaţi fiind că Dumnezeu, prin tine va asculta rugăciunile lor, văzând împlinirea dorinţelor celor după Dumnezeu, împreună cu tine au cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 10

Binecuvântată ţi-a fost viaţa ta fiind fiu duhovnicesc al Sfântului ierarh Leontie, apoi părinte duhovnicesc al mitropolitului Grigorie Roşca, pentru care unele ca acestea aducem ţie:
Bucură-te, bună rodire duhovnicească a Sfântului Leontie;
Bucură-te, credincios următor al nevoinţelor sale duhovniceşti;
Bucură-te, cel care împreună cu el în locuri sihăstreşti te-ai nevoit;
Bucură-te, că ai fost cu acesta un suflet toată viaţa ta;
Bucură-te, că şi după moartea sa, în rugăciune ai rămas nedespărţit de el;
Bucură-te, că ai odrăslit Bisericii pe ierarhul Grigorie;
Bucură-te, că tu pe acesta l-ai călăuzit pe calea smereniei şi a înţelepciunii după Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce la slujirea arhierească ai fost chemat;
Bucură-te, că de aceasta ai fugit socotindu-te cu totul nevrednic;
Bucură-te, că prin aceasta pildă de smerenie te-ai făcut;
Bucură-te, că prin asprele tale nevoinţe cu totul te-ai jertfit lui Dumnezeu;
Bucură-te, că prin rugăciunile şi învăţăturile tale ca şi un părinte ierarh ai povăţuit pe calea mântuirii pe toţi cei ce au venit la tine;
Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condac 11

Chipul tău zugrăvit alături de cel al ierarhului Grigorie, fiul tău duhovnicesc, arată iubirea şi cinstea cu care marele ierarh al Moldovei te-a înconjurat, precum şi tu purtare de grijă i-ai arătat, călăuzindu-l pe calea mântuirii şi învăţându-l să cânte pururea lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 11

Chipul tău zugrăvit în ceata sfinţilor curând după adormirea ta arată viaţa ta de sfinţenie cunoscută de întregul popor dreptcredincios, pentru care laude ca acestea aducem ţie:
Bucură-te, părintele duhovnicesc al credincioşilor bucovineni;
Bucură-te, statornic ocrotitor al Bucovinei împreună cu Sfântul mare mucenic Ioan cel nou de la Suceava;
Bucură-te, că din sfânta ta icoană ne priveşti şi ne binecuvântezi pe toţi cei ce intrăm în sfânta biserică;
Bucură-te, că şi după adormirea ta în Domnul, mulţimile credincioşilor au alergat la mormântul tău;
Bucură-te, că multă mângâiere şi întărire în dreapta credinţă ai împărtăşit cu darul lui Dumnezeu, din mormântul tău;
Bucură-te, că din mormântul tău căldura dragostei tale către Dumnezeu pururea o simţim;

Bucură-te, că dragostea ta de părinte o mărturiseşte piatra mormântului tău pusă de fiul tău cel duhovnicesc prea iubit, Ştefan cel mare şi sfânt;
Bucură-te, că lespedea de piatră a mormântului tău căldură tainică revarsă;
Bucură-te, că mormântul tău pururea a fost străjuit de lumina unui sfeşnic;
Bucură-te, că ceata călugărilor pe care i-ai păstorit pururea te-a cinstit ca un părinte şi sfânt;
Bucură-te, că şi acum ne povăţuieşti cu chipul tău smerit;
Bucură-te, cinstea şi podoaba credincioşilor;
Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condac 12

Prin chipul tău care străjuieşte deasupra uşii mânăstirii Voroneţului, ne binecuvântezi cu dragostea de părinte, povăţuindu-ne să cântăm împreună cu tine lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 12

Pururea ocrotitor al Bucovinei cunoscându-te noi toţi, din moşi strămoşi sfinte cuvioase părinte Daniil, laude ca acestea aducem ţie:
Bucură-te, că chipul tău de părinte în sufletele credincioşilor cu neştersele culori ale iubirii creştineşti s-a zugrăvit;
Bucură-te, că acest chip având-l în suflet, credincioşii bucovineni în vremuri de restrişte cu el s-au mângâiat şi întărit;
Bucură-te, că amintirea nevoinţelor tale sihăstreşti poporul nostru dreptcredincios le păstrează şi le cinsteşte;
Bucură-te, chipul adevăratei vieţi călugăreşti;
Bucură-te, cel ce ai unit după Dumnezeu dragostea de ţară şi credinţa strămoşească;
Bucură-te, că credincioşii pururea au dorit să sărute sfintele tale moaşte;
Bucură-te, că acestea în mormânt fiind, izvor de multe tămăduiri s-au arătat celor ce cu credinţă te cinstesc pe tine;
Bucură-te, că la Putna şi Voroneţ credincioşii pururea cu credinţă şi dragoste s-au îndreptat, căci tu acolo ai sihăstrit;
Bucură-te, că astăzi întregul popor te cinsteşte împreună cu Sfântul Leontie şi bine credinciosul Ştefan cel mare şi sfânt;
Bucură-te, că aşezarea sfintelor tale moaşte în raclă cu negrăită bucurie în fiecare an o serbăm;
Bucură-te, că aceasta din voia lui Dumnezeu s-a făcut pentru folosul duhovnicesc al dreptcredincioşilor creştini;
Bucură-te, lauda cea mare a Bucovinei;

Bucură-te, buciumul care vesteşte frumuseţea nepieritoare a credinţei noastre strămoşeşti;
Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condac 13 (de trei ori)
O, prea cuvioase Sfinte părinte Daniil, lauda Bisericii Bucovinei, părintele nostru duhovnicesc al tuturor celor ce cu dreaptă credinţă cinstim pe Dumnezeu, izbăveşte de toată primejdia ţara noastră, mânăstirile şi bisericile cu podoabele lor sfinte şi ne învredniceşte să cântăm lui Dumnezeu, împreună cu tine: ***Aliluia!***

Se zice iarăşi:

Icos 1
Făcătorul îngerilor şi al oamenilor te-a chemat pe tine ca să prea măreşti cu viaţa ta de înger în trup numele Preasfintei Treimi, iar tu lepădând grija cea lumească, ca o rază prea luminoasă a Soarelui Dreptăţii ţi-ai făcut viaţa ta, iar noi luând aminte la sfintele tale nevoinţi cu smerenie şi bucurie rostim unele ca acestea:
Bucură-te, cinstea Bisericii noastre strămoşeşti;
Bucură-te, că din copilărie prea iubitor de rugăciune te-ai arătat;
Bucură-te, că pentru viaţa sihăstrească casa părintească ai părăsit-o;
Bucură-te, că viaţa sihăstrească a fost desfătarea ta;
Bucură-te, că pe Dumnezeu mai mult decât pe părinţi ai iubit;
Bucură-te, că pe aceştia în rugăciunile tale pururea i-ai avut;
Bucură-te, că tinereţile tale ca pe o jertfă prea curată lui Dumnezeu le-ai adus;
Bucură-te, chipul cel prea curat al smereniei;
Bucură-te, înflorirea virtuţilor sihăstreşti în trupul tău cel tineresc;
Bucură-te, a tinerilor pildă de înfrânare;
Bucură-te, lauda cea frumoasă a bătrânilor;
Bucură-te, că prin rugăciunile tale în fapte bune ne întăreşti;
Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condac 1
Iubitorului de rugăciune şi de viaţă sihăstrească, înţeleptului povăţuitor pe calea mântuirii, celui ce este lauda sihaştrilor şi bucuria credincioşilor, cu dragoste să-i strigăm: ***Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!***

Acatistul Sfântului cuvios Daniil sihastrul (1496)

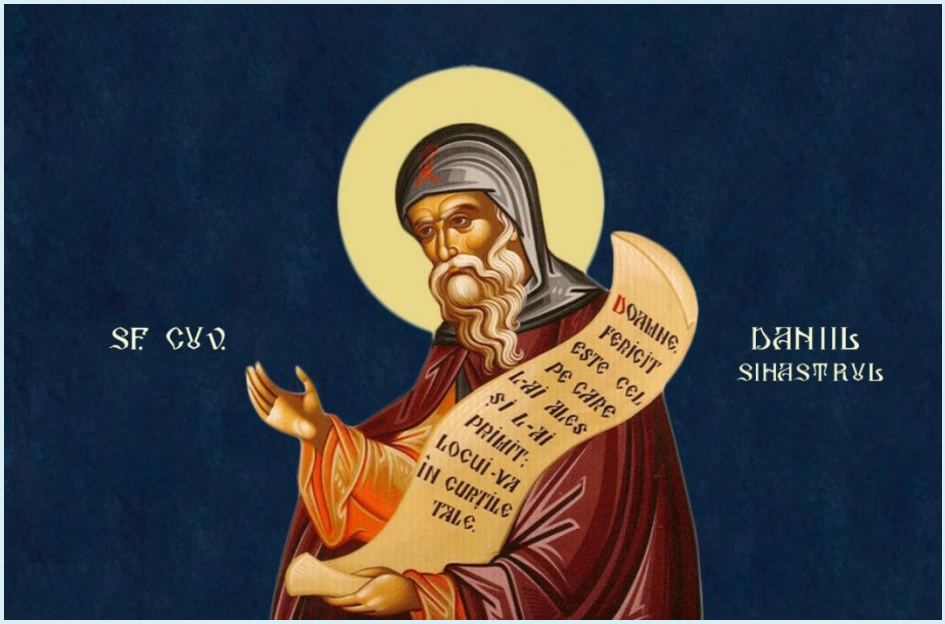

prăznuire la 18 decembrie

Sfântul Daniil sihastrul, de la Voroneţ, este sfântul cel mai reprezentativ al pământului moldovenesc. Se poate considera o „treime de sfinţenie” din această parte a Ţării Româneşti: „Sfântul Leontie, Sfântul Daniil sihastru şi Sfântul domnitor Ştefan cel mare”.

În aceste chipuri s-au strâns cu prisosinţă cele mai înalte virtuţi străbune, cele mai alese împliniri de sfinţenie de neam şi pământ strămoşesc. Darurile acestora sunt „temelia pusă pe stâncă” a credinţei creştine, neclintită în viforniţele vremurilor tulburi şi de mari vrăjmăşii.

Sfântul Daniil sihastrul este „modelul întreg” al credinciosului autohton: credincios, doritor de cele sfinte ca monah-sihastru şi părinte duhovnicesc.

Darurile sale au rămas izvor de taină pentru urmaşi, care rodesc adesea în noi chipuri de virtute şi sfinţenie. Cei localnici mai ales îl cinstesc în mod deosebit, ca şi cei doritori de duhovnicie de taină.

După obişnuitul început se zice:

Troparul (glas 8): Întru tine, părinte, cu osârdie s-a mântuit cel după chip, că luând Crucea ai urmat lui Hristos şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup căci este trecător, ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu Îngerii împreună se bucură, cuvioase părinte Daniil, duhul tău.

Troparul Învierii, al Născătoarei de Dumnezeu „Cela ce pentru noi Te-ai Născut din Fecioară...” (glas 8)

Doamne miluieşte (de 3 ori).

Slavă… Şi acum…

Psalmul 50, apoi:

Condacul 1

Mare binecuvântare este când harul se revarsă în lucrarea dumnezeiască, şi prin cei aleşi se arată în daruri de nenumărate străluciri, vas al acestora fiind şi tu, cel vrednic de cinstire: ***Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Daniile sihastrul, dar sfinţitor, izvorât din pământul strămoşesc!***

Icosul 1

Fericiţi suntem noi care avem glasuri sfinte ce mereu ne cheamă la cele de sus; fericiţi suntem că avem părinţi binecuvântaţi ce ne nasc din apă şi din Duhul dumnezeiesc, un astfel de chip fiind tu, Sfinte Daniile, drept pentru care noi îţi cântăm:
Bucură-te, mărgăritar din salba Sfinţilor străbuni;
Bucură-te, galben de aur de mare preţ;
Bucură-te, podoabă la icoana lui Hristos;
Bucură-te, chip de închinare peste veacuri;
Bucură-te, chip de sfinţenie de nimic atins;
Bucură-te, chip de credincioşie al acestui Pământ;
Bucură-te, chip de slujire la Altarul străbun;
Bucură-te, înviere necontenită din mormintele părinteşti;
Bucură-te, fiul urmaş, cel ales;
Bucură-te, cinstea virtuţilor moştenite;
Bucură-te, nume binecuvântat;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Daniile sihastrul, dar sfinţitor, izvorât din pământul strămoşesc!

Condacul al 2-lea

Fiu iubit al Moldovei, ai crescut ca un răsad bun spre roadă bună, din care să se împărtăşească toţi care iubesc pe Dumnezeu, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

În grai şi port strămoşesc ai urmat lui Hristos şi în zugrăvire românească icoana Sa ai înfăţişat, cu virtuţile părinţilor şi cu iubirea ta în care mult ai strălucit.
Bucură-te, urmaş de moştenire curată;
Bucură-te, că şi mai mult ai adăugat strălucirea ei;
Bucură-te, că şi de alte daruri te-ai îmbogăţit;
Bucură-te, cel crescut din credincioşia pământească;
Bucură-te, cel învăţat de Biserica strămoşească;
Bucură-te, că de copil pe Hristos ai iubit;
Bucură-te, că la altarul Său ai râvnit;
Bucură-te, că la slujirea Lui ai jinduit;
Bucură-te, că ţi s-au dat acestea toate din plin;
Bucură-te, că te-ai făcut tu însuţi povăţuitor;
Bucură-te, că ai ajuns tu însuţi un adevărat părinte;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Daniile sihastrul, dar sfinţitor, izvorât din pământul strămoşesc!

Condacul al 3-lea

„Oameni mari la vremuri grele”, este orânduirea milostivirii lui Dumnezeu, care nu lasă lumea să se distrugă de cei răi, un astfel de lucrător fiind şi tu, Sfinte Daniile, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Neamul şi pământul românesc sunt la „răscrucea de drumuri şi de vremi” şi întotdeauna au avut Crucea acesteia de dus, ca o menire de mare taină.
Bucură-te, că Dumnezeu te-a ales pentru lucrarea Sa;
Bucură-te, că ţi-a încredinţat Crucea lumii;
Bucură-te, că a văzut bărbăţia şi tăria ta;
Bucură-te, că din tinereţe taina Crucii ai avut;
Bucură-te, că viaţa monahală - Crucea tăcută ai luat;
Bucură-te, că în Mânăstirea Sfântului Leontie iscusinţa ai învăţat;
Bucură-te, că ostaş duhovnicesc ai ajuns;
Bucură-te, că aşa, la „luptă nevăzută” ai fost chemat;
Bucură-te, că prin nevoinţe nenumărate ai trecut;
Bucură-te, că prin postiri şi rugăciuni firea ţi-ai prefăcut;
Bucură-te, că prin harul dumnezeiesc şi om ceresc ai devenit;

Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Daniile sihastrul, dar sfinţitor, izvorât din pământul strămoşesc!

Condacul al 4-lea

De mare cinstire este „menirea de răstignire pe crucea lumii”, dar şi greu de dus, doar de aleşii Sfinţi fiind purtată şi urcată până sus la Învierea biruitoare, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Un astfel de ales eşti, Sfinte Daniile, călit în bărbăţia strămoşească, cu moştenirea virtuţilor celor mai tari, tu însuţi având neclintită credinţa, ca un om al lui Hristos şi al Bisericii Sale dreptcredincios:
Bucură-te, ucenicul Sfinţilor pământeni;
Bucură-te, cel crescut în bărbăţia lor;
Bucură-te, cel ajuns la tăria lor;
Bucură-te, cel înarmat cu neclintită credinţă;
Bucură-te, cel cu platoşa nădejdii;
Bucură-te, cel cu suliţa nevoinţei;
Bucură-te, cel pe calul învăţăturii părinteşti;
Bucură-te, cel cu sabia dragostei străbune;
Bucură-te, cel cu mintea luminată;
Bucură-te, cel cu simţirea înduhovnicită;
Bucură-te, omul întreg al chipului lui Hristos;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Daniile sihastrul, dar sfinţitor, izvorât din pământul strămoşesc!

Condacul al 5-lea

Puţini înţeleg taina cea mare a celor sfinţi, care se înalţă la cele de sus, fără să se despartă de cele de jos, ca o lucrare în unirea de duh, să se strângă toate în trupul lui Hristos, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Sfinţii sunt cei mai „tăcuţi”, dar şi cei mai „grăitori de taină”; sunt cei mai smeriţi şi mici, dar cei mai de cinste şi mărire, că menirea sfinţeniei este „Crucea şi Învierea”, trecerea peste „hotar” în veşnicie.
Bucură-te, taina lui Dumnezeu în lume;
Bucură-te, curăţirea de păcat;
Bucură-te, vindecarea rănilor ascunse;
Bucură-te, prefacerea firii căzute;
Bucură-te, primirea plămădirii Învierii;

Bucură-te, sfinţenie de reînnoirea lumii;
Bucură-te, nevoinţa sfinţirii făpturii;
Bucură-te, omul lui Dumnezeu dintre Cer şi Pământ;
Bucură-te, lucrarea milostivirii dumnezeieşti;
Bucură-te, şi lucrarea iubirii pământeşti;
Bucură-te, unirea în icoana celor văzute şi nevăzute;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Daniile sihastrul, dar sfinţitor, izvorât din pământul strămoşesc!

Condacul al 6-lea

Păstrarea credincioşiei strămoşeşti, a credinţei din neam în neam, este prima virtute a celor sfinţi, prin care se urmează taina izbăvitoare fără oprire, în înfrumuseţări tot mai strălucitoare, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Şi tu, Sfinte Daniile sihastrul, eşti o înfrumuseţare a sfinţeniei străbune, care prin tine a crescut cu multă roadă, din care urmaşii de asemenea să rodească în noi răsaduri bune.
Bucură-te, frumuseţea sfinţeniei străbune;
Bucură-te, strălucirea ei în noi, urmaşii;
Bucură-te, rod care nu conteneşte;
Bucură-te, că ai străbătut drumul Crucii acestui neam;
Bucură-te, că ai luat „povara” părinţilor acestui pământ;
Bucură-te, curăţitorul de taină;
Bucură-te, reînnoirea în Hristos;
Bucură-te, prefacerea în Duhul Preasfânt;
Bucură-te, că munţii şi pădurile ai sfinţit;
Bucură-te, că le-ai făcut „locuri de rugăciune”;
Bucură-te, că le-ai făcut „locaşuri lui Dumnezeu”;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Daniile sihastrul, dar sfinţitor, izvorât din pământul strămoşesc!

Condacul al 7-lea

Vrăjmăşia păcatului cu răutăţi de tot felul distrugerea lumii o caută, dar sfinţii se pun înainte ca nişte ostaşi de taină şi aşa mântuirea lumii rămâne, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Şi tu, Sfinte Daniile, răutatea ce vine asupra acestui neam şi pământ o prinzi în sfinţenia ta, ca într-o plasă de netrecut, şi vătămarea ei o împiedici.

Bucură-te, paza de taină nelipsită;
Bucură-te, vegherea cu ochi pătrunzător;
Bucură-te, vegherea de bun păstor;
Bucură-te, alungarea „lupilor răpitori”;
Bucură-te, adunarea „oilor rătăcite”;
Bucură-te, păstor de mare credincioşie;
Bucură-te, al lui Hristos slujitor încercat;
Bucură-te, nevoinţă pe calea mântuirii;
Bucură-te, strădanie pe drumul sfinţirii;
Bucură-te, ieşirea din întunericul păcatului;
Bucură-te, luminarea Împărăţiei viitoare;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Daniile sihastrul, dar sfinţitor, izvorât din pământul strămoşesc!

Condacul al 8-lea

Următor lui Leontie, plămăditorul de sfinţenie strămoşească, cu darul propriei nevoinţe, apoi, părinte de mare povaţă te-ai făcut, că pe însuşi voievodul Ştefan cel mare şi sfânt l-ai îndreptat spre biruinţa cea bună, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Aşa, ca o treime de sfinţenie şi de virtuţi strămoşeşti v-aţi arătat: „Leontie - plămăditorul, Daniil - lucrătorul şi Ştefan cel mare - sabia duhovnicească”.
Bucură-te, Daniile, părinte de „vremuri grele”;
Bucură-te, părinte de încercări înviforate;
Bucură-te, al Sfântului Ştefan cel mare povăţuitor;
Bucură-te, tăria credinţei biruitoare;
Bucură-te, că ai stat ca un stâlp în faţa răutăţilor;
Bucură-te, că nu te-ai abătut, arătându-te ca o stâncă;
Bucură-te, virtute străbună reînviată;
Bucură-te, bărbăţia sfinţeniei strămoşeşti;
Bucură-te, tu însuţi îndrăzneala sfântă;
Bucură-te, tu însuţi jertfire curată;
Bucură-te, cel cu adevărat chip de părinte;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Daniile sihastrul, dar sfinţitor, izvorât din pământul strămoşesc!

Condacul al 9-lea

Timpurile de prefaceri şi schimbări ale lumii sunt adesea cu suferinţe şi dureri, şi de n-ar fi sfinţii Tăi, Doamne, am pieri în deznădejdea noastră slabă, dar prin ei ne izbăvim, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Şi peste Moldova şi întreaga Ţară Românească păgânătatea aprigă a trecut, şi doar tăria sfinţeniei străbune piept i-a ţinut, cu jertfe şi lupte duhovniceşti.

Bucură-te, că sabia duhovnicească a lui Ştefan ai sfinţit;
Bucură-te, că sabia credinţei strămoşeşti i-ai dăruit;
Bucură-te, că biruinţa i-ai prilejuit;
Bucură-te, că împreună în faţa păgânătăţii aţi stat;
Bucură-te, că patria mamă aţi apărat;
Bucură-te, că Biserica şi mormintele sfinte aţi ocrotit;
Bucură-te, că osemintele părinţilor nu le-aţi lăsat batjocorite;
Bucură-te, păstrarea tradiţiilor din moşi-strămoşi;
Bucură-te, îndreptarea lor;
Bucură-te, curăţirea de tot eresul;
Bucură-te, Ortodoxie neabătută;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Daniile sihastrul, dar sfinţitor, izvorât din pământul strămoşesc!

Condacul al 10-lea

Deşi în peşteră şi în sihăstrie petreceai, tot „sufletul neamului” în tine era şi nevoile acestuia în inima ta se prefăceau, că iubitor ca un părinte, pe toate prin adâncul tău le treceai, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

La „răscrucea de vremi” a viforniţei păgâne, Sfinte Daniile, un ales te-ai arătat, omul lui Dumnezeu cel binecuvântat şi fiul cel vrednic al pământului.

Bucură-te, al Moldovei braţ de cruce biruitoare;
Bucură-te, a Moldovei binecuvântare;
Bucură-te, cel din pustie veghetor;
Bucură-te, cel prin rugăciune sprijinitor;
Bucură-te, cel ce legi duhurile necurate;
Bucură-te, cel ce împiedici vrăjmăşiile;
Bucură-te, cel ce vădeşti vicleşugurile;
Bucură-te, cel ce potoleşti patimile ascunse;
Bucură-te, tămăduirea de suflet;
Bucură-te, vindecarea de trup;
Bucură-te, părinte pentru toate nevoile;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Daniile sihastrul, dar sfinţitor, izvorât din pământul strămoşesc!

Condacul al 11-lea

Deşi distrugerea păgână peste tot se lăţea, tu Sfinte Daniile împreună cu Ştefan cel mare tot mai multe locaşuri sfinte aţi clădit, peste ruine crucea biruitoare înălţând, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Sihăstrii şi Mânăstiri ai întemeiat şi tu însuţi povăţuitor şi părinte te-ai făcut, şi pe fiii cei vrednici i-ai adunat şi la creşterea sfântă i-ai dat, ca virtutea străbună să rodească în noi saduri, fără oprire.

Bucură-te, ziditorule de locaşuri sfinte;
Bucură-te, că locuri de duhovnicie ai întemeiat;
Bucură-te, că chipul lui Hristos peste tot l-ai zugrăvit;
Bucură-te, că chipul Crucii peste tot l-ai pus;
Bucură-te, că peste tot icoane de închinare ai întipărit;
Bucură-te, reînvierea credinţei neclintite;
Bucură-te, că aşa credincioşia ai crescut;
Bucură-te, că şi urmaşi de cinste ai lăsat;
Bucură-te, părinte cu mulţi fii;
Bucură-te, părinte fericit între fii iubitori;
Bucură-te, între părinţii de neam românesc;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Daniile sihastrul, dar sfinţitor, izvorât din pământul strămoşesc!

Condacul al 12-lea

Ajuns la împlinirea lucrării pe pământ, la odihna veşniciei luat, darurile tale le-ai lăsat ca izvoare nesecate din care urmaşii se întăresc şi în virtuţi necontenite înfloresc, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Plămăditor de sfinţenie stă Sfântul Leontie, stă sabie duhovnicească Sfântul Ştefan cel mare împotriva păgânilor, stai şi tu, Sfinte Daniile, ca părinte de taină al fiilor urmaşi, şi în această treime tăria neamului şi pământului strămoşesc niciodată nu va slăbi.

Bucură-te, lumina din sfeşnicul Moldovei;
Bucură-te, făclie aprinsă peste veacurile lumii;
Bucură-te, lumină în candela străbună;
Bucură-te, lumină în uleiul inimii strămoşeşti;
Bucură-te, lumină pătrunsă şi în pământ;
Bucură-te, lumină pecetluită pe toţi fiii acestui neam;
Bucură-te, lumină pe altarul Bisericii Române;
Bucură-te, lumină pe mormintele neuitate;

Bucură-te, lumină din nopţile suferinţei;
Bucură-te, lumină din amarele încercări;
Bucură-te, părinte cu nume de închinare românească;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Daniile sihastrul, dar sfinţitor, izvorât din pământul strămoşesc!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
Te avem dar de mare preţ, Sfinte cuvioase Daniile sihastrul, nume binecuvântat, icoană de închinare la Altarul strămoşesc şi aşa cu încredere mergem în nădejdea împlinirii pe care fiecare o avem spre veşnicia lui Hristos, în cântarea de: ***Aliluia!***

Se citeşte apoi din nou:

Icosul 1
Fericiţi suntem noi care avem glasuri sfinte ce mereu ne cheamă la cele de sus; fericiţi suntem că avem părinţi binecuvântaţi ce ne nasc din apă şi din Duhul dumnezeiesc, un astfel de chip fiind tu, Sfinte Daniile, drept pentru care noi îţi cântăm:
Bucură-te, mărgăritar din salba Sfinţilor străbuni;
Bucură-te, galben de aur de mare preţ;
Bucură-te, podoabă la icoana lui Hristos;
Bucură-te, chip de închinare peste veacuri;
Bucură-te, chip de sfinţenie de nimic atins;
Bucură-te, chip de credincioşie al acestui Pământ;
Bucură-te, chip de slujire la Altarul străbun;
Bucură-te, înviere necontenită din mormintele părinteşti;
Bucură-te, fiul urmaş, cel ales;
Bucură-te, cinstea virtuţilor moştenite;
Bucură-te, nume binecuvântat;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Daniile sihastrul, dar sfinţitor, izvorât din pământul strămoşesc!

(Extras din cartea: Imnografie /Ieromonah Ghelasie Gheorghe. - Bucureşti: Platytera, 2016)

Imnografie

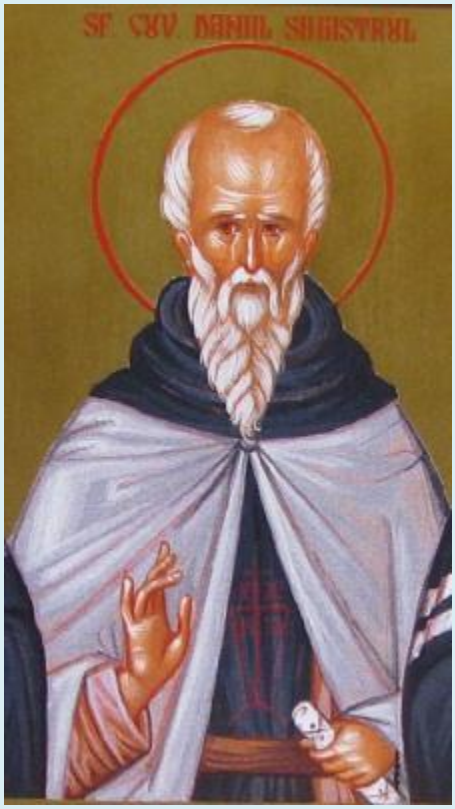

Troparul Sfântului Daniil, sihastrul, glasul al 8-lea: Întru tine, părinte, cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând Crucea, ai urmat lui Hristos; şi luptând, ai învăţat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii se bucură, prea cuvioase părinte Daniile, duhul tău.

Condacul Sfântului Daniil, sihastrul, glasul al 3-lea: Viaţă îngerească ai petrecut pe pământ, chip şi pildă făcându-te ucenicilor tăi. Prin rugăciuni, posturi îndelungate şi privegheri, te-ai învrednicit a sălăşlui în pământul celor blânzi, Sfinte Daniil de Dumnezeu cinstitorule, podoaba sihaştrilor şi lauda călugărilor.

Vieţile Sfinţilor - Sfântul prea cuviosul părintele nostru Daniil, sihastrul de la Voroneţ

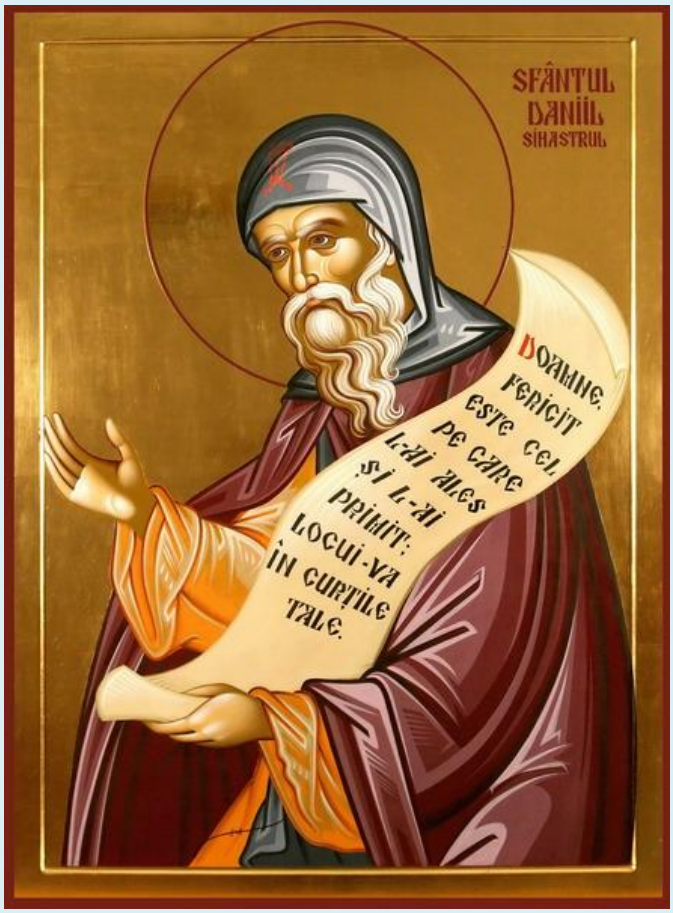

Cuviosul părintele nostru Daniil, sihastrul a fost unul din cei mai mari sfinţi pe care i-a odrăslit pământul Moldovei, mare dascăl ai pustiei şi povăţuitor al călugărilor.

Acest sfânt al neamului nostru s-a născut într-o familie de oameni săraci de pe moşia mănăstirii Sfântul Nicolae din Rădăuţi, la începutul secolului al XV-lea, primind din botez numele de Dumitru. Fiind ales de Dumnezeu din sânul maicii sale pentru viaţa cea îngerească a pustnicilor, s-a dovedit din pruncie purtător de Hristos. Că niciodată nu lipsea de la biserică, nici nu se juca asemenea cu ceilalţi copii, nici nu căuta odihnă şi mâncare; ci mereu se ruga şi întru toate asculta de părinţi.

Când avea vârsta de zece ani, fiind dat să înveţe carte în mănăstirea Sfântul Nicolae din Rădăuţi, copilul Dumitru, deşi tânăr cu vârsta, s-a dovedit bătrân cu înţelegerea. ***Căci în puţină vreme a deprins Ceaslovul şi Psaltirea pe de rost,***

precum şi nevoinţa cea duhovnicească, adică rugăciunea cea de taină a inimii, postul, smerenia şi păzirea minţii de gânduri rele. Pentru aceasta cuvioşii călugări foarte mult îl iubeau şi se foloseau de blândeţea şi priceperea lui, căci era întotdeauna umbrit de darul Duhului Sfânt.

După cinci ani de ucenicie, tânărul ostaş al lui Hristos s-a făcut călugăr în această mănăstire, primind numele marelui prooroc şi împărat David. Şi era întru toate ascultător cuvioşilor părinţi, ***având ca dascăl şi părinte duhovnicesc pe mult nevoitorul şi purtătorul de Dumnezeu Sfântul ierarh Leontie de Rădăuţi.***

Acest tânăr monah David era foarte râvnitor în nevoinţa vieţii călugăreşti. ***Cel mai mult iubea liniştea, postul şi rugăciunea.*** Zilnic nu gusta nimic până la asfinţitul soarelui, iar uneori postea desăvârşit câte trei şi chiar cinci zile şi se hrănea numai cu legume şi ierburi. ***În ascultare era tăcut, blând şi tuturor supus, iar la biserică zăbovea ziua şi noaptea ca o candelă mereu nestinsă.*** Încă şi la chilie dormea puţin pe un mic scăunel, mereu veghind şi cugetând la cele dumnezeieşti. ***Iar dintre cărţi cel mai mult iubea Psaltirea***, pe care o ştia pe de rost şi o repeta zilnic.

Aşa nevoindu-se câţiva ani de zile, cuviosul David s-a făcut vas al Sfântului Duh, învrednicindu-se de darul preoţiei şi al facerii de minuni. Mulţi bolnavi, auzind de minunile ce se făceau prin rugăciunile lui, alergau la smeritul ieromonah David şi se vindecau de suferinţele lor. Alţii veneau să-i ceară sfat, că era foarte înţelept în cuvânt şi înainte-văzător, iar alţii veneau să-şi mărturisească păcatele, căci ajunsese cuviosul vestit duhovnic în părţile de nord ale Moldovei.

Văzând ieromonahul David că este înconjurat de lume şi nu mai are linişte de rugăciune, temându-se de duhul slavei deşarte, a luat binecuvântare de la episcopul de Rădăuţi şi s-a retras la Mănăstirea Sfântul Lavrentie (Laurenţiu). Dar şi acolo îl căutau credincioşii, precum şi cei bolnavi de duhuri necurate. ***Cuviosul David însă ziua făcea ascultare şi stătea între oameni, iar noaptea priveghea, se ruga şi împletea coşuri de nuiele pentru obşte. Aşa îşi omora cuviosul ispitele tinereţii şi cugetul slavei deşarte.***

Odată l-a trimis egumenul cu oarecare ascultare în oraşul Siret. Acolo, încon-jurându-l credincioşii, a zăbovit cuviosul o zi, neputând a se întoarce la timp în mănăstire. Atunci egumenul i-a dat canon să nu mai iasă o vreme din lavră. Deci, smerindu-se ieromonahul David, şi-a împlinit cu bucurie canonul, dând slavă lui Dumnezeu pentru toate.

Trecând câţiva ani şi cuviosul David sporind mult în nevoinţa duhovnicească, se simţea chemat de Duhul Sfânt la viaţa pustnicească. Sufletul său era rănit de dragostea lui Hristos şi dorea să-L slăvească neîncetat cu îngerii şi cu sihaştrii din codrii Carpaţilor.

Deci, primind binecuvântare de la egumenul mănăstirii Sfântul Lavrentie, a îmbrăcat mai întâi marele şi îngerescul chip al schivniciei, schimbându-şi numele din David în Daniil. Apoi, tăinuindu-se de lume, cu puţin înainte de anul 1450, s-a retras singur în adâncul codrilor pe valea pârâului Secu din judeţul Neamţ, unde mai târziu a luat fiinţă Mănăstirea Sihăstria. Aici s-a nevoit paisprezece ani în aspre osteneli călugăreşti. Dar, văzându-se înconjurat de lume, s-a retras în nordul Moldovei, aproape de sihăstria Putna. Călăuzit de Dumnezeu, cuviosul Daniil şi-a făcut aici mai întâi o colibă de lemn pe valea pârâului Viţeul. Apoi, aflând o stâncă mare în apropiere, şi-a săpat cu dalta o mică chilioară în peretele stâncii, cât să poată încăpea. Alături şi-a săpat o alta încăpere, drept paraclis de rugăciune, cum se vede până astăzi. În această stâncă s-a nevoit cuviosul Daniil în plăcere de Dumnezeu mai mult de douăzeci de ani.

Nevoinţa prea cuviosului părintelui nostru Daniil, sihastru în chilia de la Putna era aceasta: Ziua şi noaptea priveghea în neîncetată rugăciune şi cugetare la cele dumnezeieşti, postind până la asfinţitul soarelui şi dormind foarte puţin pe un mic scaun de lemn. Din chilie nu ieşea deloc toată săptămâna. Mâncarea lui era formată din pesmeţi de pâine, rădăcini şi ierburi, iar lucrul mâinilor sale era împletirea coşurilor de nuiele. Duminica săvârşea Sfânta Liturghie şi se împărtăşea cu Trupul şi Sângele lui Hristos, apoi primea pe cei ce veneau la el pentru vindecare de boli şi pentru cuvânt de folos. În posturi se înfrâna câte trei şi uneori cinci zile şi avea darul rugăciunii şi al lacrimilor.

Pentru sfinţenia vieţii sale, pentru postul îndelungat şi pentru privegherile cele de toată noaptea cu rugăciuni şi cu lacrimi, cuviosul Daniil Sihastrul a fost multă vreme ispitit de diavoli, căutând să-l alunge din pustie sau să-l arunce în păcatul cel cumplit al slavei deşarte. Dar ***el, cerând ajutorul lui Hristos şi cu puterea Sfintei Cruci, biruia toate cursele diavolului***. ***Pentru aceea, în puţină vreme s-a învrednicit de la Dumnezeu de darul lacrimilor, al mai înainte-vederii şi al vindecării de boli.*** Căci izgonea duhurile necurate din oameni numai cu cuvântul şi vindeca tot felul de bolnavi. ***Apoi cunoştea cugetele cele ascunse şi spunea multora tainele cele viitoare, căci era plin de darul Duhului Sfânt.***

Pentru nişte daruri ca acestea, numele cuviosului se făcuse cunoscut în toată ţara Moldovei, iar poporul, de la mic până la mare, l-a numărat din tinereţe în ceata sfinţilor. ***Cei mai mulţi îl numeau Sfântul Daniil, sihastrul cel bătrân, căci era părinte şi povăţuitor al tuturor sihaştrilor din nordul Moldovei. Alţii, îndeosebi călugării, îl numeau Sfântul Daniil, schimonahul. Iar după mutarea sa din trup, era numit în popor Sfântul Daniil cel nou, ca sa-l deosebească de alţi cuvioşi cu acelaşi nume.***

În anul 1451, întâmplându-se grabnică moarte domnului ţării, Bogdan voievod, fiul său, Ştefan, cu greu a scăpat de primejdie. Dar, ***auzind de nevoinţa şi minunile Sfântului Daniil sihastrul şi fiind în grea strâmtoare, a fost călăuzit de Duhul Sfânt la chilia lui. Aici, poposind câteva zile, şi-a mărturisit cugetele înaintea cuviosului şi a primit de la el dezlegare de păcate şi multe cuvinte de mângâiere. Apoi, liniştindu-i sufletul, marele sihastru l-a binecuvântat şi s-a rugat pentru dânsul, apoi i-a proorocit că în curând va fi domn al Moldovei şi l-a liberat cu pace.***

În primăvara anului 1457, Ştefan cel mare, ajungând pe scaunul Moldovei, s-a încredinţat de împlinirea proorociei Sfântului Daniil, sihastrul şi de darul lui Dumnezeu care era întru dânsul. Din anul acela, cuviosul i-a fost marelui domn cel dintâi sfetnic, duhovnic şi rugător către Dumnezeu. Adeseori voievodul poposea la chilia lui şi îşi mărturisea păcatele, apoi cerea cuvânt de folos şi nimic nu făcea fără rugăciunea şi binecuvântarea lui. Iar cuviosul îl îmbărbăta şi îl îndemna să apere ţara şi creştinătatea de mâinile păgânilor, încredinţându-l că de va zidi după fiecare luptă câte o biserică spre lauda lui Hristos, în toate războaiele va birui. Astfel, ascultându-l, Ştefan cel mare a apărat cu multă vitejie Biserica lui Hristos şi ţara Moldovei după căderea Bizanţului, aproape o jumătate de secol, câştigând patruzeci şi şapte de războaie şi înălţând patruzeci şi opt de biserici. În felul acesta, Sfântul Daniil, sihastrul s-a dovedit un mare apărător al Ortodoxiei româneşti şi ctitor duhovnicesc al mănăstirilor înălţate la îndemnul său.

Odată, poposind domnul Moldovei în chilia cuviosului, a fost îndemnat de marele sihastru să zidească în apropiere de chilia sa o mănăstire de călugări, întru pomenirea Adormirii Maicii Domnului, către care avea mare evlavie. Deci, ascultându-l Ştefan voievod şi împreună alegând locul, cu binecuvântarea lui s-a început în anul 1466 zidirea Mănăstirii Putna. Iar în anul 1470, când s-a sfinţit acest dumnezeiesc locaş, însuşi Sfântul Daniil a luat parte, fiind cinstit de toţi ca un al doilea ctitor.

Se mai spunea despre dânsul că, voind Ştefan vodă să-i încredinţeze mănăstirea, de multe ori l-a rugat să fie egumen şi părinte duhovnicesc al Putnei. Dar cuviosul, socotindu-se nevrednic de o cinste ca această şi iubind mai mult liniştea, a rămas mai departe la mica lui chilie din peşteră. ***Pentru sfinţenia vieţii sale, cuviosul Daniil, sihastrul s-a dovedit din tinereţe purtător de Hristos şi mare dascăl al liniştii şi rugăciunii lui Iisus.*** În timpul vieţii sale nu era în Moldova alt sihastru şi duhovnic mai vestit, nici alt lucrător şi dascăl al rugăciunii mai iscusit decât el. De aceea, toţi egumenii şi duhovnicii din nordul Moldovei, ca şi dregătorii din sfatul ţării îl aveau de părinte duhovnicesc.

Urmând exemplul vieţii sale, numeroşi călugări iubitori de linişte din chinovii se retrăgeau în pustie cu binecuvântarea cuviosului Daniil şi deveneau sihaştri şi lucrători sporiţi ai rugăciunii lui Iisus. Astfel, acest mare ascet al Moldovei, avea prin mănăstiri şi sate numeroşi fii duhovniceşti, iar prin munţi şi prin codri avea peste o sută de ucenici sihaştri, care se nevoiau în plăcere de Dumnezeu, după sfatul său.

Într-adevăr, Sfântul Daniil, sihastrul a creat în Moldova de nord o mare mişcare isihastă, aproape fără egal, înnoind astfel pentru multă vreme viaţa duhovnicească în mănăstiri şi schituri şi ridicând o întreagă generaţie de sihaştri şi rugători ai neamului.

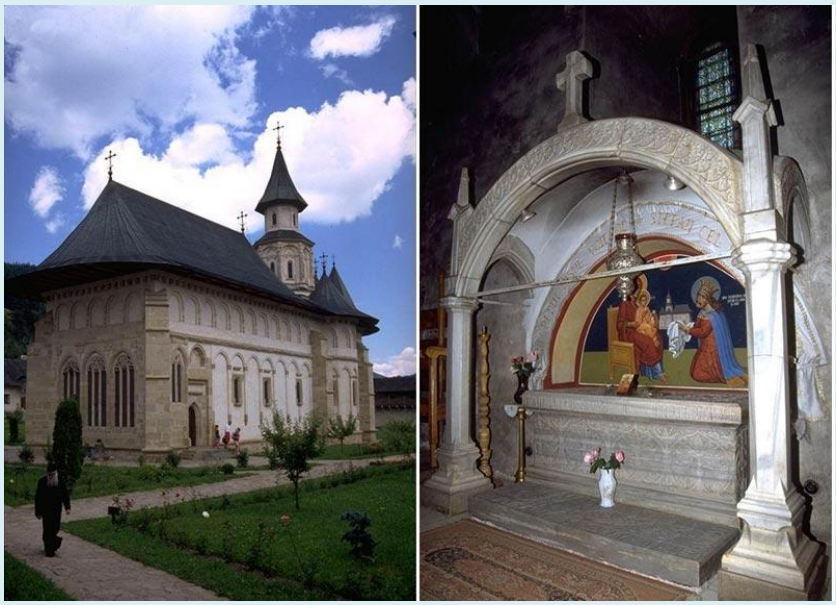

Biserica Mănăstirii Putna

După anul 1470, văzând cuviosul că la Putna nu mai are linişte din cauza mănăstirii şi a mulţimii credincioşilor ce veneau aici, a părăsit chilia în care se nevoise peste douăzeci de ani şi s-a retras în taină în pădurile seculare din jurul Mănăstirii Voroneţ. Aici se nevoiau ca la cincizeci de călugări sub povăţuirea ieroschimonahului Misail, vrednic ucenic al Sfântului Daniil. ***Deci, aflând un loc retras în preajma mănăstirii, şi-a făcut o mică chilie sub stânca numită Şoimul şi aici se ostenea cuviosul în desăvârşită linişte şi plăcere de Dumnezeu.***

Însă n-a trecut multă vreme şi îndată numele lui s-a făcut cunoscut în toate satele din partea locului, încât veneau la el tot felul de bolnavi, paralizaţi, oameni stăpâniţi de duhuri necurate şi se vindecau. Credincioşii, neputând ajunge la chilia lui, aşteptau jos în mănăstire. Iar cuviosul cobora noaptea, se ruga pentru ei, le spunea pricina suferinţei, îi sfătuia, îi binecuvânta şi îi trimitea sănătoşi la casele lor.

În vara anului 1476, Ştefan cel mare, pierzând lupta de la Războieni în faţa turcilor, s-a dus la chilia Sfântului Daniil sihastrul, bunul său părinte duhovnicesc de la Voroneţ. Deci, ***"bătând Ştefan vodă în uşa sihastrului să-i descuie, a răspuns sihastrul să aştepte Ştefan vodă afară până va termina ruga. Şi după ce şi-a***

terminat sihastrul ruga, l-au chemat în chilie pe Ştefan vodă. Şi s-a spovedit Ştefan vodă la dânsul. Şi a întrebat Ştefan vodă pe sihastru ce să facă, că nu poate să se mai bată cu turcii. Închina-va ţara la turci sau nu? Iar sihastrul a zis să nu o închine, că războiul este al lui; numai că, după ce va izbăvi, să facă o mănăstire acolo, în numele Sfântului Gheorghe". Deci, crezând domnul Moldovei în proorocia Sfântului Daniil că va birui pe turci şi luând de la el rugăciune şi binecuvântare, îndată a adunat oaste şi a izgonit pe turci din ţară. ***Aşa ajuta cuviosul cu rugăciuni fierbinţi către Dumnezeu să se izbăvească Moldova şi ţările creştine de robia păgânilor.***

Răposând mitropolitul Teoctist, în toamna anului 1477, Ştefan cel mare s-a sfătuit cu clerul şi episcopii ţării să aleagă păstor şi părinte al Moldovei pe Sfântul Daniil, sihastrul de la Voroneţ. ***Dar cuviosul auzind de aceasta, s-a rugat cu lacrimi lui Dumnezeu şi voievodului să nu-l înstrăineze până la moarte de fericita lui linişte.*** Deci, cucerindu-se toţi de smerenia şi sfinţenia lui, şi-au cerut iertare şi l-au lăsat în pustie să slăvească neîncetat pe Dumnezeu.

Timp de douăzeci de ani cât a sihăstrit la Voroneţ, cuviosul Daniil a creat aici o nouă vatră isihastă, tot atât de importantă ca cea de la Putna. Căci în puţină vreme s-au adunat în jurul său zeci de sihaştri, unii mai nevoitori decât alţii, care se osteneau fie în codrii Voroneţului, fie în munţii Rarăului, fie de-a lungul Carpaţilor răsăriteni. Cei mai mulţi practicau rugăciunea lui Iisus, postul şi tăcerea.

Alţii citeau zilnic psaltirea, alţii făceau mii de metanii şi împleteau coşuri, iar alţii, fiind buni caligrafi, scriau cărţi de slujbă pentru biserici şi mănăstiri. ***Cei mai aleşi ucenici ai cuviosului Daniil, sihastrul au fost: mitropolitul Grigore Roşca, monahul caligraf Ioan, precum şi egumenii Misail şi Efrem, toţi din Mănăstirea Voroneţ; apoi cuviosul Pahomie, sihastrul şi egumenul Nil din Mănăstirea Slatina; egumenul Paisie, Paladie, sihastrul şi Anastasie, sihastrul de la Mănăstirea Neamţ, Isaia, pustnicul de la Mănăstirea Moldoviţa, egumenul Gherontie de la Humor şi mulţi alţii.***

Biserica Mănăstirii Voroneţ

Aducându-şi aminte Ştefan cel mare de făgăduinţa dată lui Dumnezeu şi Sfântului Daniil, sihastrul, în vara anului 1488 a zidit din temelie, la Mănăstirea Voroneţ, o frumoasă biserică din piatră închinată Sfântului mare mucenic Gheorghe, purtătorul de biruinţă, în locul vechii biserici de lemn.

La 14 septembrie, în acelaşi an, biserica a fost sfinţită de mitropolitul Gheorghe, în prezenţa fericiţilor ei ctitori, Ştefan voievod şi cuviosul Daniil, sihastrul şi a zeci de mii de credincioşi, călugări, clerici şi dregători de ţară. În această zi, cu sfat de obşte, Sfântul Daniil, deşi bătrân, a fost numit egumen al Mănăstirii Voroneţ.

Timp de aproape zece ani Sfântul Daniil a povăţuit obştea Mănăstirii Voroneţ, ca un mare părinte duhovnicesc al călugărilor, al sihaştrilor şi al întregii Moldove. Căci deşi petrecea mai mult la chilia sa de sub stânca Şoimului, fiind foarte iubitor de linişte, adeseori cobora în obşte, mărturisea soborul, tămăduia pe cei bolnavi ce se adunau de prin sate şi îi sfătuia pe toţi. Apoi iarăşi se retrăgea la chilia sa.

În timpul egumeniei sale, Mănăstirea Voroneţ a trăit cea mai înfloritoare perioadă duhovnicească din istoria sa, fiind socotită multă vreme lavra isihasmului din Moldova. Toţi monahii din obşte, care număra peste şaizeci de nevoitori, practicau rugăciunea lui Iisus. Unii erau vestiţi păstori şi duhovnici pentru credincioşi, alţii erau dascăli învăţaţi în şcoala mănăstirii şi neobosiţi caligrafi, iar cei mai mulţi erau călugări de rugăciune, care slăveau pe Dumnezeu neîncetat şi se rugau pentru toată lumea. La Voroneţ au învăţat carte şi au deprins

nevoinţa duhovnicească numeroşi preoţi de parohie, egumeni, episcopi, monahi, sihaştri şi dregători de ţară.

Iar în codrii seculari din munţii Voroneţului, ai Rarăului şi Stânişoarei, se nevoiau pentru dragostea lui Hristos alţi peste cincizeci de sihaştri, ucenici ai Sfântului Daniil. Pe toţi aceştia îi supraveghea şi îi povăţuia pe calea cea bună a Împărăţiei Cerurilor, marele egumen şi povăţuitor de suflete "Cuviosul Părintele nostru Daniil, sihastrul cel bătrân".

Ajungând vas ales al Duhului Sfânt, plin de tot felul de bunătăţi şi trecând de vârsta de nouăzeci de ani, Sfântul Daniil, marele sihastru al Moldovei, dascălul pustiei şi făcătorul de minuni, şi-a dat sufletul în braţele lui Hristos, în anul 1496.

Mulţimea ucenicilor lui, împreună cu mitropolitul şi domnul ţării l-au plâns îndeajuns şi l-au îngropat în pronaosul bisericii Voroneţ, cum se vede până astăzi, punând deasupra o piatră cu inscripţia: „Acesta este mormântul părintelui nostru David, schimonahul Daniil". Apoi, împărţind credincioşilor multe milostenii şi sărutând sfintele lui moaşte, s-a întors fiecare la ale sale.

După săvârşirea sa, văzând ucenicii şi credincioşii că se fac oarecare minuni şi vindecări de boli la moaştele cuviosului, l-au trecut în ceata sfinţilor, numindu-l "Sfântul Stareţ Daniil", "Sfântul Daniil, sihastrul", sau mai ales "Prea cuviosul de Dumnezeu rugătorul Părintele nostru Daniil cel nou".

Obştea Mănăstirii Voroneţ, împreună cu mitropolitul Grigore Roşca, ucenicul său, au dat acestei lavre, după hramul Sfântului mare mucenic Gheorghe, al doilea hram în cinstea Sfântului Daniil cel nou, pomenindu-l în rândul fericiţilor ctitori. Totodată i-au rânduit zi de prăznuire peste an, anume după pomenirea Sfântului Daniil, stâlpnicul. ***Astfel, în Moldova, pomenirea cuviosului Daniil, sihastru s-a făcut, secole de-a rândul, la 23 aprilie, hramul Mănăstirii Voroneţ şi la 18 decembrie, după Sfântul Daniil stâlpnicul, 11 decembrie.***

Ca sfânt cu aureolă a fost pictat, pentru prima dată în 1547 de acelaşi mitropolit, pe peretele de sud al bisericii Mănăstirii Voroneţ, în stânga uşii de intrare în pridvor, cum se vede până astăzi, ţinând în mâna sa un sul desfăcut pe care scrie: ***Veniţi, fraţilor, de mă ascultaţi. Vă voi învăţa frica Domnului. Cine este omul…***

Râvna credincioşilor a îndemnat pe călugării de la Mănăstirea Voroneţ, la începutul secolului al XVII-lea, să scoată din mormânt moaştele făcătoare de

minuni ale Sfântului Daniil, sihastrul şi să le aşeze în biserică, în sicriu frumos împodobit, pentru închinare. Pe acestea însuşi mitropolitul Dosoftei le-a sărutat, cum singur spune în Vieţile Sfinţilor, scrise şi tipărite de el la Iaşi în anii 1682-1686. ***Vestea minunilor lui ajunsese până la Kiev, în Polonia, în Transilvania şi la Sfântul Munte, de unde veneau credincioşi să i se închine şi toţi îl numeau „Sfântul Daniil cel nou, făcătorul de minuni".***

În anul 1749, egumenul Mănăstirii Voroneţ, anume Ghedeon, a dat Mănăstirii Putna degetul arătător al Sfântului Daniil ferecat în argint, unde se păstrează până astăzi. Moaştele poartă inscripţia: „Aceste relicve le-am ferecat eu, Ghedeon, egumen de la Voroneţ, cu toată cheltuiala mea, în anul 1749, decembrie 4".

În anul 1775, Moldova de nord ajungând sub ocupaţia Austriei, moaştele Sfântului Daniil sihastrul au fost aşezate din nou în mormântul său, unde se păstrează până astăzi.

În anul mântuirii 1992, la 21-22 iunie, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a canonizat, în mod solemn, mai mulţi sfinţi din România, printre care şi pe Sfântul prea cuviosul Părintele nostru Daniil sihastrul, rânduindu-i zi de prăznuire peste an la 18 decembrie.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi pe toţi, ca un singur bun şi iubitor de oameni. Amin.

(Sursa: Vieţi de Sfinţi aleşi din luna decembrie . Cu binecuvântarea P.S. Eftimie Episcopul Romanului şi Huşilor Editura Episcopiei Romanului şi Huşilor, 1995.)

Sfântul Daniil Sihastrul - drumul spre sfințenie

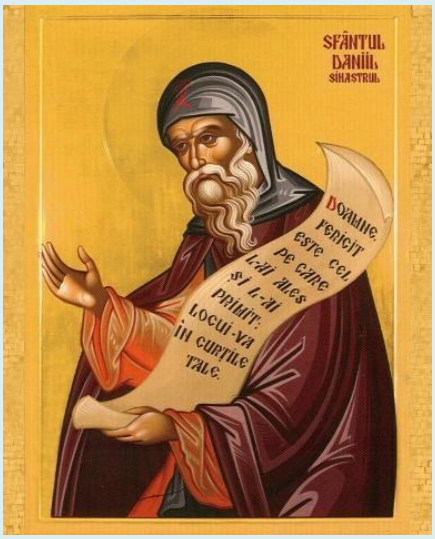

Sfântul Daniil s-a născut la Rădăuţi, într-o familie săracă, la începutul secolului al XV-lea. Fiind ales pentru a duce viaţă pustnicească, L-a mărturisit pe Hristos din copilărie, căci nu se juca, ci postea şi se ruga, petrecând în biserică. La 10 ani a fost să înveţe carte la Mănăstirea „Sfântul Nicolae”, învăţând pe de rost Ceaslovul şi Psaltirea, dar deprinzând şi rugăciunea inimii şi rânduielile călugărilor, încât toţi îl iubeau.

După cinci ani de ucenicie, a devenit călugăr, postind cu zilele până la asfinţitul soarelui, dormind puţin, pe un scăunel, şi veghind mereu la cele dumnezeieşti. Învrednicindu-se de darul preoţiei şi al facerii de minuni, îi vindeca pe cei bolnavi şi care alergau la el cu credinţă. Înţelept fiind şi înainte-văzător, pe alţii îi sfătuia, ajungând vestit duhovnic în nordul Moldovei.

Temându-se de slava deşartă, s-a retras, cu binecuvântare, la Mănăstirea „Sfântul Lavrentie”, dar şi acolo l-au aflat oamenii bolnavi şi stăpâniţi de duhuri necurate, încât ziua stătea printre ei, iar noaptea priveghea şi împletea coşuri de nuiele pentru obşte.

Trecând anii şi aprinzându-se de dorul pustiei, a primit marele şi îngerescul chip al schimniciei, retrăgându-se în codrii de pe valea pârâului Secu din judeţul Neamţ, unde mai târziu a luat fiinţă Mănăstirea Sihăstria.

După 14 ani de nevoinţă, venind iarăşi lumea, s-a retras aproape de sihăstria Putna. Şi-a făcut colibă, apoi şi-a săpat cu dalta o chilie mică într-o stâncă, făcându-şi alături paraclis de rugăciune, vizibil şi astăzi, şi nevoindu-se astfel 20 de ani.

Mânca pesmeţi de pâine, ierburi şi rădăcini, continua să împletească din nuiele coşuri, iar Duminica săvârşea Sfânta Liturghie şi se împărtăşea cu Sfintele Taine şi îi primea la el pe cei în nevoie de vindecare sau care cereau cuvânt de folos, având darul rugăciunii şi al lacrimilor.

Pentru toate acestea mult a fost ispitit de diavol, pentru a fi scos din pustie sau a primi slavă deşartă, dar a biruit cursele vrăjmaşului.

În 1451, murind domnul ţării, Bogdan voievod, fiul lui, Ştefan, a alergat la Sfântul Daniil, primind mângâiere şi prorocie că în curând va fi domn al Moldovei, ceea s-a şi întâmplat după şase ani. Cuviosul a fost cel dintâi sfetnic, voievodul Ştefan cel mare poposind adesea la chilia lui, pentru a-şi mărturisi păcatele şi pentru a cere cuvânt de folos. Primise sfat, astfel, să zidească după fiecare luptă o biserică spre lauda Domnului şi pentru viitoarele biruinţe. A câştigat Ştefan cel mare 47 de războaie, înălţând 48 de biserici, apărând Ţara Moldovei aproape jumătate de secol. Aşa a zidit şi Mănăstirea Putna, la îndemnul cuviosului care era iubit de toţi egumenii şi duhovnicii din nordul Moldovei, având şi peste o sută de ucenici sihaştri.

Văzând că nici acolo nu mai are linişte, după 1470 s-a retras în taină în pădurile din jurul Mănăstirii Voroneţ, făcându-şi o chilie mică sub stânca numită Şoimul, dar nici aici nu a trecut prea mult până când să fie căutat de oameni. Pierzând Ştefan cel mare lupta de la Războieni, i-a prorocit sfântul să nu renunţe la luptă, căci îi va birui pe turci şi va face pentru asta o mănăstire, ceea ce s-a şi întâmplat.

Cuviosul iubea atât de mult liniştea, că a refuzat să fie numit egumen sau mitropolit, şi a creat şi la Voroneţ o vatră isihastă, precum făcuse şi la Putna.

Totuşi, în ultimii opt ani de viaţă, a fost numit egumen şi a povăţuit obştea Mănăstirii Voroneţ şi pe pustnici, tămăduind pe cei bolnavi, iar la vârsta de 90 de ani, în 1496, a trecut la cele veşnice.

A fost îngropat în pronaosul bisericii Voroneţ, la moaştele sale făcându-se minuni şi vindecări.

Sinaxar - Pomenirea Sfântului cuviosului părintele nostru Daniil, sihastrul

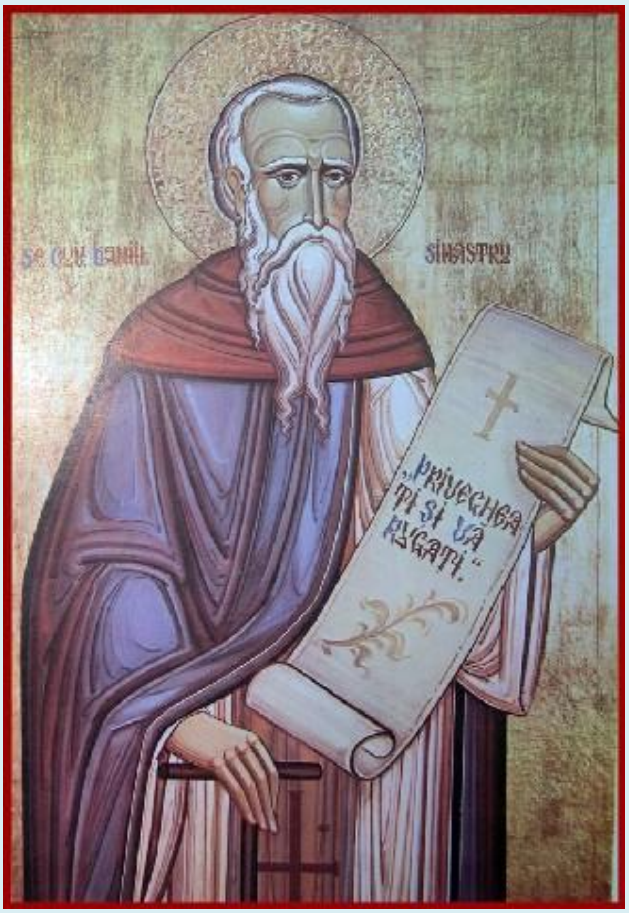

Tot în această zi (18 decembrie), pomenirea Sfântului cuviosului părintele nostru Daniil, sihastrul.

Acest cuvios părinte s-a născut din părinţi dreptmăritori creştini într-un sat nu departe de Rădăuţi. Din copilărie cuprins de o deosebită râvnă către cele duhovniceşti a părăsit casa părintească şi a trăit o vreme în obştea cuvioşilor părinţi de la biserica Sfântul Nicolae din Rădăuţi, nevoindu-se la sporirea credinţei şi a faptelor bune, iubind foarte mult rugăciunea şi privegherile de toată noaptea.

Îmbogăţindu-se în cunoştinţele teologice din citirea cărţilor de slujbă şi din sfinţii părinţi, arătând ascultare şi smerenie în toate cele încredinţate de stareţul acestei sfinte obşti călugăreşti de la Catedrala din Rădăuţi, a primit chipul îngeresc al vieţii călugăreşti, cu numele de David.

Râvna spre şi mai multe nevoinţe duhovniceşti l-a mânat la mănăstirea Sfântului Lavrenţie, aproape de satul Laura de astăzi. În acest loc de sihăstrie, ziua lucra

împreună cu toţi ostenitorii sfintei mănăstiri, iar noaptea, în chilia sa, petrecea în necontenită rugăciune şi priveghere. Cunoscându-i râvna şi simţindu-i dorinţa neîncetată după Dumnezeu, la sfatul părintelui său duhovnicesc, stareţul acestei Lavre i-a dat schima cea mare, primind numele de Daniil.

Nu după multă vreme de la primirea stării de schimnic, cu binecuvântarea stareţului său, se retrage în locurile tainice ale codrului, lângă pârâul cu numele Viteu, localitatea Putna, unde cu ajutorul ciobanilor şi al altor iubitori de viaţă duhovnicească şi-a săpat într-o stâncă o chilie pe care o vedem şi astăzi, nu departe de Mănăstirea Putna.

Cunoscut ca mare nevoitor şi stăruitor în rugăciune, cuviosul Daniil este cercetat de foarte mulţi credincioşi spre a-i cere sfat şi îndrumare de învăţătură şi trăire creştinească şi a se ruga lui Dumnezeu pentru vindecare de bolile sufleteşti şi trupeşti. Un alt loc unde a sihăstrit cuviosul Daniil este şi stânca Şoimului, lângă Voroneţ, unde, de asemenea, era căutat de credincioşi pentru folosul lor duhovnicesc.

Între nenumăraţii săi fii duhovniceşti care-l cercetau adesea, pomenim pe drept credinciosul voievod Ştefan cel mare, aşa cum arată cronicile şi multe alte însemnări din paginile de istorie a neamului şi Bisericii noastre strămoşeşti.

Cuvintele încrustate pe piatra de mormânt a cuviosului Daniil, pusă de drept credinciosul voievod Ştefan cel mare: "Acesta este mormântul părintelui nostru David, schimnicul Daniil", arată legătura duhovnicească a fiului cu părintele său duhovnicesc. De aici şi rânduiala statornicită de Biserica noastră ca aceşti doi mari bărbaţi prea iubitori de Dumnezeu să fie cinstiţi deopotrivă ca unii care au fost uniţi în rugăciune, în credinţa curată şi în iubire de Biserică şi neam.

După îngroparea sa, în biserica mănăstirii Voroneţ, unde a povăţuit multă vreme pe ostenitorii acelei obşti, Sfântul cuvios Daniil a fost şi este cinstit ca părinte duhovnicesc, pomenit fiind împreună cu Sfântul şi marele mucenic Gheorghe, ca ocrotitori ai acelei Sfinte Mănăstiri. La mormântul său străjuieşte un sfeşnic cu lumânare aprinsă, iar credincioşii vin continuu spre a primi binecuvântare şi ajutor duhovnicesc, dobândind vindecări de bolile sufleteşti şi trupeşti, aşa cum se arată în diferite scrieri până în vremea noastră.

Chipul cuviosului Părinte Daniil Sihastrul este zugrăvit alături de cel al mitropolitului Grigore Roşca, alt fiu duhovnicesc al său, pe peretele exterior al Bisericii Voroneţ, deasupra uşii de intrare, pe latura de sud a acesteia. Pe perga-

mentul pe care cuviosul Daniil îl ţine în mână stă scris: Veniţi fraţilor, de mă ascultaţi, învăţa-vă-voi frica Domnului...".

Această frică de Dumnezeu, care este începutul înţelepciunii, să ne călăuzească în toate zilele vieţii noastre cu rugăciunile Sfântului cuviosului părintele nostru Daniil sihastrul. Amin.

Sfinţii ocrotitori ai Moldovei - Sfântul cuvios Daniil, sihastrul

Troparul Sfântului Daniil, glasul al 8-lea: Întru tine, părinte, cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că luând crucea, ai urmat lui Hristos şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător, ci să poarte grijă de suflet,de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta, cu îngerii împreună, se bucură, cuvioase părinte Daniil, duhul tău.

Viaţa Sfântului cuvios Daniil, sihastrul

Acest Sfânt cuvios s-a născut din părinţi dreptcredincioşi, într-un sat din ţinutul Rădăuţi. Din copilărie, cuprins de o deosebită râvnă pentru cele duhovniceşti, a părăsit casa părintească şi a trăit o vreme în obştea cuvioşilor părinţi de la biserica Sfântului Nicolae din Rădăuţi, nevoindu-se pentru sporirea credinţei şi a faptelor bune, iubind foarte mult rugăciunea şi privegherile de toată noaptea.

Îmbogăţindu-se în cunoştinţele teologice din citirea cărţilor de slujbă şi din scrierile Sfinţilor Părinţi, arătând ascultare şi smerenie în toate cele încredinţate de stareţul acelei obşti călugăreşti de la Catedrala din Rădăuţi, a primit chipul îngeresc al vieţii călugăreşti o dată cu numele de David.

Râvnind spre mai multe nevoinţe duhovniceşti, s-a îndreptat la mănăstirea Sfântului Lavrentie, aproape de satul Laura de astăzi, la 30 de kilometri depărtare de Rădăuţi; aici ziua lucra împreună cu toţi ostenitorii sfintei mănăstiri, iar noaptea în chilia sa, petrecea în necontenită rugăciune şi priveghere. Cunoscându-i râvna şi simţindu-i dorinţa neîncetată după Dumnezeu, cu sfatul părintelui său duhovnicesc, egumenul acelei lavre i-a dat schima cea mare şi i-a pus numele Daniil.

Nu după multă vreme de la primirea schimei, cu binecuvântarea stareţului, se retrage în codrii locului, pe valea pârâului Viţău, azi localitatea Putna, unde, cu

ajutorul ciobanilor şi ai altor iubitori de viaţă duhovnicească şi cinstitori ai sihaştrilor, sapă într-o stâncă o chilie pe care o vedem şi astăzi, la un kilometru depărtare de Mănăstirea Putna. Cunoscut ca mare nevoitor al sfintelor rugăciuni, cuviosul Daniil este cercetat de mulţi credincioşi pentru a primi sfat şi învăţătură de trăire creştinească şi, mai ales, vindecare de bolile sufleteşti şi trupeşti.

Un alt loc unde a sihăstrit cuviosul Daniil este Stânca Şoimului, lângă Voroneţ. Şi aici a fost cercetat de credincioşi pentru folosul cel duhovnicesc. Între nenumăraţii săi fii duhovniceşti care l-au cercetat, amintim pe Sfântul voievod Ştefan cel mare, aşa cum arată cronica lui Ion Neculce şi alte multe însemnări din paginile de istorie ale neamului şi Bisericii noastre străbune.

Sfântul voievod Ştefan Vodă, venind la chilia Sfântului Daniil, l-a găsit în rugăciune şi aşteptând să-şi termine rugăciunea, a primit sfat şi binecuvântare de la el.

Când pomenim aceste două nume, noi, fiii Bisericii lui Hristos, nu ştim pe care să-l cinstim mai mult: pe nevoitorul rugăciunii, Daniil Sihastrul, sau pe viteazul apărător al credinţei strămoşeşti şi al gliei străbune, Sfântul Ştefan cel mare. Aceasta pentru că amândoi au fost iubitori deopotrivă ai rugăciunii şi ai Casei lui Dumnezeu. Cuvintele încrustate pe piatra de mormânt a cuviosului Daniil, pusă de Sfântul voievod Ştefan cel mare: Acesta este mormântul Părintelui nostru David, schimnicul Daniil, arată legătura fiului cu părintele său duhovnicesc. De aceea şi rânduiala statornicită de Biserica noastră este ca aceşti doi bărbaţi, prea iubitori de Dumnezeu, să fie cinstiţi cu aleasă slujbă de prăznuire, întrucât amândoi au stăruit în rugăciune, credinţă curată şi iubire de neam.

După îngroparea sa în biserica Mănăstirii Voroneţ, unde a povăţuit multă vreme pe ostenitorii acelei obşti, Sfântul cuvios Daniil Sihastrul este cinstit şi pomenit împreună cu Sfântul mare mucenic Gheorghe, ca ocrotitori ai sfintei mănăstiri. La mormântul său străjuieşte un sfeşnic cu lumânare aprinsă. Credincioşii vin mereu pentru a primi binecuvântare şi ajutor duhovnicesc, dobândind vindecări de bolile sufleteşti, aşa cum se arată în diferite scrieri.

Pe peretele exterior al bisericii Mănăstirii Voroneţ, deasupra uşii de intrare, pe latura de sud, este zugrăvit chipul Sfântului Daniil alături de cel al mitropolitului Grigore Roşca, alt fiu duhovnicesc al său. Pe sulul de pergament pe care cuviosul Daniil îl ţine în mână sunt scrise cuvintele: Veniţi, fraţilor, de mă ascultaţi. Învăţa-vă-voi frica Domnului, cine este omul...

Această frică de Dumnezeu, care este începutul înţelepciunii, să ne călăuzească şi pe noi în toate zilele vieţii.

Cu rugăciunile Sfântului cuviosului părintelui nostru Daniil sihastrul numit şi cel nou, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Pr. Ciprian Florin Apetrei - Sinaxar - Sfântul cuvios Daniil Sihastrul; Sfinţii mucenici Sebastian şi Zoe

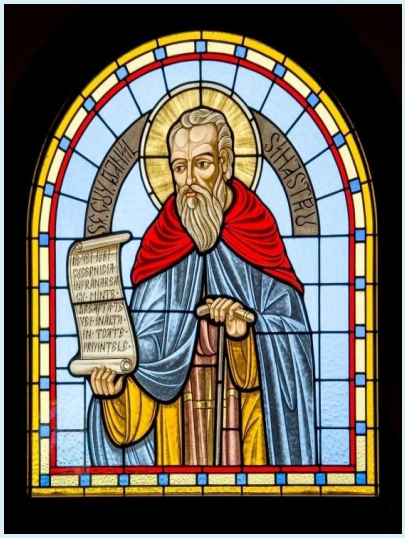

Cuviosul Daniil sihastrul (†1496) s-a născut într-o localitate din zona Rădăuţilor din părinţi dreptcredincioşi. A intrat de tânăr în monahism, primind numele David. Apoi a mers la Mănăstirea Sfântului Leontie de la Rădăuţi, unde în scurt timp, datorită rugăciunii stăruitoare şi râvnei sale deosebite, a primit schima cea mare, primind numele Daniil. Nu după mult timp de la primirea schimei celei mari, s-a retras cu binecuvântarea stareţului său lângă pârâul Viteu, în pădurile din jurul Putnei, unde a locuit ca sihastru.

Între nenumăraţii săi fii duhovniceşti s-a aflat şi Sfântul voievod Ştefan cel mare (†1054), după cum ne arată cronicile vremii.

Piatra de mormânt a cuviosului a fost aşezată de însuşi Sfântul Ştefan cel mare, iar pe ea scrie: „Acesta este mormântul părintelui nostru David, schimnicul Daniil”. Sfântul cuvios Daniil Sihastrul a fost înmormântat la Mănăstirea Voroneţ, acolo unde povăţuise mulţi ucenici.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române i-a înscris numele în Sinaxar în anul 1992.

***

Astăzi pomenim şi pe Sfinţii mucenici Sebastian şi cei împreună cu dânsul care au trăit pe vremea împăraţilor romani Diocleţian (284-305) şi Maximian (286-305).

Dintre mucenici, Sfântul Sebastian era chiar senator roman şi din această funcţie a reuşit să aducă la credinţa în Hristos mulţi conaţionali.

După începerea prigoanei creştinilor, Sebastian a fost chinuit şi tăiat cu sabia, dându-şi sufletul în mâinile lui Dumnezeu.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul cuvios Daniil Sihastrul; Sfinţii mucenici Sebastian şi Zoe; Sfântul ierarh Modest, patriarhul Ierusalimului

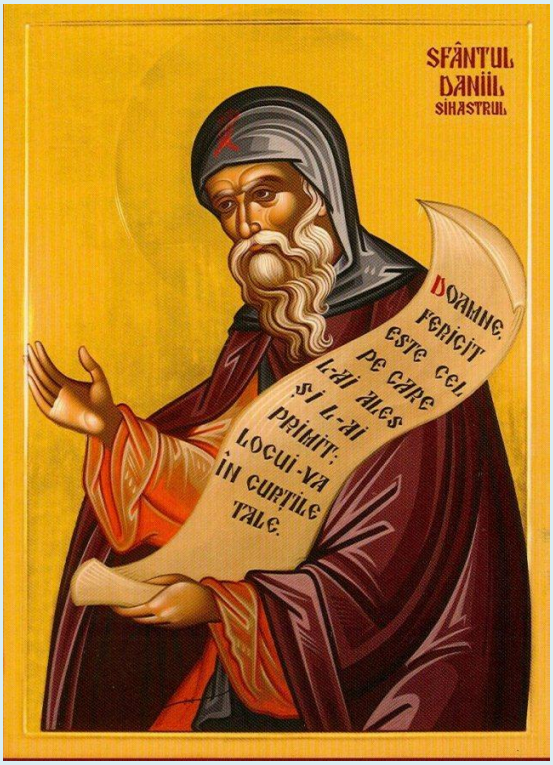

1. Sfântul cuvios Daniil sihastrul s-a născut într-un sat nu departe de Rădăuţi, din părinţi bine credincioşi, primind la botez numele de Dimitrie.

Iubind cele duhovniceşti, a părăsit încă de la vârsta de 16 ani casa părintească şi a intrat în obştea mănăstirii din Rădăuţi închinată Sfântului Nicolae, nevoindu-se şi sporind în credinţă şi în fapte bune, în rugăciune şi în privegheri de toată noaptea. Se îndeletnicea zilnic cu citirea cărţilor Sfinţilor părinţi şi a cărţilor de slujbă, arătând ascultare şi smerenie în toate cele încredinţate lui de stareţul acestei obşti.

Ca răsplată a nevoinţelor sale a primit chipul îngeresc, cu numele de David, însă râvna pentru nevoinţele duhovniceşti mai aspre l-a îndrumat către mănăstirea Sfântului Leontie de la Rădăuţi, aproape de satul Laura de astăzi. Aici, lucra ziua împreună cu vieţuitorii mănăstirii, iar noaptea se ruga în chilia sa necontenit. Văzându-i râvna şi simţindu-i dorinţa neîncetată după Dumnezeu, stareţul mănăstirii i-a dat schima cea mare, la sfatul părintelui său duhovnic, primind numele de Daniil.

Nu după multă vreme de la primirea schimei celei mari, s-a retras, cu binecuvântarea stareţului său, lângă pârâul Viţău, în pădurile din jurul Putnei, unde şi-a săpat într-o stâncă o chilie care se vede şi astăzi, nu departe de Mănăstirea Putna. Asprele sale nevoinţe îl vor face repede cunoscut, fiind căutat de mulţi credincioşi spre a-i cere sfat şi îndrumare duhovnicească dar şi pentru a mijloci la Dumnezeu pentru vindecarea bolilor sufleteşti şi trupeşti.

Între nenumăraţii săi fii duhovniceşti care-l cercetau adesea, pomenim pe Sfântul voievod Ştefan cel mare († 1504), care a primit de la cuviosul sfaturi duhovniceşti şi binecuvântare.

Se spune că pentru întâia dată Ştefan a venit la chilia cuviosului în anul 1451, când tatăl său fusese ucis la Reuseni. Sfântul l-a îmbărbătat şi i-a prorocit că va ajunge domnitor, ceea ce s-a şi împlinit peste şase ani (1457). La sfatul cuviosului, marele Ştefan a ctitorit, în 1466, Mănăstirea Putna.

După sfinţirea acesteia, în 1470, cuviosul a mers să pustnicească la stânca Şoimului, lângă Voroneţ. Ştefan cel mare l-a cercetat şi acolo, în anul 1476, după înfrângerea de la Războieni. Sfântul sihastru l-a încurajat să strângă iarăşi oaste şi să apere ţara şi creştinătatea de păgânii năvălitori. Voievodul l-a ascultat şi a făgăduit că după fiecare biruinţă va ridica o biserică, ceea ce a şi împlinit. Astfel, alături de marele voievod, Sfântul Daniil ocrotea Moldova prin rugăciunile sale cele neîncetate şi bine primite de Dumnezeu.

În anul 1488 marele Ştefan a construit, în doar patru luni şi jumătate, Mănăstirea Voroneţ. cuviosul Daniil a venit atunci în obşte, fiind ales ca stareţ. Aici a povăţuit obştea monahală şi pe pustnicii din împrejurimi, fiind părinte duhovnicesc şi multor credincioşi care-l căutau pentru folos sufletesc. Dumnezeu i-a dăruit şi darul facerii de minuni, pe care cuviosul căuta din smerenie să-l ascundă în tot chipul.

Totuşi vindecările de boli şi izgonirea duhurilor necurate erau semne ale sfinţeniei sale, pentru care era mult cinstit.

Cuviosul Daniil a trecut cu pace la Domnul Hristos, căruia I-a slujit din fragedă tinereţe, în anul 1496. Pe piatra de mormânt aşezată de Sfântul voievod Ştefan, stă scris: Acesta este mormântul părintelui nostru David, schimnicul Daniil.

În anul 1547, din porunca mitropolitului Moldovei Grigorie Roşca († 1570), ucenic al său, chipul i-a fost zugrăvit, cu aureolă de sfânt, deasupra uşii de la intrare, pe latura de miazăzi a bisericii. Pe pergamentul pe care cuviosul Daniil îl ţine în

mână stă scris: „Veniţi, fiilor, ascultaţi-mă pe mine şi vă voi învăţa frica Domnului” (Psalmul 33, 11).

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române l-a canonizat la 21 iunie 1992, rânduindu-i zi de prăznuire la 18 decembrie.

***

2. Sfinţii mucenici Sebastian şi Zoe - Sfântul mucenic Sebastian s-a născut în anul 255 în oraşul Narbona din Galia (Franţa de astăzi), dar a crescut în Mediolan (Milan - Italia) de unde era familia sa.

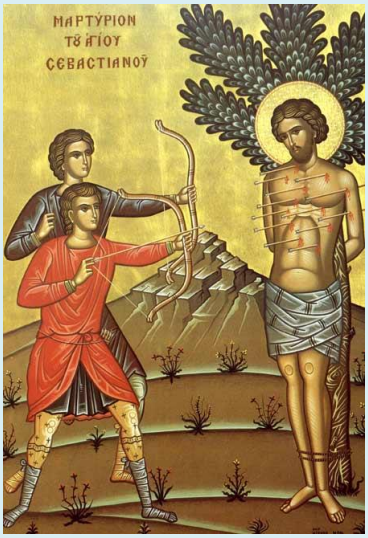

În anul 283 a trebuit ca fiu de nobil ce era, să intre în armata împăratului Carin (283-285). Dorinţa lui Sebastian era aceea de a ajuta pe creştini în suferinţele şi necazurile lor. Ocazia s-a ivit atunci când doi fraţi, Marcelin şi Marcu, mărturisiseră pe Hristos cu mult curaj şi îşi aşteptau moartea în linişte.

Părinţii lor, Tranquilin şi Marcia, ceruseră judecătorilor un răgaz de 30 de zile pentru a-i readuce la păgânism. În clipa aceasta de grea cumpănă a venit la ei Sebastian, comandantul cohortei I de pretorieni. Cei de faţă au rămas uimiţi auzindu-l pe Sebastian cum îi îmbărbăta pe cei doi fraţi să moară pentru credinţa lor în Dumnezeu: Ostaşi ai lui Hristos, iată că prin înălţarea sufletelor voastre v-aţi apropiat de biruinţă. Nu vă lipsiţi de El pentru o astfel de tânguire nefolositoare… Dacă părinţii şi fraţii voştri ar şti de viaţa cea veşnică, cea plină de bucurie, s-ar sârgui să meargă şi ei împreună cu voi. Toate acestea s-au întâmplat în casa lui Nicostrat, care se ocupa cu paza celor întemniţaţi.

Soţia lui Nicostrat, de şase ani era mută. Văzând aceasta pe Sebastian cum încuraja pe cei doi mucenici, a căzut în genunchi înaintea lui arătându-i că este mută. Sebastian i-a făcut semnul crucii peste gură şi în clipa aceea şi-a recăpătat glasul.

În urma acestei minuni, mucenicii Marcu şi Marcelin şi părinţii lor Marcia şi Tranquilin, Zoe şi soţul ei Nicostrat şi încă 16 din cei întemniţaţi au primit sfântul botez din mâinile preotului Policarp.

În momentul când persecuţia împotriva creştinilor s-a înteţit, Zoe a fost prinsă în timp ce se ruga la mormântul Sfântului apostol Petru şi după cinci zile de temniţă a suferit moarte martirică.

Marcelin şi Marcu au fost supus supliciilor şi în cele din urmă au primit moarte martirică.

Sfântul mucenic Sebastian a murit în hipodrom (locul de întrecere al călăreţilor) încredinţând sufletul său lui Dumnezeu în chip mucenicesc.

***

3. Sfântul ierarh Modest - A fost stareţ al Mănăstirii Sfântului Teodosie din Palestina.

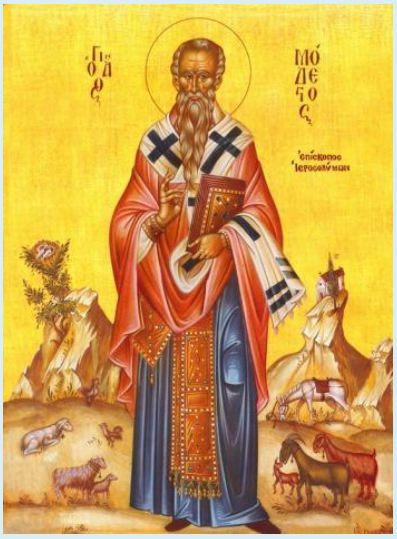

În anul 614, patriarhul Zaharia al Ierusalimului i-a încredinţat cuviosului Modest grija eparhiei, pe durata exilului său. După moartea lui Zaharia, Modest a fost ales patriarh. A fost un păstrător al Ortodoxiei şi luptător împotriva ereziilor. A trecut cu pace la Domnul

Arhimandrit Ioanichie Bălan - Sfântul Daniil sihastrul, mare dascăl al pustiei şi povăţuitor al călugărilor

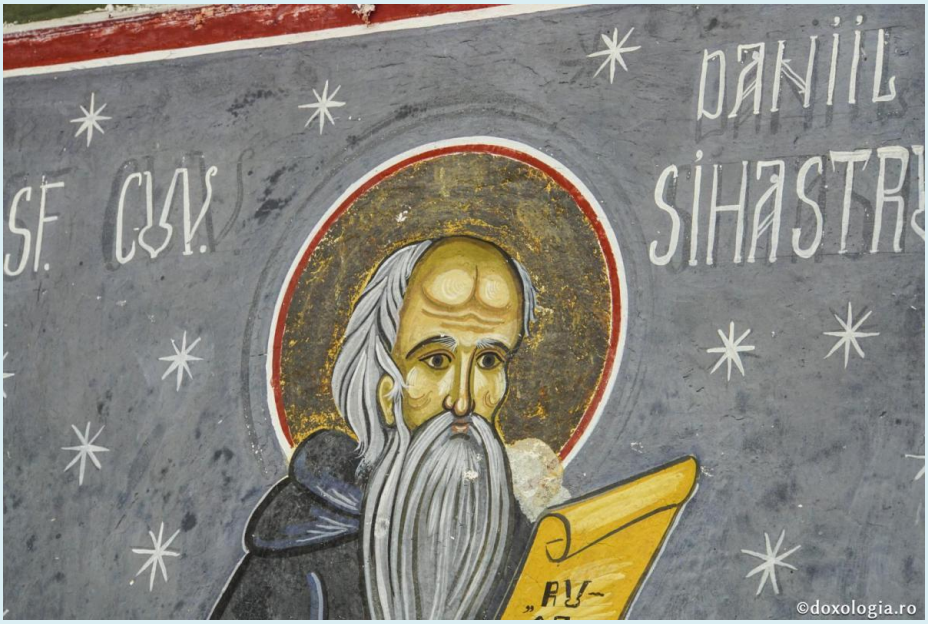

Sfântul Daniil sihastrul de la Mănăstirea Voroneţ (secolul XV)

Cuviosul părintele nostru Daniil sihastrul a fost unul dintre cei mai mari sfinţi pe care i-a odrăslit pământul Moldovei, mare dascăl al pustiei şi povăţuitor al călugărilor.

Acest sfânt al neamului nostru s-a născut într-o familie de oameni săraci de pe moşia Mănăstirii „Sfântul Nicolae” din Rădăuţi, la începutul secolului al XV-lea, primind la botez numele de Dumitru.

Când avea 16 ani, s-a făcut călugăr în aceeaşi mănăstire, cu numele de monahul David. După câţiva ani de aspră nevoinţă se învredniceşte de harul preoţiei şi se retrage la Mănăstirea „Sfântul Lavrentie” din comuna Vicovul de Sus.

Apoi, fiind chemat de Duhul Sfânt la viaţa pustnicească, s-a făcut schimonah cu numele de Daniil, înainte de anul 1450, şi s-a nevoit singur în neştiute osteneli duhovniceşti, mai întâi în preajma Mănăstirii Neamţ, pe valea pârâului Secu, apoi pe valea pârâului Putna, într-o mică chilie săpată în piatră.

După sfinţirea Mănăstirii Putna (1470), cuviosul Daniil sihastrul s-a retras în preajma Mănăstirii Voroneţ, unde şi-a săpat chilie în piatră, sub stânca Şoimului.

Aici se nevoieşte singur încă 20 de ani în plăcere de Dumnezeu, crescând numeroşi ucenici şi făcând multe minuni de vindecare.

În anul 1488, odată cu zidirea bisericii Mănăstirii Voroneţ, Sfântul Daniil sihastrul se coboară în obşte, având peste 80 de ani, şi ajunge egumen al acestei mănăstiri.

Mai trăind încă puţin şi fiind cinstit de popor ca sfânt şi făcător de minuni, cuviosul Daniil şi-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu prin anul 1496 şi a fost aşezat în biserică, unde se află până astăzi.

(Arhimandrit Ioanichie Bălan, Patericul românesc, Editura Mănăstirea Sihăstria, pp. 110-111)

Arhimandrit Ioanichie Bălan - Sfântul Daniil sihastrul s-a învrednicit încă din timpul vieții de darul facerii de minuni

Sfântul Daniil sihastrul, fiind ales de Dumnezeu din sânul maicii sale pentru viaţa cea îngerească a pustnicilor, s-a dovedit din pruncie purtător de Hristos. Că niciodată nu lipsea de la biserică, nici se juca cu ceilalţi copii, nici nu căuta odihnă şi mâncare. Ci mereu se ruga şi întru toate asculta de părinţi.

Când avea vârsta ca de 10 ani, fiind dat să înveţe carte în Mănăstirea Sfântului Nicolae din Rădăuţi, copilul Dumitru, deşi tânăr cu vârsta, s-a dovedit bătrân cu înţelegerea. Că în puţină vreme a deprins Ceaslovul şi Psaltirea pe de rost, precum şi nevoinţa cea duhovnicească. Pentru aceasta, cuvioşii călugări foarte mult îl iubeau şi se foloseau de blândeţea şi priceperea lui, că era întotdeauna umbrit de darul Duhului Sfânt.

După cinci ani de ucenicie, tânărul ostaş al lui Hristos s-a făcut călugăr, primind numele marelui proroc şi împărat David. Şi era întru toate ascultător cuvioşilor părinţi, având ca dascăl şi părinte duhovnicesc pe mult nevoitorul şi purtătorul de Dumnezeu Sfântul ierarh Leontie de Rădăuţi.

Acest tânăr monah David era foarte râvnitor în nevoinţa vieţii călugăreşti. Cel mai mult iubea liniştea, postul şi rugăciunea. Zilnic nu gusta nimic până la asfinţitul soarelui, iar uneori postea desăvârşit câte trei şi chiar cinci zile şi se hrănea numai cu legume şi ierburi. În ascultare era tăcut, blând şi tuturor supus, iar la biserică zăbovea ziua şi noaptea ca o candelă mereu nestinsă. Încă şi la chilie dormea puţin

pe un mic scăunel, mereu veghind şi cugetând la cele dumnezeieşti. Iar dintre cărţi, cel mai mult iubea Psaltirea, pe care o ştia pe de rost şi o repeta zilnic.

Aşa nevoindu-se câţiva ani de zile, cuviosul David s-a făcut vas al Sfântului Duh, învrednicindu-se de darul preoţiei şi al facerii de minuni.

Mulţi bolnavi, auzind de minunile ce se făceau prin rugăciunile lui, alergau la smeritul ieromonah David şi se vindecau de suferinţele lor. Alţii veneau să-i ceară sfat, că era foarte înţelept în cuvânt şi înainte văzător, iar alţii veneau să-i mărturisească păcatele, că ajunsese cuviosul vestit duhovnic în părţile de nord ale Moldovei.

Văzând ieromonahul David că este înconjurat de lume şi nu mai are linişte la rugăciune, temându-se de duhul slavei deşarte, a luat binecuvântare de la episcopul de Rădăuţi şi s-a retras la Mănăstirea Sfântul Lavrentie (Laurenţiu). Dar şi acolo îl căutau credincioşii, precum şi cei bolnavi de duhuri necurate.

Cuviosul David, însă, ziua făcea ascultare şi stătea între oameni, iar noaptea priveghea, se ruga şi împletea coşuri de nuiele pentru obşte. Aşa îşi omora cuviosul ispitele tinereţii şi cugetul slavei deşarte.

Odată l-a trimis egumenul cu oarecare ascultare în oraşul Siret. Acolo, înconjurându-l credincioşii, a zăbovit cuviosul o zi, neputând a se întoarce la timp în mănăstire. Atunci, egumenul i-a dat canon să nu mai iasă o vreme din lavră. Deci, smerindu-se ieromonahul David, şi-a împlinit cu bucurie canonul, dând slavă lui Dumnezeu pentru toate.

(Arhimandrit Ioanichie Bălan, Patericul românesc, Editura Mănăstirea Sihăstria, pp. 111-112)

Arhimandrit Ioanichie Bălan - Sfântul Daniil sihastrul - ctitor duhovnicesc al mănăstirilor zidite de Ştefan cel mare

În anul 1451, întâmplându-se grabnică moarte domnului ţării, Bogdan Voievod, fiul său Ştefan cu greu a scăpat de primejdie. Deci, auzind de nevoinţa şi minunile Sfântului Daniil sihastrul şi fiind în grea strâmtoare, a fost călăuzit de Duhul Sfânt la chilia lui. Aici, poposind câteva zile, şi-a mărturisit cugetele înaintea cuviosului, a primit de la el dezlegare de păcate şi multe cuvinte de mângâiere. Apoi, liniştindu-i sufletul, marele sihastru l-a binecuvântat, s-a rugat pentru dânsul, i-a prorocit că în curând va fi domn al Moldovei şi l-a liberat cu pace.

În primăvara anului 1457, Ştefan cel mare, ajungând pe scaunul Moldovei, s-a încredinţat de împlinirea proorociei Sfântului Daniil sihastrul şi de darul lui Dumnezeu care era întru dânsul. Din anul acela, cuviosul i-a fost marelui domn cel dintâi sfetnic, duhovnic şi rugător către Dumnezeu.

Adeseori, voievodul poposea la chilia lui, îşi mărturisea păcatele, îi cerea cuvânt de folos şi nimic nu făcea fără rugăciunea şi binecuvântarea lui. Iar cuviosul îl îmbărbăta şi îl îndemna să apere ţara şi creştinătatea de mâinile păgânilor, încredinţându-l că, de va zidi după fiecare luptă câte o biserică spre lauda lui Hristos, în toate războaiele va birui.

Astfel, ascultându-l, Ştefan cel mare a apărat cu multă vitejie Biserica lui Hristos şi ţara Moldovei după căderea Bizanţului, aproape o jumătate de secol, câştigând 47 de războaie şi înălţând 48 de biserici. În felul acesta, cuviosul Daniil Sihastrul s-a dovedit un mare apărător al Ortodoxiei româneşti şi ctitor duhovnicesc al mănăstirilor înălţate la îndemnul său.

Odată, poposind domnul Moldovei în chilia cuviosului, a fost îndemnat de marele sihastru să zidească în apropiere de chilia sa o mănăstire de călugări, întru pomenirea Adormirii Maicii Domnului, către care avea mare evlavie. Deci, ascultându-l Ştefan voievod şi împreună alegând locul, cu binecuvântarea lui s-a început în anul 1466 zidirea Mănăstirii Putna. Iar în anul 1470, când s-a sfinţit acest dumnezeiesc lăcaş, însuşi Sfântul Daniil a luat parte, fiind cinstit de toţi ca un al doilea ctitor.

Se mai spunea despre dânsul că, voind Ştefan Vodă să-i încredinţeze mănăstirea, de multe ori l-a rugat să fie egumen şi părinte duhovnicesc al Putnei. Dar cuviosul, socotindu-se nevrednic de o cinste ca aceasta, a rămas mai departe la mica lui chilie din peşteră.

(Arhimandrit Ioanichie Bălan, Patericul românesc, Editura Mănăstirea Sihăstria, pp. 113-114)

Arhimandrit Ioanichie Bălan - Cuviosul Daniil sihastrul a creat în Moldova o mare mişcare isihastă

Pentru sfinţenia vieţii sale, Cuviosul Daniil sihastrul s-a dovedit din tinereţe purtător de Hristos şi mare dascăl al liniştii şi rugăciunii lui Iisus. În timpul vieţii sale nu era în Moldova alt sihastru şi duhovnic mai vestit, nici alt lucrător şi dascăl al rugăciunii mai iscusit decât el. De aceea, toţi egumenii şi duhovnicii din nordul Moldovei, ca şi dregătorii din sfatul ţării, îl aveau de părinte duhovnicesc.

Urmând exemplul vieţii sale, numeroşi călugări iubitori de linişte din chinovii se retrăgeau în pustie, cu binecuvântarea cuviosului Daniil, şi deveneau sihaştri şi lucrători sporiţi ai rugăciunii lui Iisus. Astfel, acest mare ascet al Moldovei avea prin mănăstiri şi sate numeroşi fii duhovniceşti, iar prin munţi şi prin codri avea peste o sută de ucenici sihaştri care se nevoiau în plăcere de Dumnezeu, după sfatul său. Aşa a creat Sfântul Daniil sihastrul în Moldova o mare mişcare isihastă, aproape fără egal, înnoind astfel, pentru multă vreme, viaţa duhovnicească prin mănăstiri şi schituri şi ridicând o întreagă generaţie de sihaştri şi rugători ai neamului.

După anul 1470, văzând cuviosul că la Putna nu mai are linişte din cauza mănăstirii şi a mulţimii credincioşilor, a părăsit chilia în care se nevoise peste douăzeci de ani şi s-a retras în taină în codrii seculari din jurul Mănăstirii Voroneţ. Aici se nevoiau ca la cincizeci de călugări sub povăţuirea ieroschimonahului Misail, vrednic ucenic al Sfântului Daniil. Deci, aflând un loc retras în preajma

mănăstirii, şi-a făcut o mică chilie deasupra stâncii numită „Şoimul” şi aici se ostenea cuviosul în desăvârşită linişte şi plăcere de Dumnezeu.

Însă n-a trecut multă vreme şi îndată numele lui s-a făcut cunoscut în toate satele din partea locului, încât veneau la el tot felul de bolnavi, paralizaţi, oameni stăpâniţi de duhuri necurate şi se vindecau. Credincioşii, neputând ajunge la chilia lui, aşteptau jos în mănăstire, iar cuviosul cobora noaptea, se ruga pentru ei, le spunea pricina suferinţei, îi sfătuia, îi binecuvânta şi îi trimitea sănătoşi la casele lor.

În vara anului 1476, Ştefan cel mare, pierzând lupta de la Războieni în faţa turcilor, s-a dus la chilia Sfântului Daniil sihastrul, bunul său părinte duhovnicesc de la Voroneţ. Deci, „bătând Ştefan Vodă în uşa sihastrului să-i descuie, a răspuns sihastrul să aştepte Ştefan Vodă afară până va termina ruga. Şi după ce şi-a terminat sihastrul ruga, l-a chemat în chilie pe Ştefan Vodă. Şi s-a spovedit Ştefan Vodă la dânsul. Şi a întrebat Ştefan Vodă pe sihastru ce va mai face, că nu poate să se mai bată cu turcii. «Închina-voi ţara la turci sau nu?» Iar sihastrul a zis să nu o închine, că războiul este al lui, numai după ce va izbăvi, să facă o mănăstire acolo, în numele Sfântului Gheorghe.”

Deci, crezând domnul Moldovei în prorocia Sfântului Daniil că va birui pe turci şi luând de la el rugăciune şi binecuvântare, îndată a adunat oaste şi i-a izgonit pe turci din ţară. Aşa ajuta cuviosul cu rugăciuni fierbinţi către Dumnezeu să se izbăvească Moldova şi ţările creştine de robia păgânilor.

(Arhimandrit Ioanichie Bălan, Patericul românesc, Editura Mănăstirea Sihăstria, pp. 114-115)

Arhimandrit Ioanichie Bălan - Cuviosul Daniil sihastrul, numit „Sfântul Daniil cel nou, făcătorul de minuni”

Ajungând vas ales al Duhului Sfânt, plin de tot felul de bunătăţi, şi trecând de vârsta de 90 de ani, Sfântul Daniil, marele sihastru al Moldovei, dascălul pustiei şi făcătorul de minuni, şi-a dat sufletul în braţele lui Hristos la sfârşitul secolului al XV-lea (1496).

Mulţimea ucenicilor lui împreună cu mitropolitul şi domnul ţării l-au plâns îndeajuns şi l-au îngropat în pronaosul bisericii Mănăstirii Voroneţ, punând deasupra o piatră cu inscripţia: „Acesta este mormântul părintelui nostru David, schimonahul Daniil”. Apoi, împărţind credincioşilor multe milostenii şi sărutând sfintele lui moaşte, s-a întors fiecare la ale sale.

După săvârşirea sa, văzând ucenicii şi credincioşii că se fac oarecare minuni şi vindecări de boli la moaştele cuviosului, l-au trecut în ceata sfinţilor, numindu-l „Sfântul stareţ Daniil”, „Sfântul Daniil sihastrul” sau, mai ales, „Prea cuviosul de Dumnezeu rugătorul părintele nostru Daniil cel nou”.

Obştea Mănăstirii Voroneţ şi mitropolitul Grigorie Roşca, ucenicul său, au pus acestei lavre, după hramul Sfântului mare mucenic Gheorghe, al doilea hram în cinstea „Sfântului Daniil cel nou”, pomenindu-l în rândul fericiţilor ctitori. Totodată i-au rânduit zi de prăznuire peste an, anume după pomenirea Sfântului Daniil stâlpnicul, a treia zi.

Astfel, în Moldova, pomenirea cuviosului Daniil sihastrul s-a făcut, secole de-a rândul, la 23 aprilie, hramul Mănăstirii Voroneţ, şi la 14 decembrie, a treia zi după ziua Sfântului Daniil stâlpnicul (11 decembrie).

Ca sfânt cu aureolă a fost pictat pentru prima dată în anul 1547, de către acelaşi mitropolit, pe peretele de sud al bisericii Mănăstirii Voroneţ, în stânga uşii de intrare în pridvor, cum se vede până astăzi, ţinând în mâna sa un sul desfăcut, pe care scrie: „Veniţi, fraţilor, de mă ascultaţi. Vă voi învăţa frica Domnului. Cine este omul...”.

Râvna credincioşilor i-a îndemnat pe călugării de la Mănăstirea Voroneţ, la începutul secolului al XVII-lea, să scoată din mormânt moaştele făcătoare de minuni ale Sfântului Daniil sihastrul şi să le aşeze în biserică, în sicriu frumos împodobit, pentru închinare. Pe acestea însuşi mitropolitul Dosoftei le-a sărutat. Vestea minunilor lui ajunsese până la Kiev, în Polonia, în Transilvania, în Sfântul Munte, de unde veneau credincioşi să i se închine şi toţi îl numeau „Sfântul Daniil cel nou, făcătorul de minuni”.

În anul 1749, egumenul Mănăstirii Voroneţ, anume Ghedeon, a dat Mănăstirii Putna degetul arătător al Sfântului Daniil ferecat în argint, unde se păstrează până astăzi. Moaştele poartă inscripţia: „Aceste relicve le-am ferecat eu, Ghedeon, egumen de la Voroneţ, cu toată cheltuiala mea, în anul 1749, decembrie 4”.

În anul 1775, Moldova de Nord ajungând sub ocupaţia Austriei, moaştele Sfântului Daniil Sihastrul au fost aşezate din nou în mormântul său, unde se păstrează până astăzi.

Sfinte prea cuvioase părinte şi făcătorule de minuni Daniile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

(Arhimandrit Ioanichie Bălan, Patericul românesc, Editura Mănăstirea Sihăstria, pp. 117-118)

Sfântul cuvios părinte Daniil, sihastrul - Sfinte moaşte

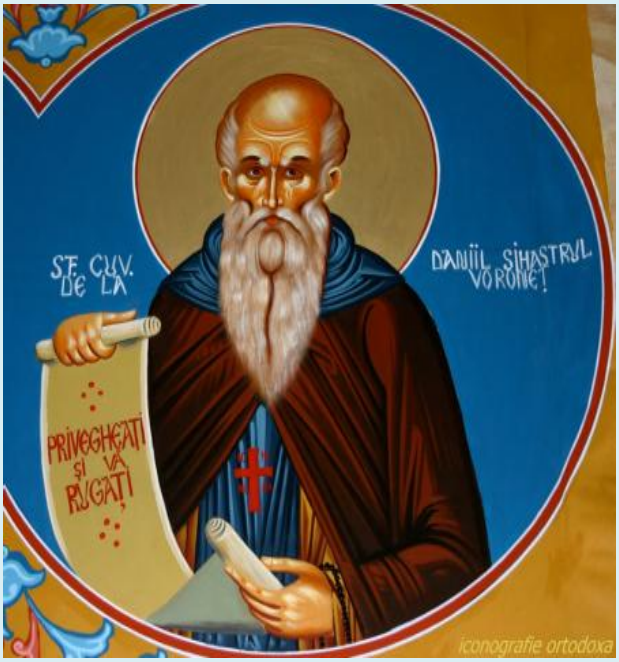

Mormântul sfântului se află la:

- **Mănăstirea Voroneţ**, de la Suceava, 41 km, de la Rădăuţi, 45 km.

Părticele din moaştele sfantului se află la:

- un deget al Sfântului se află la **Mănăstirea Putna**, comuna Putna, judeţul Suceava, la 30 km nord-vest de Rădăuţi;

- **Mănăstirea Sihăstria**, com. Vânători, jud. Neamţ, (22 km de Tg. Neamţ pe şoseaua care merge spre Vatra Dornei).

Sfântul Daniil, sihastrul de la Voroneţ

Sfântul Daniil, sihastrul a fost la început ucenicul cuviosului Lavrentie de la Mănăstirea Laura (Lavra) care l-a povăţuit pe calea mântuirii. Apoi Sfântul Lavrentie, luând marea schimă şi ajungând episcop la Rădăuţi, cu numele de Leontie, a tuns în marea schimă pe Sfântul Daniil, sihastrul dându-i numele de David şi l-a făcut preot. Apoi Sfântul Daniil s-a retras pe valea Putnei şi s-a nevoit mulţi ani într-o peşteră pustnicească care se vede şi astăzi, ajungând făcător de minuni.

În anul 1469, marele voievod Ştefan al Moldovei, cu sfatul cuviosului Daniil sihastrul, duhovnicul său, începând să construiască Mănăstirea Putna, Sfântul Daniil sihastrul s-a retras pe valea Voroneţului, unde a pustnicit mai mulţi ani.

Chilia prea cuviosului părintelui nostru Daniil, sihastrul

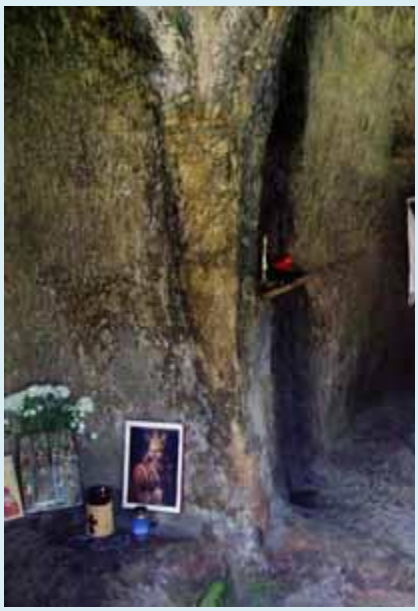

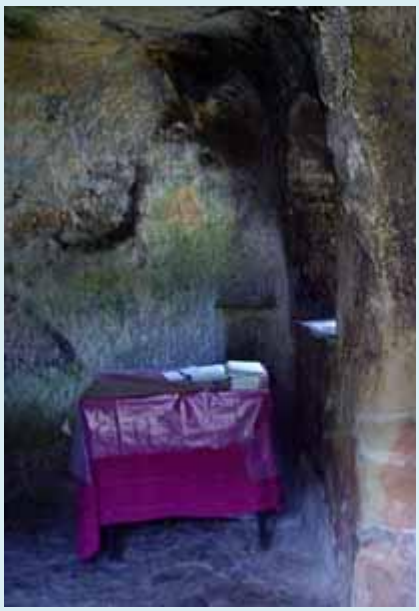

La Sfântul Daniil, sihastrul venea marele voievod al Moldovei să se spovedească şi să ceară sfat şi ajutor prin sfânta rugăciune, pentru a birui pe păgâni şi celelalte neamuri care năvăleau asupra Moldovei.

Tradiţia orală, privind întâlnirea şi sfatul voievodului înfrânt la Valea Albă cu Daniil, sihastrul la Voroneţ, este atât de puternică, încît ea a fost versificată de D. Bolintineanu:

„Sub o stâncă stearpă, pe un râu în spume,
Unde un sihastru a fugit de lume,
Cu vărsarea serii un străin sosi.
- „Ştefan al Moldovei vine a-ţi vorbi!...”
- „Bunule părinte! sunt rănit şi-nvins ;...
Viu să-ţi cer povaţă dacă nu-i mai bine
Turcilor Moldova d-astăzi să se-nchine?”
Daniel Sihastru domnului a zis:
- „Mă înşeală-auzul ori eu am un vis?...
Doamne! tu ai dreptul a schimba-n mormânturi
Pentru neatârnare, oameni şi pământuri;
Dar nu ai p-acela ca să-i umileşti!
Poţi ca să îi sfarămi - dar nu să-i robeşti!...”
Dupe-aceste vorbe, Ştefan strânge-oştire
Şi-nvingând păgânii, nalţă-o monastire”.

(Ed. Bucureşti, 1971, p. 82).

Astfel, cu rugăciunile Sfântului Daniil, sihastrul - fericitul voievod al Moldovei biruia pe vrăjmaşi şi înălţa în fiecare an câte o biserică sau mănăstire.

Ajungând la adânci bătrâneţi, Sfântul Daniil, sihastrul şi-a dat sufletul în mâinile lui Hristos spre sfârşitul secolului al XV-lea, fiind plâns de marele voievod Ştefan al Moldovei şi de toţi ucenicii săi de la Putna şi Voroneţ.

În prezenţa voievodului Ştefan cel mare şi a numeroşilor săi ucenici, Sfântul Daniil sihastrul a fost înmormântat în partea dreaptă a pronaosului Mănăstirii Voroneţ, unde se află şi astăzi, pentru adânca sa smerenie şi unde i se păstrează sfintele sale moaşte întregi.

La 20 iunie 1992, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a canonizat pe Sfântul Daniil sihastrul, trecându-l în rândul sfinţilor, cu zi de prăznuire la 18 decembrie.

Împreună cu toţi sfinţii, acest mare sihastru al românilor se roagă astăzi lui Dumnezeu pentru mântuirea tuturor iubitorilor de Hristos.

Moaştele Sfântului Daniil, sihastrul

Mormântul Sfântului cuvios Daniil, sihastrul aflat în biserica Mănăstirii Voroneţ, loc în care au fost reaşezate moaştele sfântului, în anul 1775

Râvna credincioşilor a îndemnat pe călugării de la Mănăstirea Voroneţ, la începutul secolului al XVII-lea, să scoată din mormânt moaştele făcătoare de minuni ale Sfântului Daniil, sihastrul şi să le aşeze în biserică, în sicriu frumos împodobit, pentru închinare. Pe acestea însuşi mitropolitul Dosoftei le-a sărutat, cum singur spune în Vieţile Sfinţilor, scrise şi tipărite de el la Iaşi în anii 1682-1686. Vestea minunilor lui ajunsese până la Kiev, în Polonia, în Transilvania şi la Sfântul Munte, de unde veneau credincioşi să i se închine şi toţi îl numeau „Sfântul Daniil cel nou, făcătorul de minuni".

În anul 1749, egumenul Mănăstirii Voroneţ, anume Ghedeon, a dat Mănăstirii Putna degetul arătător al Sfântului Daniil ferecat în argint, unde se păstrează până astăzi.

Moaştele poartă inscripţia: „Aceste relicve le-am ferecat eu, Ghedeon, egumen de la Voroneţ, cu toată cheltuiala mea, în anul 1749, decembrie 4".

În anul 1775, Moldova de nord ajungând sub ocupaţia Austriei, moaştele Sfântului Daniil, sihastrul au fost aşezate din nou în mormântul său, unde se păstrează până astăzi.

În anul mântuirii 1992, la 21-22 iunie, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a canonizat, în mod solemn, mai mulţi sfinţi din România, printre care şi pe Sfântul prea cuviosul părintele nostru Daniil, sihastrul rânduindu-i zi de prăznuire peste an la 18 decembrie.

Diac. Ştefan Sfarghie - Sfântul cuvios Daniil Sihastrul, un înţelept sfătuitor şi rugător isihast

18 decembrie 2014

În ziua prăznuirii Sfântului cuvios Daniil sihastrul, mai multe locaşuri de rugăciune din ţară şi-au prăznuit ocrotitorul spiritual. Printre acestea se numără şi cel de-al doilea paraclis al Reşedinţei Patriarhale, care a îmbrăcat ieri, 18 decembrie, haine de sărbătoare. Cu acest prilej, prea fericitul părinte patriarh Daniel a rostit un cuvânt de învăţătură la finalul Sfintei Liturghii, oficiată de Preasfinţitul părinte Timotei prahoveanul, episcop-vicar al Arhiepiscopiei Bucureştilor.

Întâistătătorul Bisericii noastre le-a vorbit celor prezenţi despre viaţa şi virtuţile Sfântului cuvios Daniil sihastrul, menţionând că la chilia sa a venit de nenumărate ori pentru a fi încurajat şi povăţuit domnitorul Moldovei, Sfântul Ştefan cel mare. „După ce Ştefan cel mare a ajuns domnitor, l-a vizitat la chilia sa din piatră pe Sfântul cuvios Daniil, iar el l-a sfătuit să zidească o mănăstire aproape de satul Putna. Domnitorul Ştefan cel mare şi Sfânt a zidit-o în 1468 şi această mănăstire a fost sfinţită în 1470, cu mare sobor de preoţi şi cu episcopul Romanului. Aşadar,

Mănăstirea Putna a fost zidită la îndemnul Sfântului cuvios Daniil sihastrul (…). Mai târziu, aproape de Voroneţ, Sfântul cuvios Daniil l-a primit pe Ştefan cel mare în chilia sa, după ce acesta a pierdut bătălia din 26 iulie 1476 la Războieni, şi l-a sfătuit să adune oaste şi apoi să facă o biserică.

Deci, Sfântul Daniil sihastrul este un sfătuitor, un îndrumător, dar mai ales un mare rugător isihast. El reprezintă isihasmul secolului al XV-lea din Moldova prin rugăciunea inimii, prin post şi prin această vedere duhovnicească în viitor. Sfântul cuvios Daniil sihastrul ne arată că în secolul al XV-lea isihasmul de tip constantinopolitan şi atonit a prins rădăcini şi în Ţările Române“, a spus prea fericirea sa.

În continuare, prea fericitul părinte patriarh Daniel le-a explicat celor prezenţi ce înseamnă isihasmul şi că termenul sihastru vine de la „isihastirion“, ce reprezintă locul unde trăiau cei care voiau să se liniştească. „Această linişte înseamnă pacificarea patimilor, a gândurilor, a cuvintelor şi a comportamentului, prin lucrarea rugăciunii. Deci, nu e vorba de o linişte într-o comoditate de tip modern; liniştirea în isihie nu era un fel de meditaţie de tip asiatic, ci era o nevoinţă în rugăciune, până la sfinţirea profundă a conştientului şi subconştientului, a sufletului şi a întregii fiinţe omeneşti. De aceea, călugării isihaşti au fost mari sfătuitori. Ei sfătuiau nu printr-o inteligenţă omenească, învăţată din filosofia antică, ci prin înţelepciunea care vine de la Dumnezeu, o înţelepciune a smereniei, a păcii sufleteşti, a dreptăţii şi a bucuriei duhovniceşti pe care o dăruieşte Duhul Sfânt celor care Îl iubesc pe Dumnezeu“, a spus prea fericitul părinte patriarh.

De asemenea, patriarhul României a subliniat că Sfântul cuvios Daniil sihastrul era considerat încă din timpul vieţii sale pământeşti ca fiind sfânt şi vindecător de boli. „Prima dată, chipul său a fost pictat cu aureolă în anul 1547, când mitropolitul Grigorie Roşca al Moldovei a pictat biserica Mănăstirii Voroneţ. Poporul l-a considerat sfânt şi, ca atare, ucenicul său, mitropolitul Grigorie Roşca, a dat ordin să fie pictat cu aureolă. De asemenea, chipul Sfântului cuvios Daniil a mai fost pictat cu aureolă pe Tetraevangheliarul pe care mitropolitul Grigorie Roşca l-a făcut dar Mănăstirii Voroneţ. Deci, avem o mărturie iconografică foarte timpurie despre sfinţenia sa. Mai multe hrisoave domneşti care fac referire la danii făcute Mănăstirii Voroneţ spun că aceasta este ocrotită de Sfântul mare mucenic Gheorghe şi de Sfântul stareţ Daniil. De aceea, în secolul al XVII-lea, mitropolitul Dosoftei al Moldovei, în cartea sa «Viaţa şi petrecerea sfinţilor», îl numără printre nouă sfinţi ai Moldovei şi spune că a văzut moaştele lui“, a arătat prea fericirea sa.

Paraclisul nou al Reşedinţei Patriarhale îi are ocrotitori şi pe Sfântul ierarh Grigorie Luminătorul şi Sfântul proroc Ilie Tesviteanul.

Emilian Apostolescu - Sfântul Daniil, înţelept sihastru şi duhovnic iscusit

18 dec, 2020

Cel mai de seamă dintre domnitorii Moldovei, bine credinciosul voievod Ștefan cel mare și sfânt, a marcat profund prin activitatea sa istoria țării noastre și dezvoltarea ei spirituală. În data de 18 decembrie, Biserica Ortodoxă Română face pomenirea cuviosului Daniil sihastrul, unul dintre cei mai importanți sfătuitori ai sfântului voievod, un om cu viață sfântă, nevoitor și făcător de minuni, al cărui renume ca duhovnic s-a răspândit cu ușurință în toate zonele locuite de români.

Cuviosul Daniil s-a născut la începutul secolului al 15-lea pe moșia Mănăstirii Bogdana, a Sfântului Nicolae, din Rădăuți, acum în județul Suceava. Nu se cunoaște cu certitudine starea materială a părinților săi, însă este sigur faptul că aceștia erau creștini binecredincioși. Râvna pentru viața duhovnicească s-a transmis și fiului lor, botezat Dumitru, care de mic a îndrăgit viața bisericească și a fost atras de eforturile ascetice. Tinerețea și-a petrecut-o în apropierea aceleiași mănăstiri, primind o educație consistentă. Dând dovadă de chemare pentru viața călugărească, acesta îmbracă tot acolo haina monahală, la vârsta de 16 ani, după o perioadă de ucenicie, primind numele David.

Trăind foarte aspru cu sine, în tăcere, ascultare și post, se învrednicește de primirea Sfintei Taine a Preoției. Într-un timp foarte scurt, ieromonahul David devine un

duhovnic iscusit, atrăgând nenumărați credincioși proveniți în special din părțile de nord ale Moldovei.

În pofida dragostei sale pentru cei al căror sfătuitor și duhovnic era, cuviosul se simte din ce în ce mai neliniștit din pricina numărului crescând de credincioși care îl vizitează permanent. Din acest motiv, hotărăște să se retragă în Schitul Sfântului Lavrentie de pe Valea Putnei, ctitorit de Sfântul ierarh Leontie de la Rădăuți, cel care, conform tradiției, i-a și fost părinte duhovnicesc monahului David. Aici, cuviosul și-a reluat în liniște nevoințele, făcând ascultare permanentă în timpul zilei și petrecându-și nopțile în rugăciune, veghe și nevoință duhovnicească. Prin viața și faptele sale, se învrednicește de primirea schimei mari și, odată cu aceasta, a numelui Daniil.

Sfătuitor al domnitorului

Această nouă etapă a vieții sale duhovnicești îl determină să ceară egumenului și binecuvântarea pentru a se retrage în pustie, dorind să își sporească eforturile ascetice. Astfel, cuviosul Daniil părăsește schitul cândva înainte de anul 1450 și se stabilește în adâncul codrilor, pe valea pârâului Secu, locuind apoi într-o grotă în apropierea locului unde avea să fie înălțată Mănăstirea Putna. Acolo, acesta își cioplește în piatră atât chilia, cât și un paraclis.

Renumele sfințeniei sale continuă să atragă credincioșii care nu îl părăsiseră cu totul nici la „Sfântul Lavrentie” și care, deși în număr mai mic, îl caută pentru a-i cere îndemnul. După moartea domnitorului Bogdan al II-lea (1451), Sfântul Daniil devine duhovnic și sfătuitor al lui Ștefan cel mare, căruia îi profețește ascensiunea pe tronul Moldovei, eveniment care va avea loc în 1457. Tot la îndemnul acestuia, binecredinciosul voievod zidește Mănăstirea Putna, sfințită în anul 1470, în locul indicat de sihastru.

Devenind acum aproape o obiș-nuință în viața acestuia, Sfântul Daniil decide să-și schimbe din nou locul de sălășluire și părăsește vecinătatea Putnei, hotărând să se stabilească într-un loc singuratic de pe malul pârâului Voroneț, acolo unde își cioplește în piatră o nouă chilie, sub Dealul Șoimului.

Din pricina rugăciunii neîncetate și a vieții sale aspre și pline de nevoință, cuviosul primește darul vindecărilor, al alinării și sfătuirii duhovnicești. De acestea se vor bucura atât credincioșii care nu vor înceta să îl caute și să-l urmeze, cât și ucenicii care s-au strâns în jurul său și care se nevoiau, la rândul lor, fie în pustie, fie în

mănăstirile din zonă. Printre aceștia s-a numărat și viitorul mitropolit al Moldovei, Grigorie Roșca.

În anul 1488, în apropierea locului în care Sfântul Daniil se nevoia, Ștefan cel mare înalță Mănăstirea Voroneț. Conform tradiției, cuviosul a devenit primul egumen al noii mănăstiri. Cu toate acestea, sursele istorice infirmă această relatare, susținând ideea, mai probabilă de altfel, a primirii neoficiale a titulaturii de egumen prin prisma calității sale de părinte și călăuzitor duhovnicesc al multora dintre vie-țuitorii noii ctitorii.

În anul 1496, la o vârstă înaintată și după o viață de nevoință și rugăciune, cuviosul Daniil sihastrul trece la Domnul. Întreaga sa activitate a fost caracterizată de eforturi ascetice tot mai aspre și de ajutorare a tuturor credincioșilor aflați în nevoie care îl căutau permanent, uneori cu insistență și împotriva voinței sale, cărora le-a fost duhovnic și vindecător.

Nu putem să nu observăm paralelismul dintre viața acestuia și cea a Sfântului Daniil stâlpnicul, ambele marcate de aceleași trăiri, eforturi și binecuvântări. Cei doi sfinți nevoitori împărtășesc același nume, sunt prăznuiți la diferență de o săptămână și au trăit la distanța exactă de timp de un mileniu.

Promotor al isihasmului românesc

Așa cum am menționat anterior, în jurul Sfântului Daniil sihastrul s-au adunat numeroși ucenici care viețuiau în acea regiune. Prin intermediul acestora, se consideră că părintele lor duhovnicesc a stat la baza unei înnoiri isihaste a mona-hismului din Moldova.

În articolul său, Mișcarea isihastă și legăturile cu românii („Revista Teologică”, nr. 1/1995), Marius Telea definește această mișcare drept „un curent de reînnoire spirituală care nu are egal în lumea occidentală”. Aceasta are ca obiect „rugăciunea neîntreruptă, pomenirea numelui lui Iisus cu mintea coborâtă în inimă după ce a fost spălată de lacrimile pocăinței și supusă cu credință, căldură și dragoste”, toate acestea fiind posibile pe fondul liniștirii interioare a practicantului. Conform autorului, această mișcare a pătruns și în țara noastră pe parcursul veacurilor, ea avându-și originea în Muntele Athos în jurul secolelor 12-14. Isihasmul românesc a fost, însă, unic în felul său, în sensul în care acest curent a fost receptat într-un mod specific, rezonând cu înclinațiile sufletești ale poporului nostru.

Cuviosul Daniil sihastrul reprezenta un model pentru numeroși călugări iubitori de liniște care, cu binecuvântarea acestuia, se retrăgeau în pustie și deveneau sihaștri, lucrători sporiți în Rugăciunea inimii. Se poate vorbi despre sute de astfel de ucenici practicanți ai isihasmului românesc. Într-un fel, Sfântul Daniil sihastrul a creat în Moldova o mare mișcare isihastă, aproape fără egal, specific românească, fără influențe din afară, înaintând astfel pentru multă vreme viața duhovnicească din mănăstiri și schituri și ridicând o generație de sihaștri, adevărați rugători ai Rugăciunii lui Iisus.

Încă din timpul vieții sale, marele duhovnic și nevoitor a fost prețuit ca sfânt, această cinstire căpătând amploare odată cu trecerea secolelor. La aproape 500 de ani de la adormirea sa, în 1992, la 20-21 iunie, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a proclamat oficial canonizarea lui, alături de alți numeroși sfinți români.

Cu această ocazie, vrednicul de pomenire patriarh Teoctist remarca, în cuvântul solemn care însoțea acest act („Vestitorul Ortodoxiei”, nr. 74-75/1992), că „vrednic de toată lauda și de folos este înaintea lui Dumnezeu să cinstim pe toți sfinții plămădiți de evlavia neamului românesc care, din veac, au strălucit în cununa Bisericii strămoșești și în cer și sunt împodobiți cu slavă”.

Legenda lui Daniil sihastru şi a Mănăstirii Voroneţ

În vremile vechi, se zice că mai mulţi călugări evlavioşi, care se strânseseră într-un loc singuratic şi înconjurat cu păduri străvechi, clădiseră o mănăstire. Ei îşi durară mănăstirea din bârne groase din stejar trainic în apropierea şi spre asfinţit de satul Vicovul de sus, pe locurile lui şi o închinară Sfântului Laurenţiu.

Călugării se rugau lui Dumnezeu sfântul pentru iertarea păcatelor lor şi ale oamenilor. Ca să-şi agonisească cele puţine, însă cu totul trebuincioase pentru nevoile vieţii, lucrau fel de fel de meşteşuguri.

Dintre aceşti vrednici părinţi era ieromonahul Daniil, cel mai evlavios şi iscusit. Şi el se îndeletnicea cu cioplirea de linguri din lemn de paltin.

Lingurile le vindea prin satele învecinate şi aşa îşi agonisea el puţina pâine cea de toate zilele. Cele ce-i mai rămâneau de prisos de la vânzarea lucrului mâinilor lui şi din cele ce-i aduceau bunii creştini ca răsplată pentru sviştănii, dezlegări, cărţile lui Lazăr, cetanii ş.a. împărţea săracilor, văduvelor şi orfanilor. Era un adevărat părinte duhovnicesc!

Auzise cuviosul Daniil, care de obicei petrecea numai în post şi rugăciune, că în Siret, care era al treilea sat de la Vicovul de sus, s-ar strânge oamenii într-o zi anumită din săptămână, ca să se desfacă de cele ce au de prisos şi-şi cumpără cele

ce au de trebuinţă. Şi având şi Daniil o mulţime de linguri gata, pe care nu le putea desface prin satele din apropiere, se hotărî să-şi cerce norocul cu marfa lui în Siret.

Se duse, deci, pustnicul la stareţ să-şi ceară binecuvântarea şi poslovenia pentru călătorie, fără de care n-ar fi îndrăznit el să facă, Doamne fereşte, nici un pas afară de mănăstire.

Ajungând Daniil în Siret, îşi vându îndată marfa ce-o lucrase şi pe care o adusese într-o pereche de desagi în spate. Dar, cu toate că-şi vându îndată lingurile, el de aici nu scăpă cu una cu două. Creştinii din partea locului şi cei de primprejur, auzind că Daniil se află în mijlocul lor, nu-l lăsară. Ei îl rugară, unul pentru o molitvă a Sfântului Vasile, altul sviştanie pentru bolnav, celălalt pentru dezlegarea şi măsluirea unei femei ce trăgea de moarte ş.a. Vestea că rugăciunile lui Daniil sunt primite înaintea lui Dumnezeu şi că-i de folos celor bolnavi se duse în toată Ţara Moldovei, de aceea îl şi îmbulzeau creştinii. Şi, adică, ce avea să facă bietul călugăr, trebuia să le facă tuturor după dorinţă. Ştia el că astfel se prea întârzie şi trece sorocul vremii pentru care îl învoise stareţul să fie înapoi dar el nădăjduia în Dumnezeu şi în bunătatea proistosului său. El se gândi că este dator să ajute celor ce suferă de boli, să le aline durerile trupeşti şi sufleteşti şi apoi că din prisosul darurilor creştinilor va avea de unde ajutora pe cei săraci, aşa că rămase pe la creştini şi zăbovi o zi peste vadea.

Întorcându-se Daniil a patra zi acasă şi ducându-se înaintea stareţului, el, fără să asculte dezvinuirea lui, îl mustră aspru pentru întârziere şi-l opri de-a ieşi din mănăstire un timp îndelungat.

Bietul Daniil, deşi se ştia fără de vină mare, primi cu supunere mustrarea aspră a stareţului şi pedeapsa cea grea, dar se hotărî în sine, ca pedeapsă pentru că a încălcat porunca stareţului şi a întârziat cu o zi, ceea ce nu i se întâmplase niciodată înainte, să se tragă până la sfârşitul vieţii în fundul munţilor, într-un loc cu totul neumblat şi pustiu şi să se facă sihastru. Şi aşa şi făcu. Se trase, adică, într-un codru necălcat de picior de om, care era între munţii de la asfinţit-miazănoapte de la mănăstirea Sfântului Laurenţiu şi într-o depărtare ca de un ceas şi mai bine.

Aici află Daniil un locşor ce-i venea la îndemână, fiindcă una: locul era pustiu; al doilea: lângă el curgea în vale un pârâu cu o lingură de apă şi al treilea: că aici codrul era plin de stânci uriaşe. Şi mai ales această de pe urmă însuşire a locului se lovea cu dorinţa lui ca să se facă sihastru. El, adică, se hotărî să-şi scobească într-o stâncă de aici o chilie, unde să se poată adăposti de greul iernii, de ploi şi de fiarele cele răpitoare. Ani întregi petrecu bietul sihastru în genunchi cu dalta-n mână,

cioplind necontenit şi din greu în vârtoasa stâncă. După o muncă straşnic de grea, ostenitoare şi îndelungată îşi văzu şi el sfârşită chilia cu ajutorul lui Dumnezeu, la care nădăjduia mereu. Această chilie se poate vedea şi astăzi în Putna.

Pe când petrecea Daniil într-o seară întunecoasă în fundul stâncii sale în genunchi şi se ruga lui Dumnezeu, iar afară se auzea fiorosul urlet al lupilor şi urşilor, zice că bătea cineva la uşa chiliei. Daniil, că cine-i, iar de afară răspunse un glas, că este Ştefan Vodă, domnul Ţării Moldovei, care de la vânătoare prin munţi a rătăcit de soţii lui. Şi fiind afară grozav de întuneric, nu poate afla cărarea, deci se roagă să-l primească la masă. Sihastrul deschise uşa chiliei şi-l primi bucuros pe Vodă să rămâie. În acea noapte, zice-se, Daniil l-a înduplecat pe Ştefan Vodă să ridice în acele locuri lui Dumnezeu locaş şi Dumnezeu îi va ajuta la toate treburile lui. Şi Ştefan Vodă primi voios sfatul sihastrului. Era doar un om evlavios şi cu frica lui Dumnezeu, cum rar este altul şi zidise şi mai înainte încă multe locaşuri dumnezeieşti.

Începu, deci, să zidească şi aici o mănăstire falnică, pe care, sfârşind-o, o numi a „Putnei", după pârâul ce curge alături spre vale.

Cum se isprăvi mănăstirea Putna, curseră la ea şi o mulţime de călugări de prin toate mănăstirile şi schiturile din ţară, aşa şi din cea a Sfântului Laurenţiu din Vicovul de sus. Aceasta de acum înainte rămase pustie şi cu vremea clădirile ei începură să se risipească. Biserica cea de stejar a mănăstirii zice să se fi mutat mai târziu în alt sat, al cărui nume s-a uitat cu vremea cu totul. Aşa că nu a rămas nimic din această mănăstire şi nimeni n-ar şti că ea cândva, în timpuri, a fost, dacă poporul nostru nu ne-ar fi păstrat istoria şi pentru aceea poartă locul numele „Laura", scurtat din Laurenţiu.

Daniil zice că să fi proorocit că în satul Vicovul de sus poporul astfel se va înmulţi, că va fi nevoie ca biserica sătească mereu să se adauge şi să se mărească de trei ori de cum era, ba că va veni vremea când se va zidi chiar pe acel loc, pe care a fost mănăstirea Sfântului Laurenţiu, o biserică sătească.

Sihastrul Daniil, după ce s-a zidit mănăstirea Putna şi s-a urzit acolo un sătişor de 12 familii, a părăsit chilia lui din stânci şi s-a făcut nevăzut. Se povesteşte că s-a aşezat într-o pustietate mai mare, precum îşi pusese el canonul, când cu probozania stareţului, ca până la sfârşitul vieţii să petreacă în adâncă singurătate.

Zice că el s-a statornicit pe un loc pustiu şi sălbatic, pe pârâul Voroneţului sau pe apa Corbului. Aici petrecea ca şi în chilia lui de stâncă de pe Putna, în post,

rugăciune, învăţarea celor ce veneau la el. Aici s-a mai întâlnit Daniil cu Ştefan Vodă după bătălia cu turcii de la Valea-Albă sau Războieni. Ştefan, în nevoia lui, l-a rugat pe Daniil să-l sfătuiască; Daniil i-a zis să-şi strângă oastea, să se lupte cu duşmanul, că va învinge, dacă va făgădui să zidească pe acele locuri un locaş lui Dumnezeu.

Ştefan Vodă ascultă sfatul sihastrului, învinse pe turci şi zidi pe apa Corbului (Voroneţului) o mănăstire frumoasă, numită a Voroneţului, ca mulţumită pentru izbânda câştigată cu ajutorul lui Dumnezeu.

Sfântul Daniil sihastru şi legenda mănăstirii Putna

„Şi a fost acia sfânta beserică acolo, până în zilele blagocestivului şi de Hristos iubitorului, prea viteazului domn al Moldovei, Io Ştefan voievod.”

Atunci, în zilele acestui viteaz domn, a fost aici, în ţinutul Sucevei, în ocolul Vicovilor, aproape de apa Putnei, un prea cuvios părinte, anume Daniil sihastru, care trăia într-o chilie săpată în piatră, în care era şi sfânta biserică, după cum să vede şi până astăzi şi ne-au spus părinţii că acest părinte Daniil, deasupra locului unde este acum zidită Sfânta Mănăstire Putna, de multe ori ar fi văzut mulţime de îngeri luminaţi, care cântau, ţinând în mâini făclii aprinse.

De care lucru, acel fericit părinte mult s-a mirat şi, rugându-se lui Dumnezeu ca să-i descopere de această minune ce văzuse, i s-a arătat îngerul Domnului în vedenie, zicându-i: Bine să ştii că întru acel loc, unde ai văzut îngeri luminaţi, robul lui Dumnezeu, Ştefan Voievod, fără zăbavă va să facă o sfântă mănăstire, foarte iscusită, întru numele Preacuratei de Dumnezeu Născătoarea şi Pururea Fecioarei Maria şi va aşeza întru acea mănăstire mulţime de călugări, ca să proslăvească pe Dumnezeu şi pe Preacurata lui Maică; şi după aceste, fu nevăzut; iar fericitul Daniil foarte s-a bucurat şi a mulţumit lui Dumnezeu şi Preacuratei Lui Maici.”

(După Vartolomeu Mazareanu, Istorie pentru Sfânta Mănăstire Putna)

Pe valea râului Viţeul, la doi kilometri de Mănăstirea Putna, o chilie săpată în piatră mărturiseşte prin prezenţa sa înălţimea vieţii duhovniceşti din aceste locuri în vremuri îndepărtate. Tradiţia spune că i-a aparţinut Sfântului Daniil sihastru, întemeietor de viaţă isihastă, care ar fi trăit aici aproape 20 de ani, ca un mare eremit şi ascet purtător de Dumnezeu ajungând la măsura contemplaţiei la unirea tainică cu Hristos prin asceză, rugăciune şi prin harul Duhului Sfânt.

În "O samă de cuvinte", cronicarul Ion Neculce îl prezintă pe înţeleptul bătrân în momentul solemn al rugăciunii. La el venise să ceară sfat şi îmbărbătare Sfântul Ştefan cel mare, după înfrângerea de la Războieni. Sfârşindu-şi rugăciunea, sihastrul îl primi pe voievod în săraca sa chilie şi, după ce-i asculta spovedania, îl îndemna să-şi strângă iarăşi oaste şi să lupte căci va birui. Însă îi ceru că, după izbândă, să zidească la Voroneţ o mănăstire, în numele Sfântului Gheorghe, mare mucenic şi purtător de biruinţă, ceea ce evlaviosul domn a şi făcut în anul 1488.

Arătat în această lumină, pustnicul apare ca un sfătuitor în vremuri grele pentru ţară şi ca un scump sfetnic al domnitorului, care probabil i-a cunoscut îndeaproape viaţa evlavioasă, înţelepciunea şi puterea duhovnicească.

De cinci secole, pelerinii care vizitează Mănăstirea Voroneţ întâlnesc pictat, alături de mitropolitul Grigore Rosea, chipul blând şi smerit al Sfântului Daniil sihastru, în biserică, în partea dreaptă a pronaosului se găseşte şi acum piatra sa de mormânt.

La Mănăstirea Putna se păstrează ferecat degetul Sfântului Daniil. El poartă inscripţia: "Aceste relicve le-am ferecat eu Ghedeon, igumen ot Voroneţ, cu toată cheltuiala mea, în anul 7257 (1749), în 4 decemvrie".

(extras din Mănăstiri Ortodoxe – Mănăstirea Putna, Nr. 1 – Ed. Diagostini)

Mădălina Mihăilă - Bătrânul Daniil era considerat un sfânt încă din timpul vieţii - Sfântul Daniil a fost ales egumen la sfinţirea Voroneţului

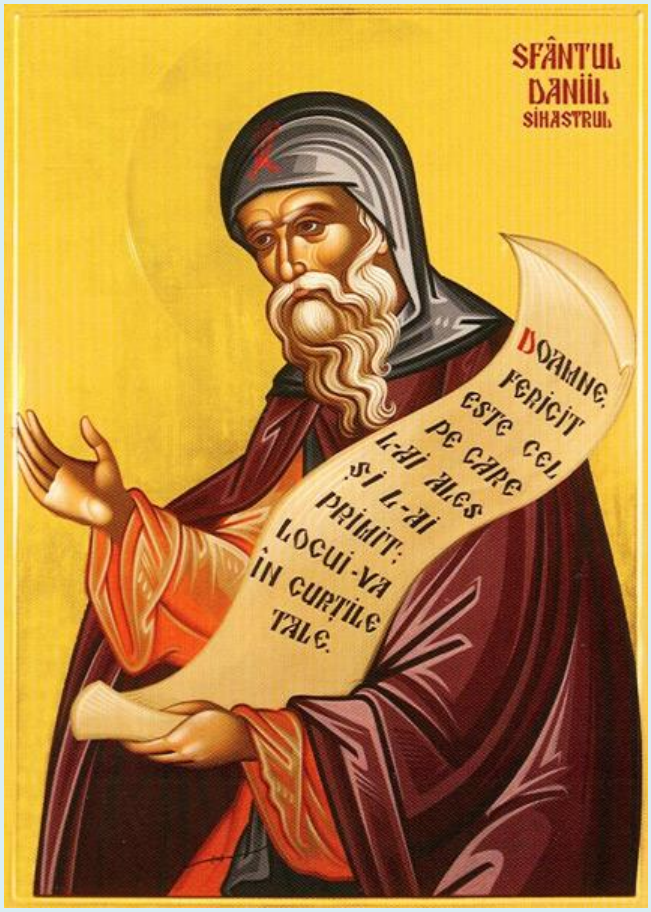

Înainte de a urca pe dealurile Putnei, oamenii se opresc la chilia Sfântului Daniil sihastrul, săpată într-o stâncă lângă pârâu, apoi trec poarta vestitei mănăstiri, întrebându-se cum arăta lăcaşul Născătoarei de Dumnezeu când s-a sfinţit în 1470 şi ce a mai rămas din el după atâtea incendii şi renovări. Pentru mai multă linişte, coboară ca şi sihastrul pomenit spre pădurile din jurul Voroneţului la biserica unde se află mormântul bătrânului, căci aşa îl numeau: Sihastrul cel bătrân sau Sfântul Daniil cel nou, ca să-l deosebească de alţi cuvioşi cu acelaşi nume.

Dincolo de cele scrise de cronicari, despre Dumitru, un tânăr de zece ani, intrat în Mănăstirea "Sfântul Nicolae" din Rădăuţi, ca ucenic al Sfântului Leontie, nimeni n-a mărturisit mai bine despre lucrarea şi puterea cuvântului său decât însuşi voievodul Ştefan cel mare şi sfânt (1457-1504), ajuns domn al Moldovei şi al întregii creştinătăţi, cum i se proorocise, câştigând 47 de războaie şi ridicând 48 de lăcaşuri sfinte.

O legendă spune că în 1451, după ce i s-a tăiat capul voievodului Bogdan al II-lea (1449-1551), în timpul unei petreceri de nuntă, fiul său şi viitorul domn, scăpând cu greu de primejdie, s-a ascuns într-un stejar şi, strângând oaste, s-a răzbunat, biruind pe Aron-Vodă în luptele de la Joldeşti şi Obric. Se mai spune, iarăşi, că din acel stejar s-a ridicat lăcaş în satul Mănăstirea, unde se făceau slujbe de două ori pe an: de Schimbarea la Faţă şi Intrarea Maicii Domnului în Biserică. Şi avem ca mărturie Biserica "Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul", din Reuseni, ultima dintre ctitoriile ştefaniene, începută în 1503 şi terminată sub Bogdan al III-lea, în 1504, conform pisaniei: "În anul 7001, Septembrie 8, Io Ştefan Voievod prin mila lui Dumnezeu, Gospodarul ţării moldoveneşti, a binevoit şi a început să zidească acest hram în numele Tăierii cinstitului cap al cinstitului şi slăvitului prooroc şi Înainte Mergător, Botezător Ioan, în acest loc unde a fost tăiat capul tatălui său Bogdan Voievod şi pe Ştefan Voievod l-a ajuns moartea - veşnica lui pomenire - şi fiul său Bogdan Voievod a dus înainte ce fusese început de tatăl său şi a săvârşit hramul în anul 7012 (1504) în luna septembrie 18".

Blagocestivul voievod Ştefan se încredea în sfatul cuviosului Daniil

La un an după cucerirea Cetăţii Chilia, îndemnat şi de sfetnicul său, sihastrul Daniil, voievodul hotărăşte înălţarea Mănăstirii Putna (10/5 iulie 1466-1469), Biserica "Adormirii Maicii Domnului" fiind sfinţită în anul 1470. Clădirile din incintă, turnul de est şi zidurile sunt ulterioare incendiului din 1480, conform inscripţiei aflate deasupra intrării principale în mănăstire: "Binecredinciosul domn a toată ţara Moldovei, marele Io Ştefan Voievod, fiul lui Bogdan Voievod, a zidit şi a făcut mănăstirea aceasta în numele Sfintei Născătoare de Dumnezeu, în timpul arhimandritului Ioasaf, în anul 6989" (1481). Refăcut în 1484, ruinat de cazaci în 1654 şi reconstruit de Gheorghe Ştefan şi Istrate Dabija, în preajma anului 1662, restaurat între 1756 şi 1760, prin grija mitropolitului Iacob Putneanul, întregul complex este extins în secolul al XVIII-lea. Lucrările au fost marcate de o inscripţie din 1757, decorată cu stemele reunite ale Moldovei şi Ţării Româneşti, păstrată pe latura dinspre incintă. Următoarea intervenţie a fost realizată în 1902 şi cercetările arheologice neîntrerupte din 1955-1956 şi 1980-1981 până astăzi încă nu pot preciza cât a mai rămas din construcţia iniţială.

"În zile blagocestivului şi de Hristos iubitorului Domn Io Ştefan voievod cu mila lui Dumnezeu Domn al ţării Moldovei, fiul lui Bogdan Voievod, în anul 6984 (1476), iar al Domniei lui al douăzecilea curgător, ridicatu-sa puternicul Mahmet Împăratul turcesc cu toată puterea sa răsăriteană, încă şi Basarab Voievod, căruia i se zicea Laiot, a venit cu dânsul cu toată ţara lui basarabească, şi au venit să prade şi să ia ţara Moldovei şi au ajuns până aici, la locul ce se zice Pârâul Alb. Şi eu

Ştefan Voievod şi cu fiul meu Alexandru ieşit-am înaintea lor, unde am şi făcut mare război cu dânşii în luna lui iulie 26, şi cu voia lui Dumnezeu, au fost biruiţi creştinii de către păgâni, şi au căzut acolo mulţime mare dintre ostaşii Moldovei. Tot atuncea şi tătarii au lovit Ţara Moldovei din acea parte. Drept aceia a binevoit Io Ştefan Voievod cu buna sa vrere şi a făcut acest hram întru numele arhistrategului Mihail, şi pentru rugăciunea sa şi a Doamnei sale Maria şi a fiilor săi Alexandru şi Bogdan şi pentru pomenirea şi de sufletul tuturor bine credincioşilor creştini care au pierit aici; în anul 7004 (1496), iar al Domniei sale al patruzecilea curgător, luna lui novembre 8".

În vara acestui an, Ştefan Vodă a bătut la uşa Sihastrului să-i deschidă degrabă, însă duhovnicescul părinte l-a învăţat să aştepte, până şi-a terminat pravila şi mărturisind că nu poate învinge atâta mulţime de oştire păgână, primeşte poruncă să nu închine ţara - lucru ce părea cu neputinţă (căderea fără luptă sub stăpânire otomană în 1538 fiind marcată de izvoarele contemporane şi dovedită prin lipsa oricărei forme de deteriorare a monumentelor în această vreme). Iar mai pe urmă, în locul unei bisericuţe de lemn, să facă o mănăstire în numele Sfântului Gheorghe "slăvitul şi marele mucenic, purtător de biruinţă…", precum este descris, cu litere aurite, în pisania aflată deasupra uşii exterioare a pronaosului. "Io Ştefan Voievod, prin mila lui Dumnezeu gospodar al ţării moldoveneşti, fiul lui Bogdan Voievod, a început a zidi acest hram la Mănăstirea Voroneţ, în numele sfântului şi slăvitului şi mare mucenicului şi biruitorului Gheorghe în anul 6996 în luna mai 26, luni după pogorârea Sfântului Duh şi s-a săvârşit în acelaşi an în luna septembrie 14" (1488) - glăsuieşte pisania.

În ziua sfinţirii, bătrânul Daniil a fost ales egumen al mănăstirii şi răposând mitropolitul Teoctist, în toamna lui 1477, voievodul, clerul şi episcopii ţării s-au sfătuit să-l aleagă păstor al Moldovei, însă acesta dorea cu lacrimi să rămână în chilia din preajma Voroneţului, sub stânca numită Şoimul. Aşa, "Bătrânul Dan trăieşte ca şoimul singuratic/ În peştera de stâncă, pe un munte păduratic", aşa ca în balada lui Vasile Alecsandri - "Dan, Căpitan de plai", până la sfârşit, fiind îngropat în pronaosul bisericii. Inscripţia aflată pe lespedea de mormânt, decorată în câmpul central cu semipalmete înscrise într-un chenar cu împletituri geometrice caracteristice sculpturii funerare, arată că "acesta este mormântul părintelui nostru David, schimonahul Daniil", ale cărui moaşte au fost scoase pentru închinare până în 1775, când au fost aşezate la loc de păstrare, numai degetul arătător, ferecat în argint de egumenul Ghedeon, în 1749, aflându-se la Putna.

Prima icoană

Prima reprezentare iconografică apare în pictura pridvorului adăugat la Voroneţ, în 1547, şi pictat în timpul lui Iliaş Vodă, chiar în stânga uşii de intrare, pe faţada sudică, aşa cum se poate vedea şi astăzi, reprezentat alături de al treilea ctitor al bisericii, mitropolitul Grigore Roşca. Fără a înceta săvârşirea minunilor, prea cuviosul de Dumnezeu rugătorul părintele nostru Daniil cel Nou, pomenit în rândul fericiţilor ctitori, în ziua de 23 aprilie, va fi canonizat, în mod solemn, de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, la 21-22 iunie 1922, cu prăznuire la 18 decembrie, după proorocul Daniel (17 decembrie) şi Sfântul Daniil Stâlpnicul (11 decembrie).

"Cuvioase Părinte, de Dumnezeu purtătorule, Sfinte Daniil, lumea ai părăsit şi într-o chilie de piatră la Putna te-ai sălăşluit. Cugetul semeţ prin înfrânare l-ai smerit, ispitele cu adevărata sărăcie ai biruit, şi prin acestea pildă călugărilor te-ai făcut, râvnitorule al vieţii îngereşti şi iubitorule al pustiei. Pe Hristos Dumnezeu roagă-L să mântuiască sufletele noastre."

Antrenorul şi atletul

Privind la frescele Voroneţului, este curios faptul că nu icoanele din interiorul bisericii au devenit celebre, ci îndeosebi cele din afară. Una este bine cunoscuta scenă a Judecăţii de Apoi, vestita Capelă Sixtină a Răsăritului, iar cealaltă, chiar deasupra micii intrări în lăcaş, reprezintă pe doi mari sfinţi ai Evului Mediu românesc, anume mitropolitul cărturar Grigorie Roşca (1570), alături de părintele său duhovnicesc, pustnicul Daniil (1496), sfinţi care sunt mari nu prin ei înşişi, ci prin faptul că au născut un alt sfânt deosebit de important pentru noi toţi, pe binecredinciosul voievod Ştefan cel Mare (1504).

Duhovnicul Daniil este unul dintre sutele de asceţi zugrăviţi atât de minunat de pictorii anonimi ai mănăstirilor bucovinene, iar aşezarea sa în calendar drept sfânt cuvios este rezultatul unei vieţi ascetice exemplare. Dar nu pentru asta rămâne important Daniil, sihastrul Obcinelor, în mentalitatea credincioşilor români. Au mai fost şi alţi mari asceţi, postitori, stareţi, organizatori de mănăstiri, atât în Moldova, cât şi în celelalte ţări române. Când mă gândesc la Daniil Sihastrul, mintea îmi zboară automat la bătălia pierdută de Ştefan la Războieni (1476) în faţa oştilor lui Mehmed al II-lea. Voievodul sleit de puteri părăseşte câmpul de luptă şi, descumpănit, se ascunde de la faţa biruitorului osman. Mai întâi bate la poarta Sucevei, iar mama sa, vestita doamnă Oltea, nu-l mai recunoaşte ca fiu. Poetul Dimitrie Bolintineanu evocă modul în care Ştefan este respins: "Ce spui, tu, străine? Ştefan e departe... Du-te la oştire, pentru ţară mori..."

Ştefan pleacă gonit chiar de cea care l-a adus pe lume şi bate la chilia lui Daniil, dar nici acesta nu e mai blând cu el. "Ştefan al Moldovei, Daniel îi spune, să aştepte-afară! Sunt în rugăciune..." Vodă aşteaptă smerit în faţa unui bătrân sărac, la uşa unei chilii scobite într-o stâncă, a unei chilii care îl marchează pe oricare trecător prin Valea Putnei, prin simplitatea-i zguduitoare.

Daniil îl iubeşte pe Ştefan ca pe fiul său duhovnicesc, însă sfatul lui nu este o dulcegărie ieftină, nici o bătaie pe umăr. Sihastrul oferă ce are el mai scump: o bărbăţie demnă, tare, statornică, venită de la Cel de Sus, care nu se uită la faţa omului, ci la faptele sale în faţa aproapelui şi a istoriei. Sfântul cuvios nu oferă confort celui refugiat, ci putere duhovnicească care se răsfrânge într-o viaţă exemplară de voievod luminat.

Ştefan se întoarce la luptă, găsind prin codri şi prin munţi viteji ascunşi asemenea celor şapte mii de bărbaţi "puşi deoparte" de Dumnezeu în vremea lui Ilie, care nu se închinaseră idolilor păgâni (3 Regi 19,18). Îi învinge pe turci, îi alungă din ţară şi ridică încă două biserici: una pentru victoria în faţa duşmanilor, iar a doua, exemplar, pentru pierderea suferită la Războieni. Un voievod binecredincios se bucură nu numai în victorii, ci şi în smerenie.

Ştefan nu e sfânt pentru că a ridicat 44 de biserici şi mănăstiri, ci pentru puterea cu care a stat în faţa turcilor, căci înfrângerea în bătălie nu era o simplă pierdere strategică, ci însemna pericolul dispariţiei unui întreg neam creştinesc. Tot la fel, Daniil nu e sfânt nici pentru asceza sa din chilia de la Putna şi nici pentru îndrumarea comunităţilor monahale din vremea sa. Pentru aceasta este pictat deasupra uşii de la Voroneţ mitropolitul Grigorie Roşca. Daniil e sfânt pentru că a sfătuit bine un voievod. E sfânt pentru că la rândul lui a ridicat în calendar un sfânt mare pentru întregul neam, un "atlet al lui Hristos", după cum îl numea Papa Sixt al IV-lea. Daniil este sfântul antrenor, omul din umbra atletului. Fără el nu ştim unde am fi fost acum.

Privind la oricare mormânt din oricare cimitir, te gândeşti la cât de mic e omul şi la impersistenţa lui stricăcioasă, la dispariţia sa în curgerea veacurilor. Privind mormântul mic al lui Daniil din biserica mănăstirii de la Voroneţ, vezi în spatele unei pietre mici un om mare şi o personalitate care trece peste veacuri. (Dumitru Popoiu)

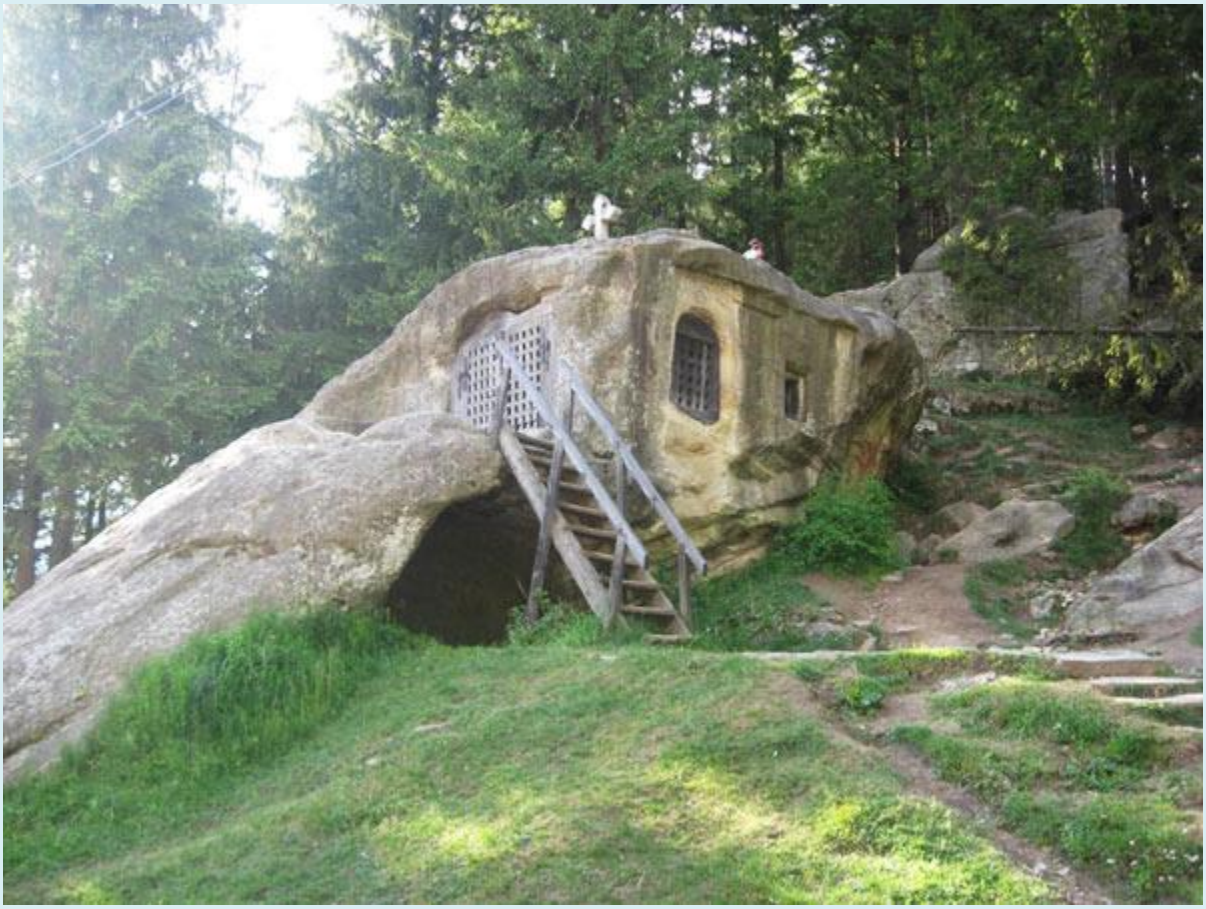

Intrarea în chilie

Ciprian Bâra - „Sfântul cuvios Daniil, sihastrul a unit cerul cu pământul, prin rugăciunea inimii“

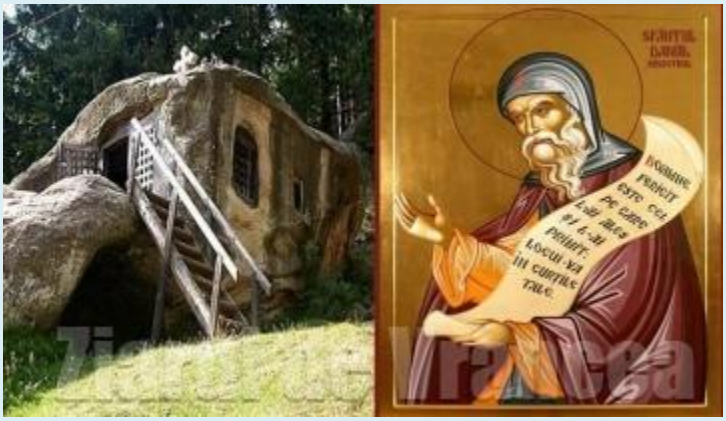

Cu ocazia prăznuirii Sfântului cuvios Daniil sihastrul de la Voroneţ, Sfânta Liturghie de la Paraclisul patriarhal cu hramurile „Sfântul mare mucenic Gheorghe“, „Sfânta cuvioasă Parascheva de la Iaşi“ şi Sfântul prooroc Daniil“ a fost săvârşită ieri de către PF părinte patriarh Daniel, alături de un ales sobor de preoţi şi diaconi.

În cuvântul de învăţătură rostit la finalul Sfintei Liturghii, patriarhul României a subliniat faptul că Sfântul cuvios Daniil sihastrul, care a trăit în secolul al XV-lea, este „un rugător al neamului românesc şi un mare sfătuitor, şi în el se vede vocaţia Bisericii în raport cu societatea. Sfântul Daniil sihastrul a fost mai întâi un om al rugăciunii, un om al înţelepciunii duhovniceşti care vine din sălăşluirea Duhului Sfânt în omul credincios şi rugător şi a fost sfătuitor al marelui voievod Ştefan cel sfânt al Moldovei. Un sfătuitor bun pentru un conducător creştin este de mare folos, nu doar pentru persoana sfătuită, ci şi pentru generaţiile care urmează. Sfatul cel bun dăruit unui om care are puterea de a face binele într-un mod cuprinzător este un bine făcut Bisericii pentru toate veacurile. După 500 de ani de rugăciune în sfintele lăcaşuri zidite de Ştefan cel mare şi sfânt, ca urmare a îndrumării date de Sfântul cuvios Daniil sihastrul, părinte duhovnicesc al Sfântului voievod Ştefan cel mare, ambii au fost trecuţi în rândurile sfinţilor“, a menţionat patriarhul românilor, precizând că învăţăm de la sfinţii noştri din neamul românesc că înţelepciunea Sfinţilor părinţi, în veacurile de aur, numite ale creştinismului, s-a revărsat asupra poporului român. „Astăzi ne dăm seama cât de mare este nevoia de părinţi duhovniceşti, luminaţi, care nu caută să se afirme pe ei înşişi, ci caută să ajute Biserica, să sfătuiască pe cei care au răspundere mare în faţa lui Dumnezeu şi în faţa poporului“, a spus Întâistătătorul Bisericii noastre.

Preafericirea sa a evidenţiat, în continuare, faptul că în această perioadă de pregătire pentru Naşterea Domnului, Sfântul cuvios Daniil sihastrul ne arată că cea mai frumoasă legătură este legătura dintre peştera lui de la Voroneţ şi peştera de la Betleem. „După cum Mântuitorul Hristos, prin prezenţa Sa în peştera de la Betleem, a unit cerul cu pământul, tot aşa sfinţii isihaşti care au trăit în peşterile munţilor şi în primul rând acest sfânt cuvios Daniil sihastrul au unit cerul cu pământul, au coborât cerul pe pământ prin rugăciunea inimii şi au înălţat pământenii spre ceruri, prin darurile primite de la Dumnezeu“, a subliniat patriarhul Daniel.

Teodor Danalache - Chilia Sfântului Daniil, sihastrul

Unul din cei mai populari sfinţi moldoveni din toate timpurile a fost Daniil Sihastrul, cunoscut şi sub numele de "Sfântul Daniil schimonahul" sau "Sfântul Daniil cel nou", spre a-l deosebi de proorocul din Vechiul Testament sau de Daniil, stâlpnicul.

Amintirea lui s-a transmis din neam în neam, din timpul vieţii lui, din a doua jumătate a veacului al XV-lea, până în zilele noastre. Una din tradiţiile păstrate în popor despre Daniil sihastrul a fost fixată în scris mult mai târziu, de marele cronicar moldovean Ion Neculce (1672-1745), în lucrarea lui "O samă de cuvinte". Alte tradiţii despre el se păstrează şi azi în satele şi mănăstirile Bucovinei.

Viaţa Sfântului Daniil, sihastrul de la Voroneţ - pe scurt

Sfântul Daniil, sihastrul s-a şi născut într-o casă de ţărani într-un sat care aparţinea de Episcopia din Rădăuţi.

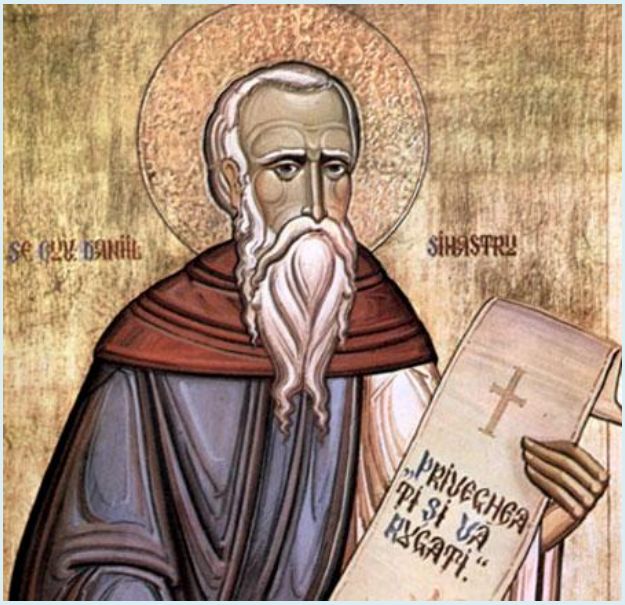

Cunoscând mai mulţi călugări, s-a hotărât el însuşi să-şi închine viaţa lui Dumnezeu şi astfel, tânărul Dumitru, cum se numea din botez, a intrat în cinstită treaptă a călugăriei, la mănăstirea-catedrală din Rădăuţi, primind, potrivit rânduielilor monahale, numele de David.

Sfântul Daniil a trăit în preajma acestul sfânt lăcaş de închinare, cu hramul Sfântul Nicolae, ctitoria lui Bogdan Vodă întemeietorul. Aici a învăţat carte, a deprins pravila vieţii călugăreşti şi a lucrat în gospodăria mănăstirii, alături de ceilalţi vieţuitori. Dorind o viaţă cu adevărat "pustnicească", departe de lume şi de frământările ei, tânărul monah părăseşte târgul şi Episcopia de Rădăuţi şi se retrage

la Schitul Sfântul Lavrentie, în hotarul satului Laura (înglobat acum în comună Vicovul de sus, judeţul Suceava), numit aşa după "lavra" de călugări care fuseseră odată în aceste locuri.

Daniil a dus acum o viaţă şi mai aspră, de post şi rugăciune împreunate cu munca în gospodăria schitului. Aici a îmbrăcat "schima cea mare", adică ultima treaptă a călugăriei, primind un nume nou, cel de Daniil.

Noul ieroschimonah Daniil s-a retras apoi într-un loc tăinuit, înspre munte, pe malul pârâului Viţeul, azi în satul Putna. Acolo a găsit o stâncă, unde, după spusele tradiţiei, a dăltuit cu multă osteneală un paraclis, la care se mai vede şi azi pridvorul, naosul şi altarul, iar dedesubt o încăpere, săpată tot în piatră, care îi slujea drept chilie, după ostenelile zilei.

Vestea despre acest evlavios sihastru s-a răspândit curând, mai ales în satele din părţile de nord ale Moldovei. Era căutat de mulţime de credincioşi, cărora le citea rugăciuni pentru izbăvirea de boli şi suferinţe.

Se spune că tânărul Ştefan - copilul domnitorului Bogdan al Moldovei, refugiat în pădure de frica unchiului său Petru Aron, ucigaşul tatălui său - scăpat atunci ca prin minune, şi-a găsit adăpost tocmai în chilia sihastrului Daniil, care l-a întărit şi încurajat, prin cuvinte părinteşti de mângâiere.

Tot atunci, Cuviosul Daniil a prezis tânărului Ştefan, copleşit de durere şi deznădejde, că nu peste multă vreme va urca pe tronul tatălui său Bogdan II şi al bunicului său Alexandru cel Bun. Întâmplarea este datată în luna octombrie a anului 1451, Sfântul Daniil, sihastrul aflându-se, împreună cu Ştefan, în chilia sa de pe Valea Putnei.

Cuvântul sihastrului s-a împlinit în luna aprilie 1457, când vrednicul de pomenire mitropolitul Teoctist "l-a pomăzuit spre domnie" pe Ştefan cel mare, "la locul ce să chiama Direptatea", cum scria bătrânul cronicar Grigorie Ureche. Ajuns pe tronul Moldovei, Ştefan cel mare şi sfânt (1457-1504) va face din sihastru, sfetnicul său apropiat şi duhovnicul său.

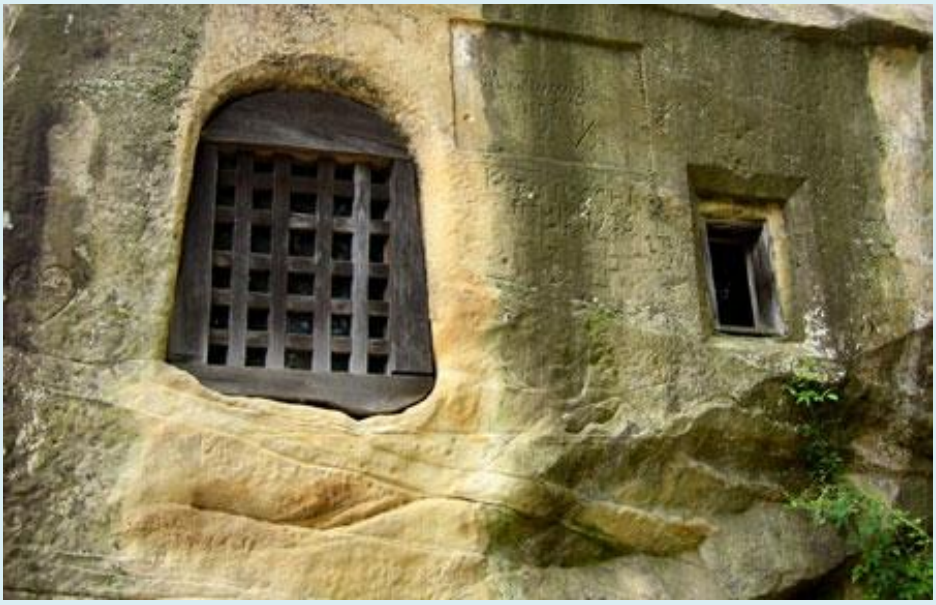

Ştefan vodă l-a cercetat pe Sihastrul Daniil şi în anii lui de domnie, atât în vremuri de pace, cât şi în vremuri de cumpănă pentru ţară. Tot tradiţia spune că el l-ar fi îndemnat pe domn să ridice Mănăstirea Putna, în apropiere de chilia în care trăia.

Tot tradiţia ne spune că domnitorul şi ierarhii ţării aveau de gând să rânduiască în slujba de egumen pe Daniil, dar el n-a primit, ci a rămas pe mai departe la chilia lui, continuând să fie cercetat de tot mai mulţi credincioşi.

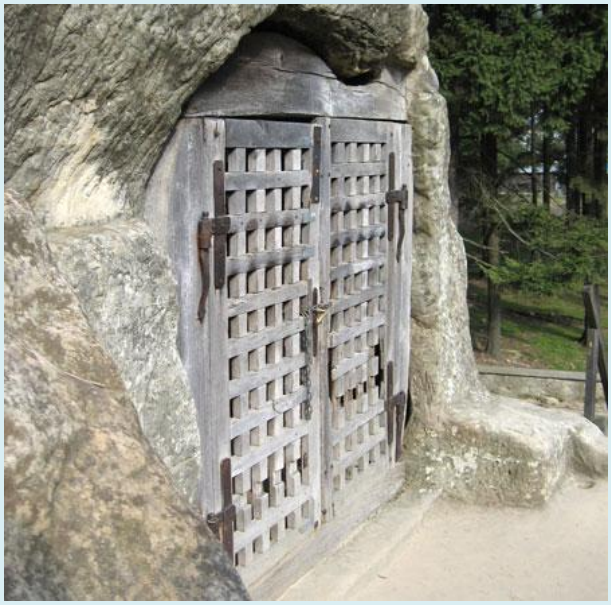

Între timp, a murit mitropolitul Teoctist al Moldovei, la 18 noiembrie 1478. Şi de data aceasta, domnul şi boierii din Sfatul ţării s-au gândit să ridice la această înaltă vrednicie tot pe sihastrul Daniil. Auzind de aceasta, el şi-a părăsit chilia şi s-a îndreptat spre locuri mai retrase, oprindu-se undeva pe apa râului Voroneţ - numit şi Corbul - unde şi-a făcut o nouă chilie sub stâncă numită Şoimul.

Împovărat de ani, a început aici o nouă perioadă a vieţii lui. Ca şi la Rădăuţi sau în chilia lui de la Viţeul, el priveghea şi se ruga fără încetare, povăţuind pe toţi aceia care se îndreptau spre chilia lui de sihastru. A pregătit şi aici ucenici în ale călugăriei, între care şi pe Grigorie Roşca, viitor egumen la Probota, apoi mitropolit al Moldovei şi nou ctitor la Voroneţ.

Nu ştim când a trecut Daniil la cele veşnice. A fost îngropat în partea sudică a pronaosului bisericii de la Voroneţ. Pe mormântul său a fost aşezată o lespede de gresie, pe care se află o inscripţie în limba slavonă: "Acesta este mormântul părintelui nostru David, schimnicul Daniil", fără nici o lămurire cu privire la data mutării sale la Domnul.

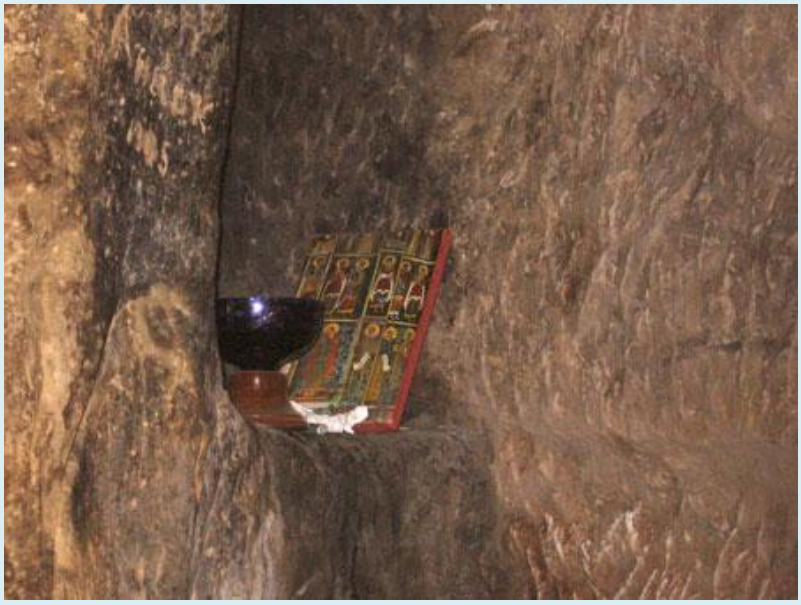

Cuviosul Daniil de la Voroneţ s-a bucurat de aleasă cinstire din partea credincioşilor moldoveni încă din timpul vieţii, iar după moarte l-au socotit ca "sfânt". O hotărâre sinodală de "canonizare" s-a luat abia la 20 iulie 1992, rânduindu-se ca el să fie prăznuit pe întreg cuprinsul Patriarhiei Române în fiecare an, la 18 decembrie.

"Viaţă îngerească ai petrecut pe pământ, chip şi pildă făcându-te ucenicilor tăi. Prin rugăciuni, posturi îndelungate şi privegheri, te-ai învrednicit a te sălăşlui în pământul celor blânzi, Sfinte Daniil, de Dumnezeu cinstitorule, podoabă sihaştrilor şi laudă călugărilor." (Condacul Sfântului, glas 3)

Moaştele Sfântului Daniil, sihastrul

Moaştele Sfântului Daniil se odihnesc la Voroneţ, în biserică, în pronaos, spre dreapta, lângă analoghionul pe care se află icoana sa. Deasupra mormântului este aşezată o lespede de gresie, cu 10 cm mai înaltă ca pardoseala bisericii, lungă de 132 cm. şi lată de 50 cm. "care e din vremea lui Ştefan cel mare".

Faţa lespedei este împodobită în stil romanic cu frunze în chipul inimii, iar la capete are următoarea inscripţie: "Acest mormânt este al părintelui nostru David, ca schimnic Daniil". Inscripţia aceasta laconică este tipică vieţii sfântului, care a fugit de măririle deşarte, căutând anonimatul faptei bune.

O parte din moaştele sale şi anume un deget, ferecat în argint şi împodobit cu unsprezece mărgăritare şi un granat, se păstrează şi astăzi la Mănăstirea Putna, în muzeu. El poartă inscripţia: "Aceste relicve le-am ferecat eu Ghedeon, igumen ot Voroneţ, cu toată cheltuiala mea în anul 7257 (1749), în 4 decemvrie".

Acest deget, ferecat în argint, arată că sfintele moaşte ale lui Daniil Sihastrul au fost, pe la mijlocul veacului al XVIII-lea, expuse în Mănăstirea Voroneţ. Egumenul Ghedeon a umblat la ele şi desprinzând degetul, l-a trimis Mănăstirii Putna.

Despre acest deget, care este păstrat la mănăstirea Putna, tradiţiile spun că este degetul arătător de la mâna dreaptă a Sfântului Daniil, cu care el a arătat Voievodului Ştefan cel mare şi Sfânt mândra vale a Putnei, unde l-a îndemnat să ridice mănăstirea. Degetul este "făcător de minuni".

Chilia Sfântului Daniil, sihastrul - un colţ de rugăciune pe Valea Putnei

Trecerea Sfântului Daniil Sihastrul prin viaţa aceasta a lăsat urme nu numai în amintirea ucenicilor săi şi a credincioşilor, ci şi în locurile în care a trăit. Şi pe valea Putnei şi pe valea Voroneţului au rămas, de pe urma lui, chiliile sale, pe care credincioşii le cercetează până în zilele noastre.

După ce a îmbrăcat schima cea mare, adică ultima treaptă a călugăriei, primind numele Daniil, noul ieroschimonah s-a retras într-un loc tăinuit, înspre munte, pe malul pârâului Viţeul, azi în satul Putna. Acolo a găsit o stâncă în care a dălţuit cu multă osteneală un paraclis.

Chilia de piatră de la Putna se află nu departe de locul unde se varsă pârâul Viţeul în pârâul Putna; cealaltă, din valea Voroneţului, se află sub stânca Şoimului. Dintre ele o vom descrie, ca fiind mai cunoscută, pe cea de la Putna.

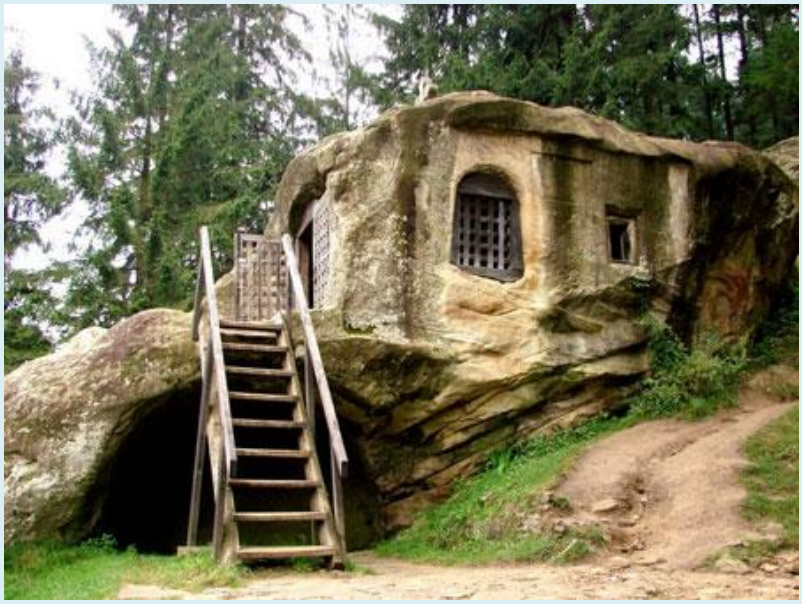

Chilia Sfântului Daniil, sihastrul este săpată într-o stâncă, ce se înalţă deasupra văii. Chilia este scobită cu dalta şi cuprinde un paraclis cu trei despărţituri, şi anume: pronaos, naos şi altar. Lungimea întregului loc scobit în piatră este de 9.25 metri, iar înălţimea de 2 metri.

Sub stâncă se află alt loc scobit, care se pare că a fost locuinţa sihastrului. Încăperea de dedesubt îi slujea drept chilie, după ostenelile zilei; în ea se nevoia zi de zi cu post aspru, rugăciuni neîncetate, primind de la Dumnezeu darul lacrimilor şi rugăciunea minţii.

Altarul paraclisului era despărţit de naos printr-un mic iconostas, iar bolta trebuie să fi fost zugrăvită, ceea ce ne indică urmele de culori. Pe peretele de către răsărit al altarului se afla o scobitură, unde a fost aşezată o icoană. În naos, lângă fereastră, se află săpată o cruce şi câteva slove, dintre care unele par a arăta anul 1499.

Afară, şi anume pe peretele de miazăzi, între ferestre, pare să fi fost o piatră cu o inscripţie, căci în stâncă este un loc cioplit. Tradiţiile mai spun că în preajmă era adăpostul unei capre şi că tot acolo îşi lega calul domnul Ştefan cel mare, când îl cerceta pe sfânt.

În această chilie a trăit 20 de ani, timp în care monahi ori pustnici din toată ţara veneau la el pentru a primi îndemnuri şi sfaturi duhovniceşti. Încă din timpul vieţii, el era cunoscut de credincioşi drept Sihastrul cel bătrân, nume care exprimă încrederea pe care contemporanii o aveau în înţelepciunea şi sfinţenia sa.

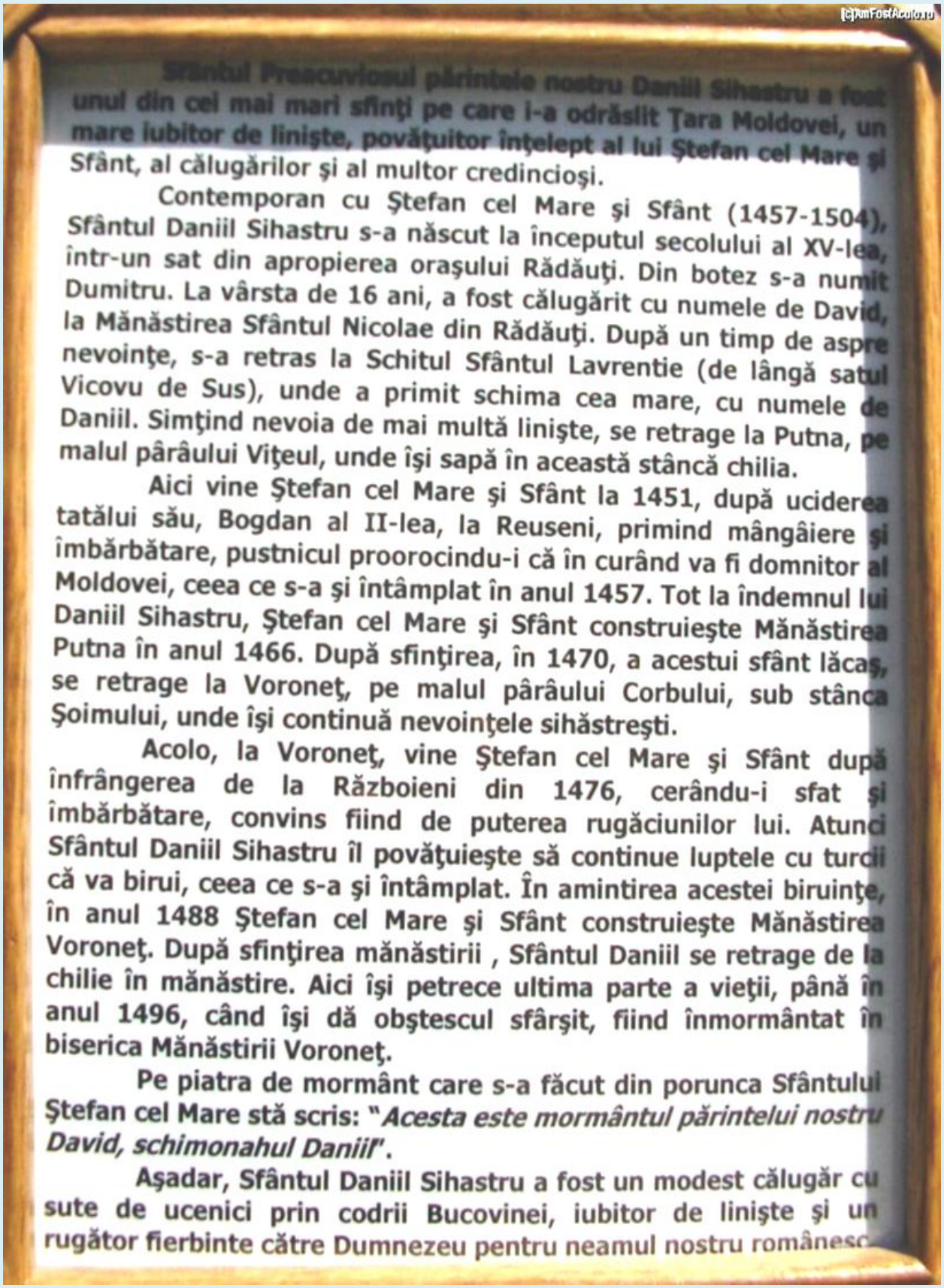

Sfântul Preacuviosul părintele nostru Daniil Sihastru a fost unul din cei mai mari sfinţi pe care i-a odrăslit Ţara Moldovei, un mare iubitor de linişte, povăţuitor înţelept al lui Ştefan cel Mare şi Sfânt, al călugărilor şi al multor credincioşi.

Contemporan cu Ştefan cel Mare şi Sfânt (1457-1504), Sfântul Daniil Sihastru s-a născut la începutul secolului al XV-lea, într-un sat din apropierea oraşului Rădăuţi. Din botez s-a numit Dumitru. La vârsta de 16 ani, a fost călugărit cu numele de David, la Mănăstirea Sfântul Nicolae din Rădăuţi. După un timp de aspre nevoinţe, s-a retras la Schitul Sfântul Lavrentie (de lângă satul Vicovu de Sus), unde a primit schima cea mare, cu numele de Daniil. Simţind nevoia de mai multă linişte, se retrage la Putna, pe malul pârâului Viţeul, unde îşi sapă în această stâncă chilia.

Aici vine Ştefan cel Mare şi Sfânt la 1451, după uciderea tatălui său, Bogdan al II-lea, la Reuseni, primind mângâiere şi îmbărbătare, pustnicul proorocindu-i că în curând va fi domnitor al Moldovei, ceea ce s-a şi întâmplat în anul 1457. Tot la îndemnul lui Daniil Sihastru, Ştefan cel Mare şi Sfânt construieşte Mănăstirea Putna în anul 1466. După sfinţirea, în 1470, a acestui sfânt lăcaş, se retrage la Voroneţ, pe malul pârâului Corbului, sub stânca Şoimului, unde îşi continuă nevoinţele sihăstreşti.

Acolo, la Voroneţ, vine Ştefan cel Mare şi Sfânt după înfrângerea de la Războieni din 1476, cerându-i sfat şi îmbărbătare, convins fiind de puterea rugăciunilor lui. Atunci Sfântul Daniil Sihastru îl povăţuieşte să continue luptele cu turcii că va birui, ceea ce s-a şi întâmplat. În amintirea acestei biruinţe, în anul 1488 Ştefan cel Mare şi Sfânt construieşte Mănăstirea Voroneţ. După sfinţirea mănăstirii , Sfântul Daniil se retrage de la chilie în mănăstire. Aici îşi petrece ultima parte a vieţii, până în anul 1496, când îşi dă obştescul sfârşit, fiind înmormântat în biserica Mănăstirii Voroneţ.

Pe piatra de mormânt care s-a făcut din porunca Sfântului Ştefan cel Mare stă scris: "*Acesta este mormântul părintelui nostru David, schimonahul Daniil*".

Aşadar, Sfântul Daniil Sihastru a fost un modest călugăr cu sute de ucenici prin codrii Bucovinei, iubitor de linişte şi un rugător fierbinte către Dumnezeu pentru neamul nostru românesc.

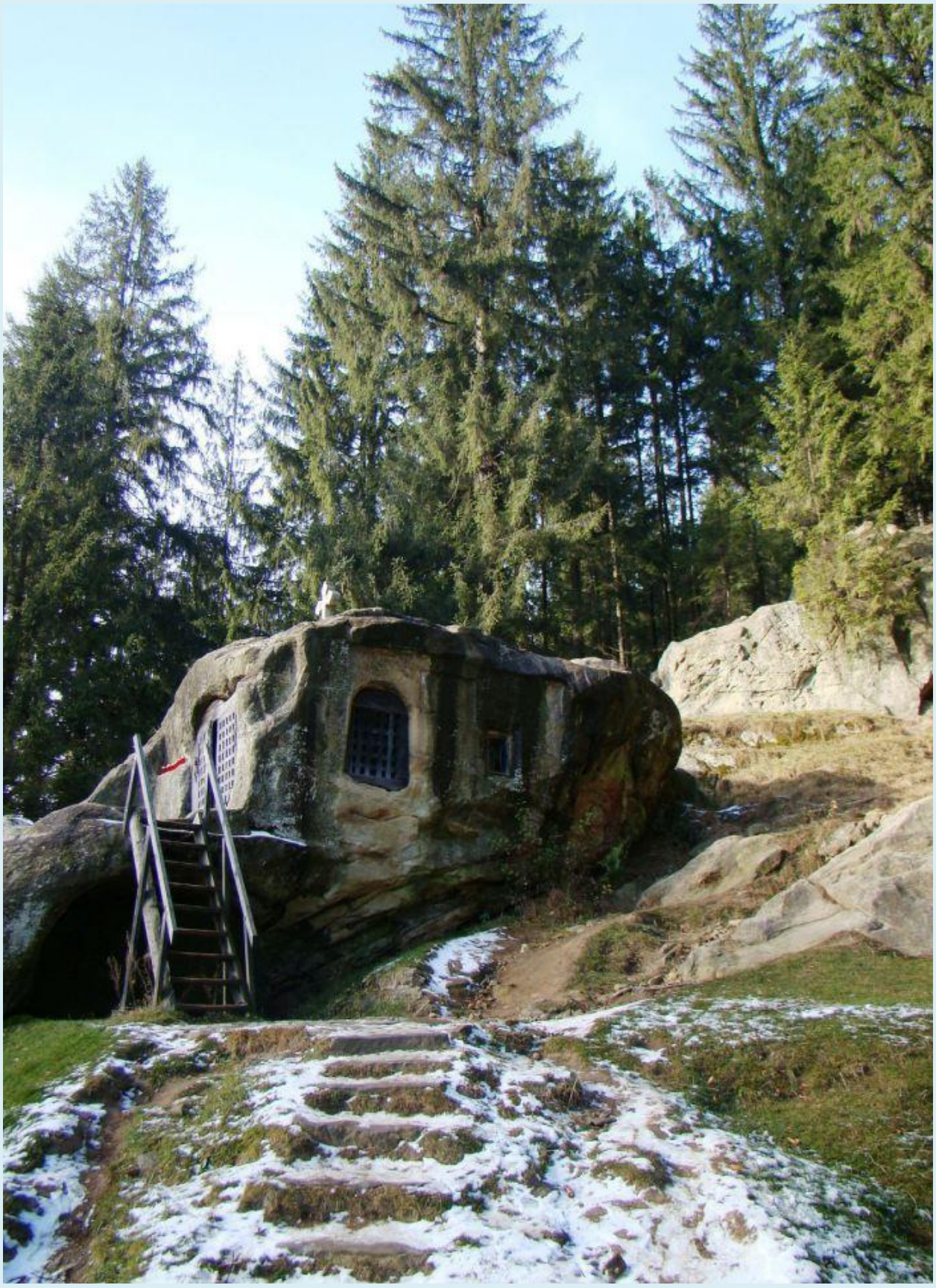

Paraclisul săpat în stâncă

(Foto) Schitul „Sfântul Daniil sihastrul”, Putna

©doxologia.ro

©doxologia.ro

©doxologia.ro

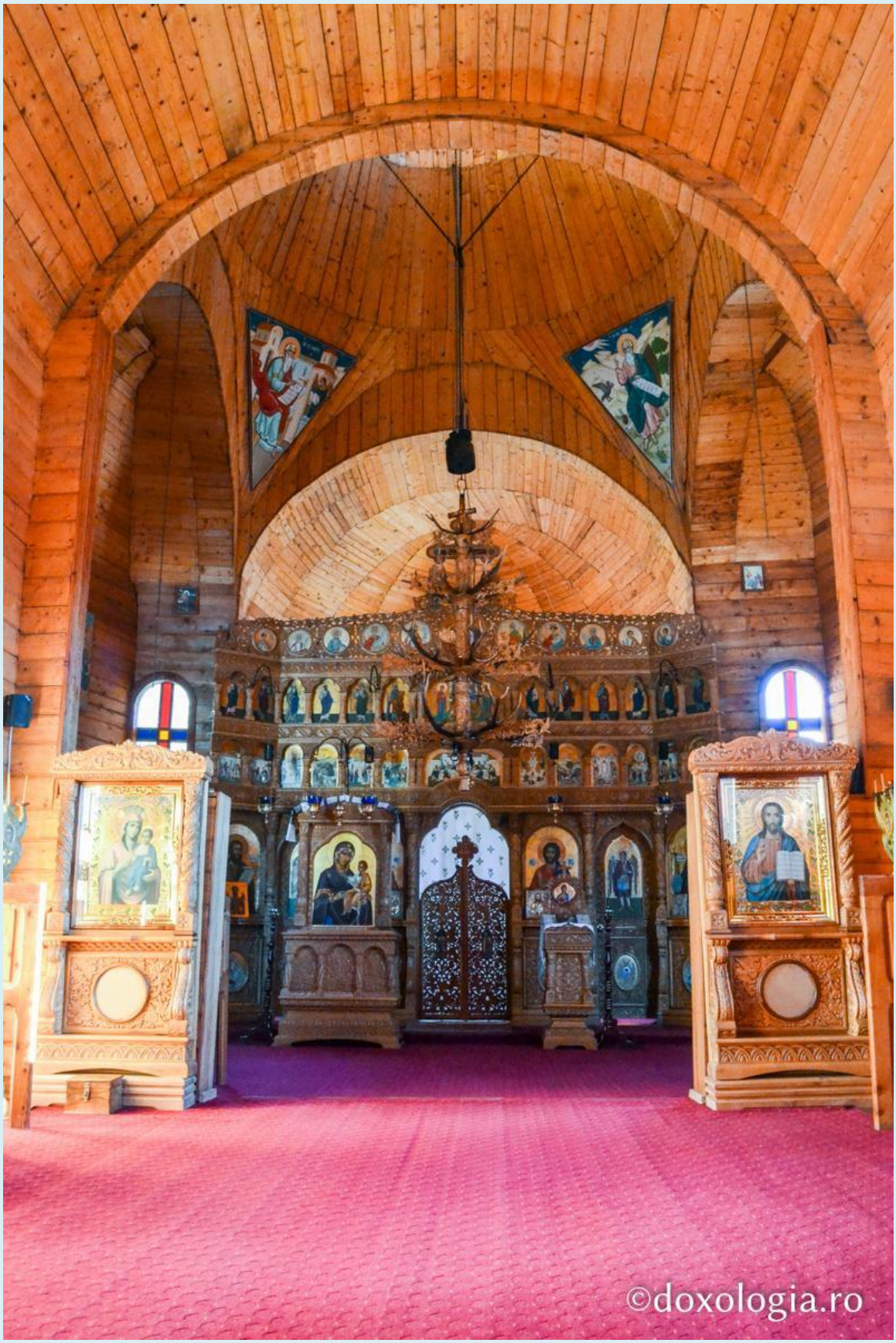
©doxologia.ro

©doxologia.ro

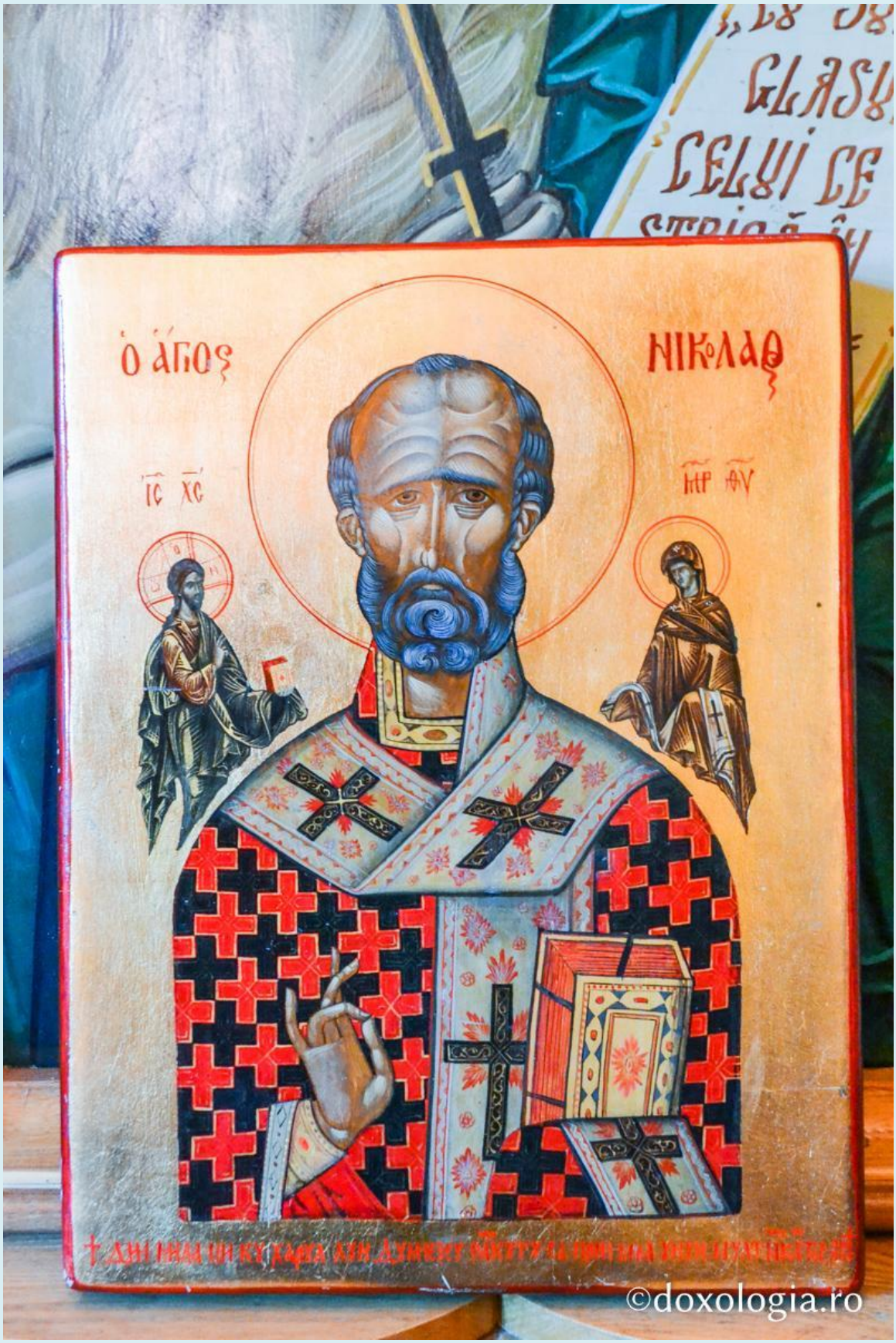
Ο ΑΓΙΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΙC ΧC
ΜΡ ΘV
©doxologia.ro

©doxologia.ro

Schitul cuviosul Daniil sihastrul - Cuejdi (galerie foto)

foto: Oana Nechifor, Ştefan Cojocariu

Schitul Cuejdi a fost ridicat în anul 1998, pe Dealul Poiana Părului, lângă masivul Muncelul (com. Gârcina, jud. Neamț). Biserica este construită din lemn. Este subordonat Mănăstirii Bistriţa.

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

SF. IER. VASILE CEL MARE
SF. IER. GRIGORIE TEOLOGUL
SF. IER. IOAN GURA DE AUR
SF. IER. NICOLAIE
© doxologia.ro

© doxologia.ro

SF. CUV.
DANIIL
SIHASTRUL
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

Schitul „Sfântul Daniil sihastru”

La o oră de mers pe jos de la Sihla, spre sud-vest, într-o poiană aflată pe un vârf de munte, se află Schitul „Sfântul Daniil sihastru“. La schit se poate ajunge și din Mănăstirea Sihăstria, pe o cărare care se desprinde spre dreapta din drumul forestier ce duce către Sihla.

Construit în zilele noastre pe locul unor vechi bordeie pustnicesti, acest așezământ monahal duce mai departe făclia vieţuirii sihăstrești în aceste locuri. În vremurile noastre, primul bordei a fost construit aici de către părinții din Mănăstirea Sihăstria, prin anii 1936-1937, pentru a se retrage la liniște.

Sunt cunoscuți a se fi retras în această zonă, pentru un timp, protos. Calistrat Bobu, Ierom. Ilarion Antohi, ieroschim. Daniil Tudor, părintele Cleopa.

După anul 1990, I.P.S. Daniel, mitropolitul Moldovei și Bucovinei, actualul patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, binecuvintează continuarea lucrărilor din

cadrul schitului, care s-au încredințat Mănăstirii Sihăstria. Aceasta a împuternicit pe fratele Daniil Caia cu ducerea mai departe a lucrărilor, care, cu ajutorul mănăstirii și a mai multor creștini, cei mai mulți din satul Mitocul Balan, au ridicat biserica de lemn și chiliile.

Biserica s-a sfințit în data de 4 august 1996, de către I.P.S. mitropolit Daniel, împreună cu un sobor de preoți din Mănăstirea Sihăstria, și i s-a dat hramul „ Sfântul prooroc Ilie Tezviteanul“ și „Cuviosul Daniil sihastrul“.

©doxologia.ro

©doxologia.ro

©doxologia.ro

©doxologia.ro

COLECȚIA ACATISTE ȘI VIEȚI DE SFINȚI

Viața și Acatistul Sfântului Cuvios DANIIL SIHASTRUL

Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă

„Întru tine Părinte, cu osârdie s-a mântuit cel după chip, că luând crucea ai urmat lui Hristos și lucrând ai învățat să nu se uite la trup căci este trecător, ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii se bucură, Preacuvioase Părinte Daniil, duhul tău.”

Troparul Sfântului Cuvios
Daniil Sihastrul

www.editurapatriarhiei.ro
ISBN 978-973-616-246-6

Icoane

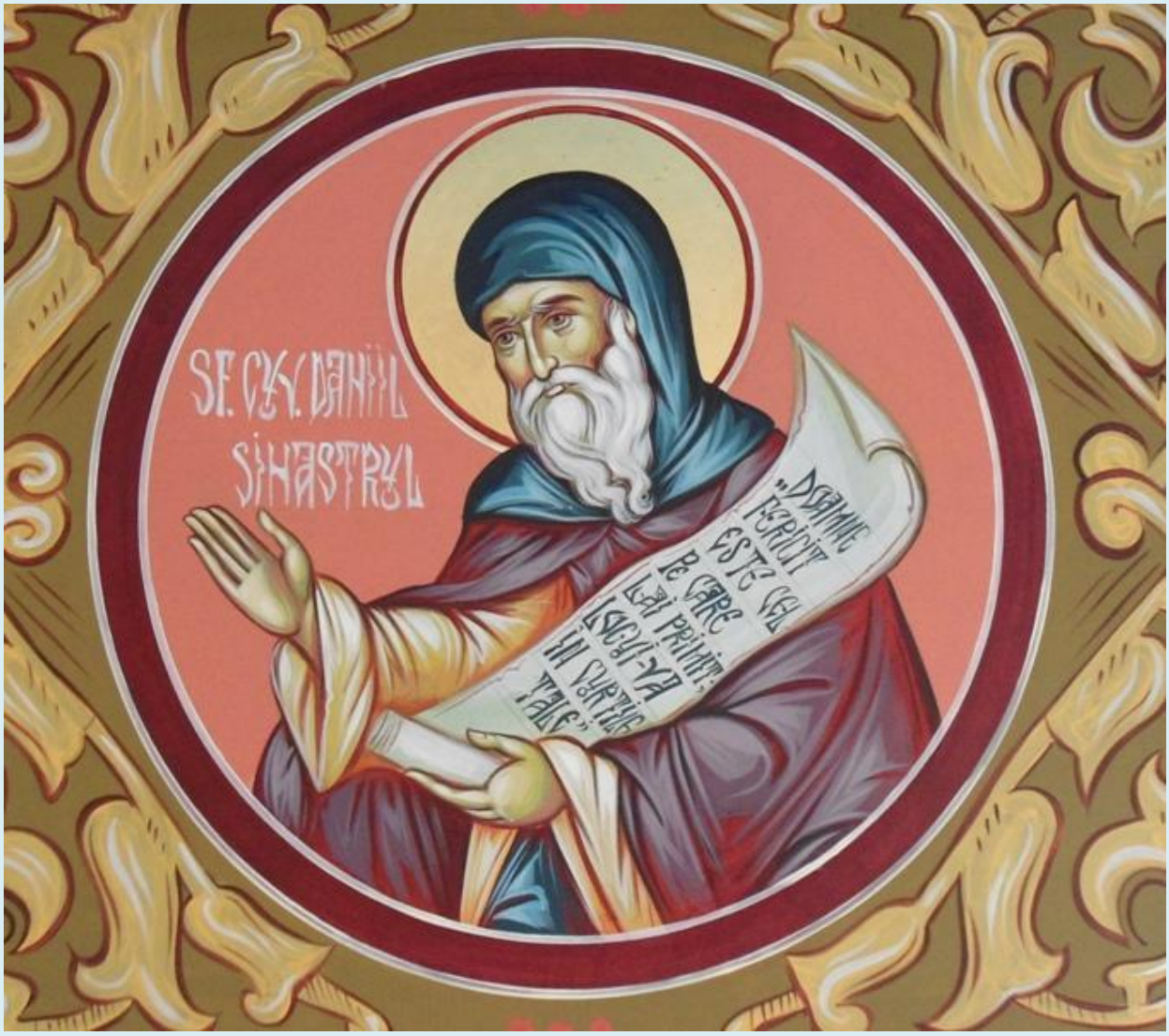

Sfântul Daniil, sihastrul este pictat după modelul primelor imagini disponibile, datând din secolul al XVI-lea, respectiv după reprezentarea din pridvorul mănăstirii Voroneţ şi după o altă reprezentare dintr-un Tetraevangheliar dăruit mănăstirii Voroneţ de către mitropolitul Grigore Roşca, ucenic al sfântului. Astfel, în pridvorul de la Voroneţ, cuviosul Daniil este zugrăvit sub chipul sfinţilor cuvioşi, slab, cu o barbă albă, ascuţită şi nu foarte lungă şi plete albite; poartă într-o mână un toiag, iar în cealaltă un sul de pergament pe care scrie, în slavonă: „Veniţi, fraţilor, de mă ascultaţi. Învăţa-vă-voi frica Domnului; cine este omul...”. Iar în imaginea din Tetraevangheliar este zugrăvit în chip asemănător, purtând însă în locul pergamentului o cruce.

SF. CUV.
DANIIL
SIHASTUL
VENIȚI, FRA-
ȚILOR, DE MĂ
ĂSCULTAȚI,
ÎNVĂȚA-VĂ-
VOI FRICA
DOMNULUI,
CINE ESTE OMUL

Daniil, sihastrul reprezentat ca sfânt pe pereţii exteriori ai bisericii Mănăstirii Voroneţ

Sfântul cuvios Daniil, sihastru şi Mănăstirea Voroneţ vitraliul se găseşte în Reşedinţa mitropolitană de la Iaşi

Dreptcredinciosul voievod Ştefan cel mare şi sfânt şi Sfântul cuvios Daniil sihastrul, pictură aflată in interiorul Bisericii Sfântul Gheorghe, vechea Catedrală Mitropolitană din Iaşi

SF. CUV. DANIIL
SIHASTRU
DE·VEI·IUBI·
CUCERNICIA·
ÎNFRÂNAREA
CU·MINTE·
DREAPTA·TE
VEI·ÎNĂLȚA·
IN·TOATE·
PRIVINȚELE·

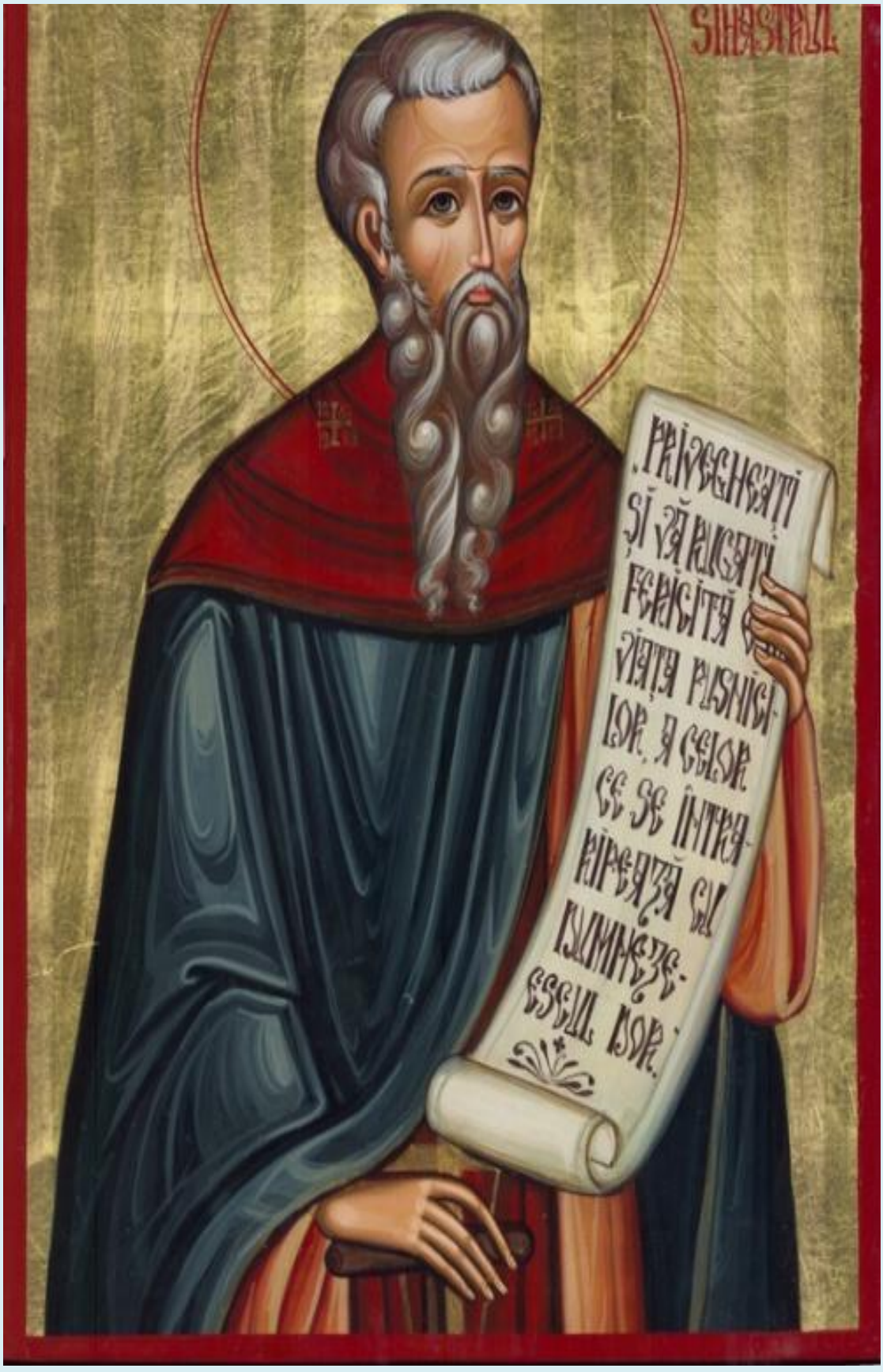
SIHASTRUL
PRIVEGHEAȚI
ȘI VĂ RUGAȚI
FERICITĂ
VIAȚA PUSNICI-
LOR, A CELOR
CE SE ÎNTRA-
RIPEAZĂ CU
DUMNEZE-
ESCUL DOR.

SF. CUV.
PAHUIL
SIHASTRU

SF. CUV.
DANIIL
SIHASTRU

SFANTUL CUVIOS
DANIIL

„Privegheați
și vă
rugați.”

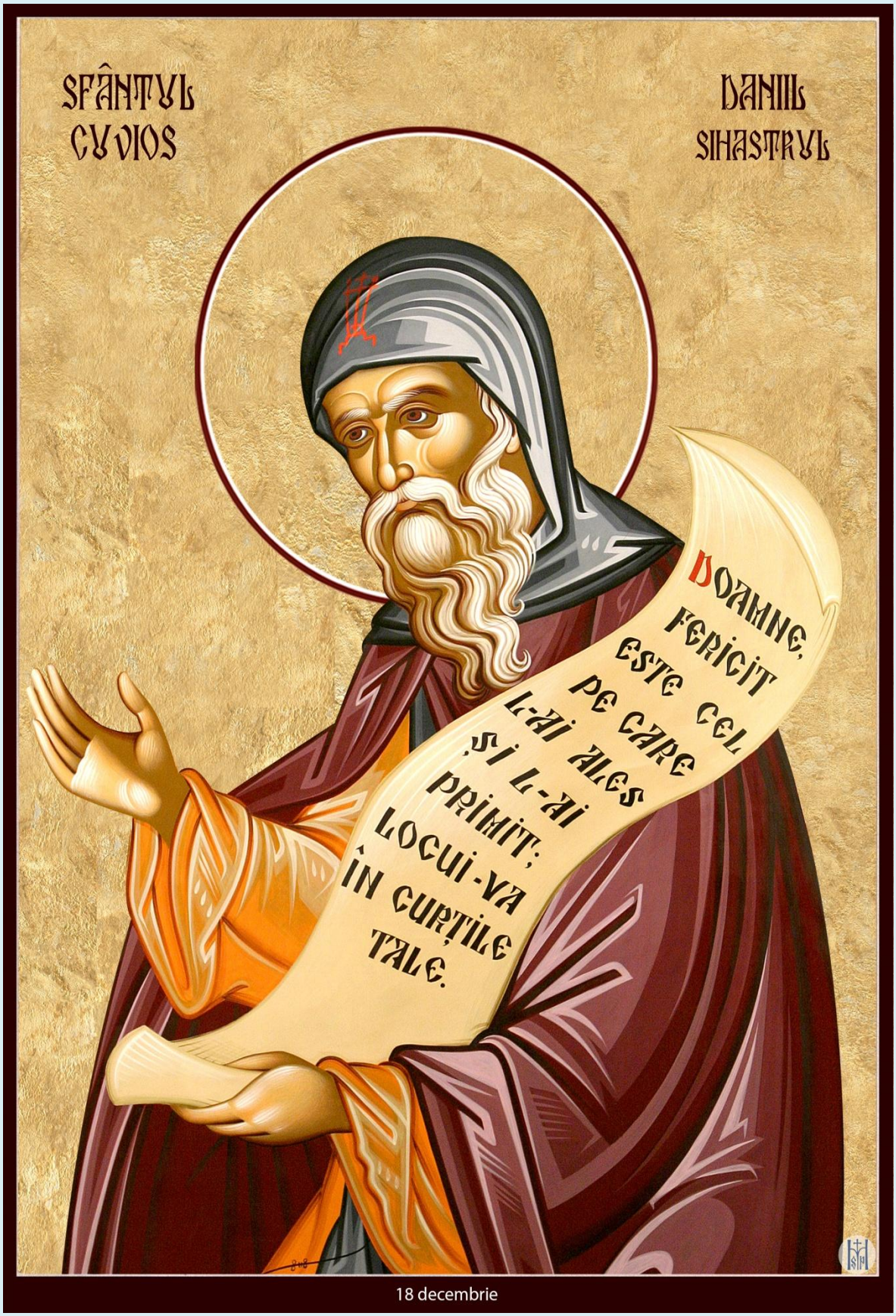

18 decembrie

SFÂNTUL
DANIIL
SIHASTRUL
DOAMNE,
FERICIT
ESTE CEL
PE CARE
L-AI ALES
ȘI L-AI
PRIMIT;
LOCUI-VA
ÎN CURȚILE
TALE.

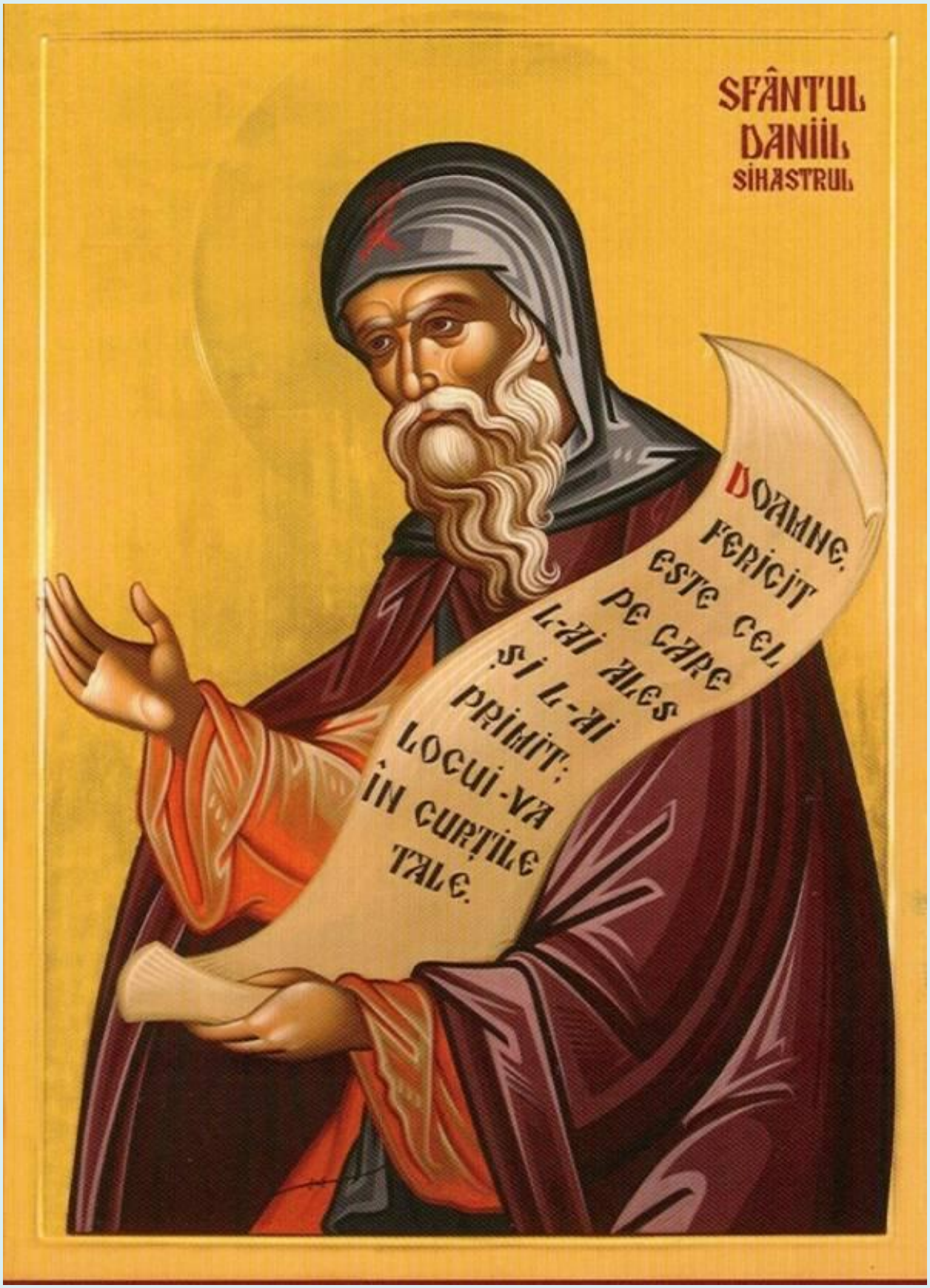
SFÂNTUL
DANIIL
SIHASTRUL
DOAMNE,
FERICIT
ESTE CEL
PE CARE
L-AI ALES
ȘI L-AI
PRIMIT:
LOCUI-VA
ÎN CURȚILE
TALE.

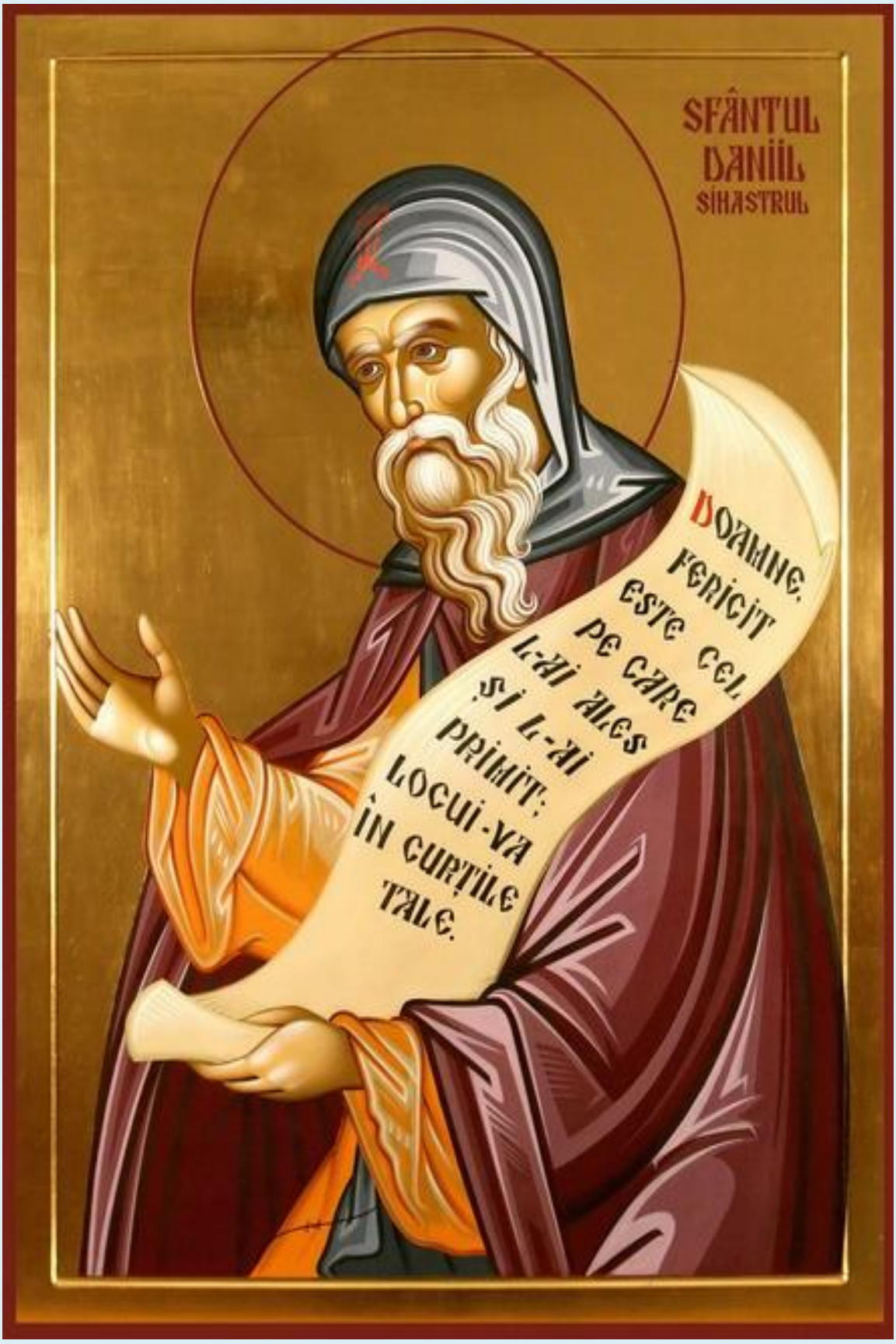
SFÂNTUL
DANIIL
SIHASTRUL
DOAMNE,
FERICIT
ESTE CEL
PE CARE
L-AI ALES
ȘI L-AI
PRIMIT:
LOCUI-VA
ÎN CURȚILE
TALE.

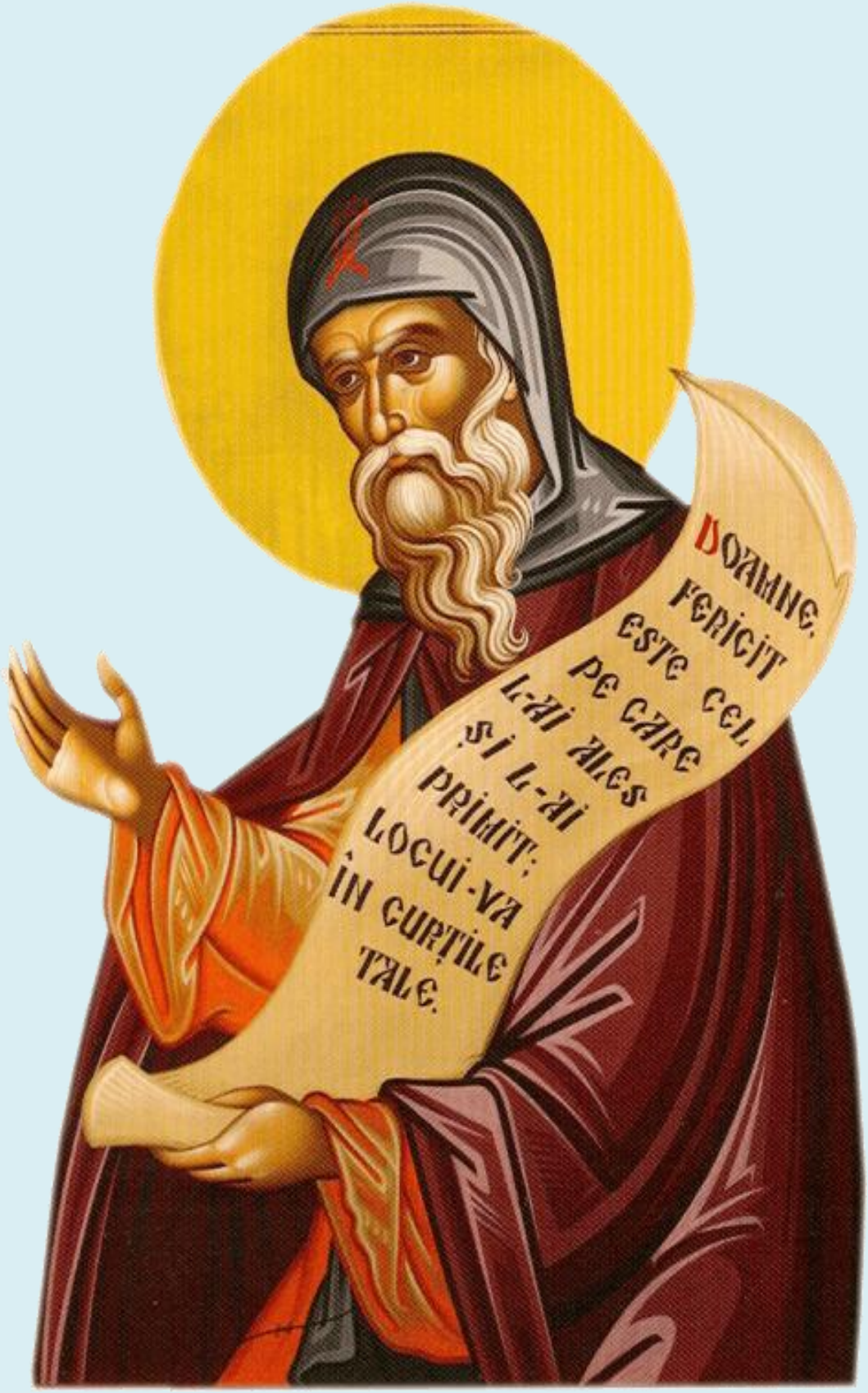
DOAMNE,
FERICIT
ESTE CEL
PE CARE
L-AI ALES
ȘI L-AI
PRIMIT;
LOCUI-VA
ÎN CURȚILE
TALE.

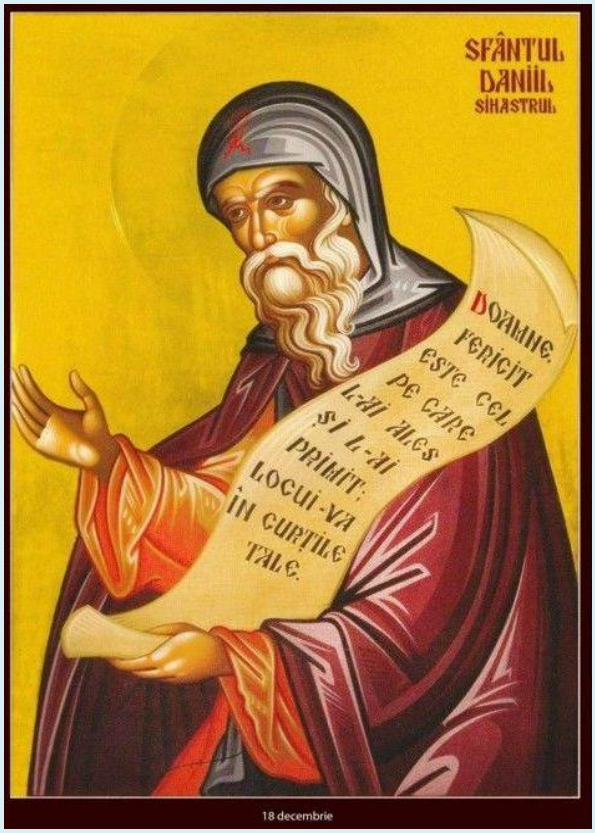
SFÂNTUL
DANIIL
SIHASTRUL
DOAMNE,
FERICIT
ESTE CEL
PE CARE
L-AI ALES
ȘI L-AI
PRIMIT;
LOCUI-VA
ÎN CURȚILE
TALE.
18 decembrie

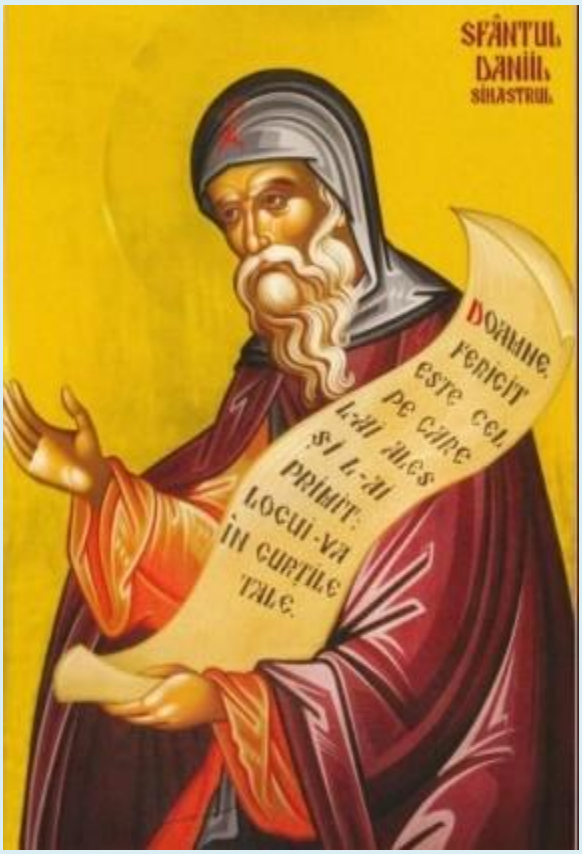
SFÂNTUL
DANIIL
SIHASTRUL
DOAMNE,
FERICIT
ESTE CEL
PE CARE
L-AI ALES
ȘI L-AI
PRIMIT;
LOCUI-VA
ÎN CURȚILE
TALE.

SFÂNTUL
DANIIL
SIHASTRUL
DOAMNE,
FERICIT
ESTE CEL
PE CARE
L-AI ALES
ȘI L-AI
PRIMIT:
LOCUI-VA
ÎN CURȚILE
TALE.
evlaveia.ro

18 Decembrie

Sfântul Cuvios

Daniil Sihastrul

acatist
icoane fotografii articole

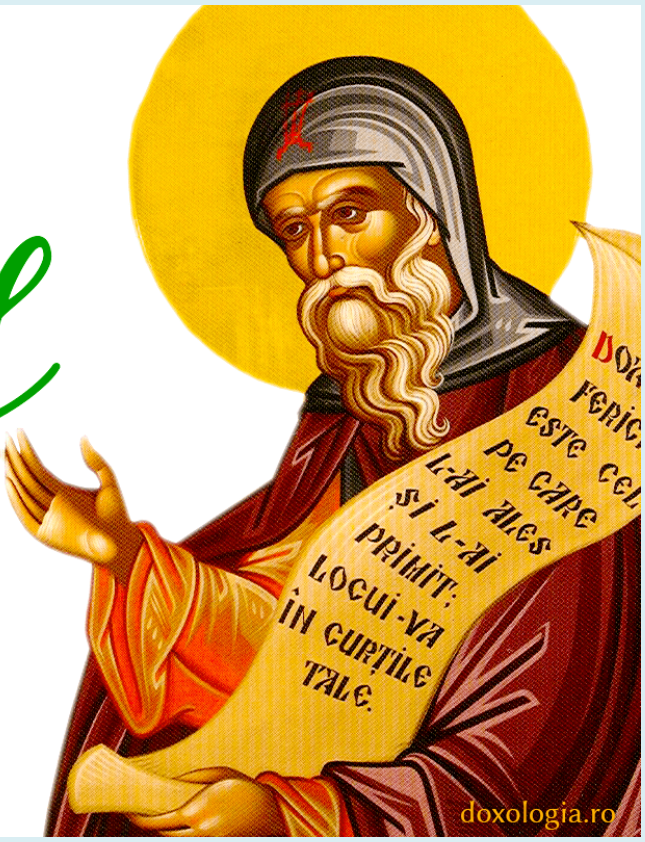

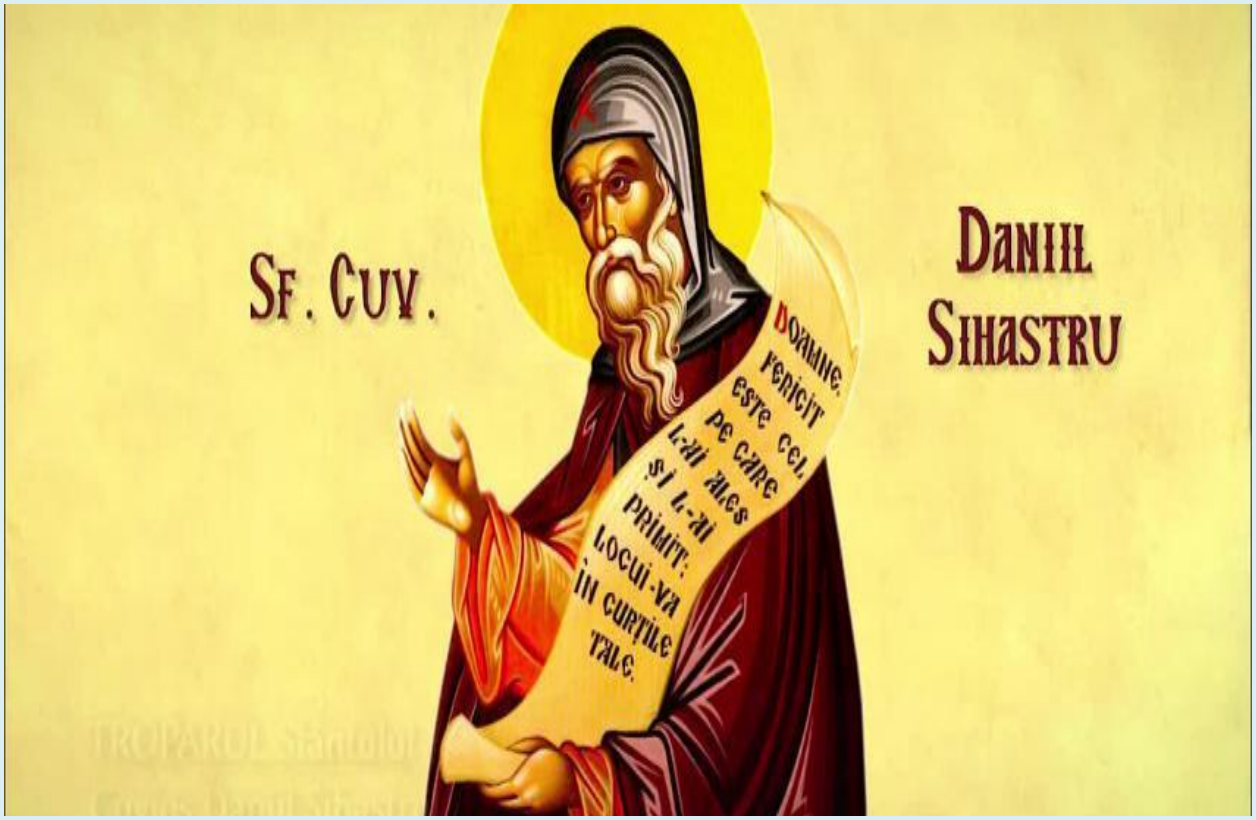

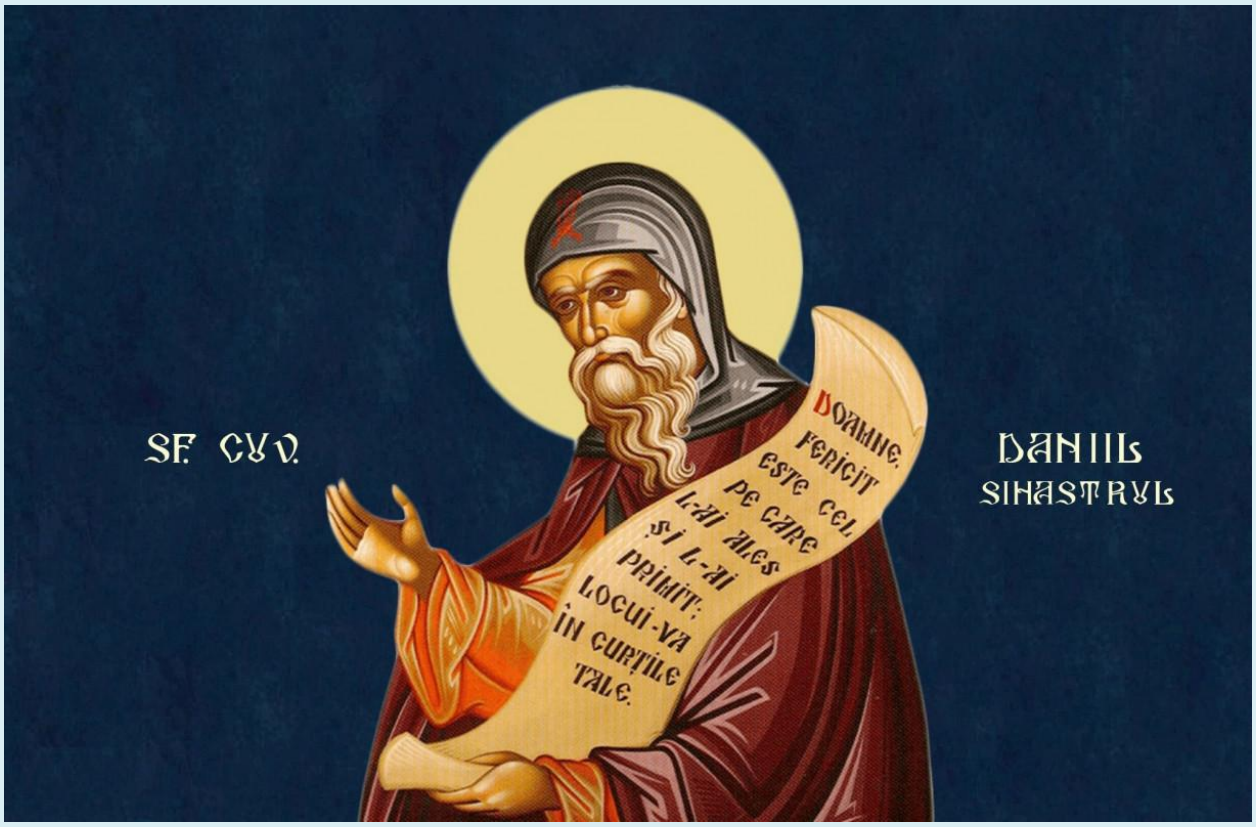
SF. CUV.
DANIIL
SIHASTRUL
DOAMNE, FERICIT ESTE CEL PE CARE L-AI ALES ȘI L-AI PRIMIT; LOCUI-VA ÎN CURȚILE TALE.

SF. CUV.
DANIIL
SIHASTRUL
DOAMNE, FERICIT ESTE CEL PE CARE L-AI ALES ȘI L-AI PRIMIT; LOCUI-VA ÎN CURȚILE TALE.

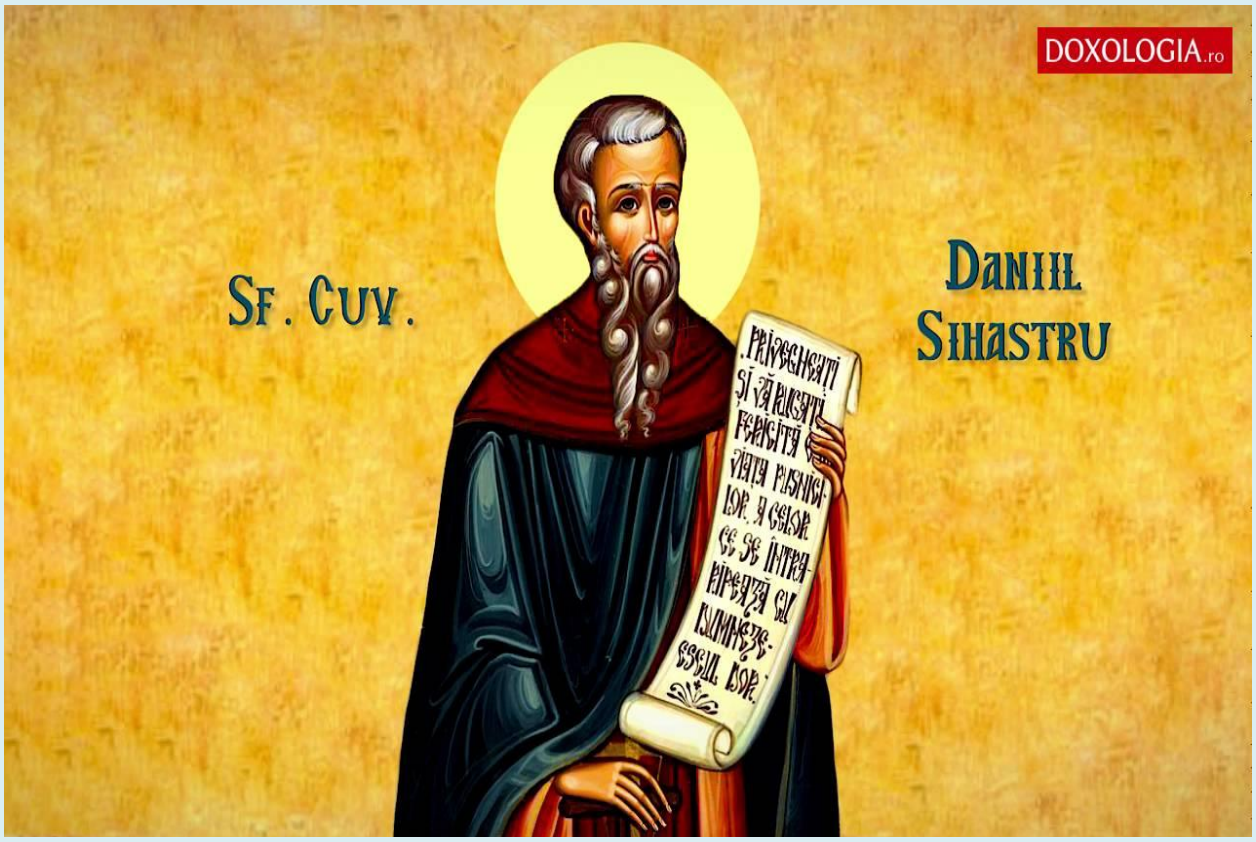
DOXOLOGIA.ro
Sf. Cuv.
Daniil
Sihastru

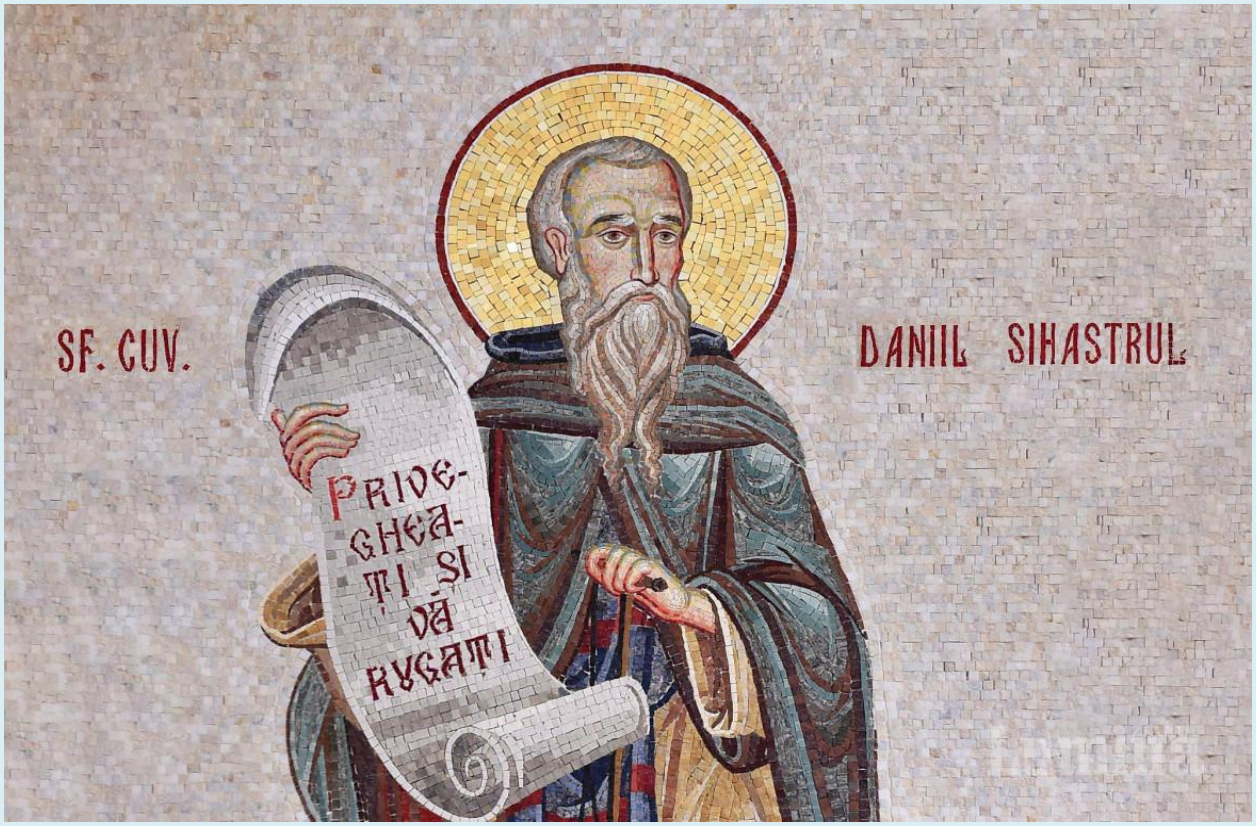
SF. CUV.
DANIIL SIHASTRUL
PRIVEGHEAȚI ȘI VĂ RUGAȚI

Știați că...
Sfântul Daniil Sihastrul a fost duhovnicul Sfântului Voievod Ștefan cel Mare?
Cuviosul Daniil i-a fost cel dintâi sfetnic, Voievodul Ștefan poposind adesea la chilia lui, pentru a-şi mărturisi păcatele şi pentru a cere cuvânt de folos. Sfântul Ștefan primise sfat, astfel, să zidească după fiecare luptă o biserică, spre lauda Domnului.
DOAMNE, FERICIT ESTE CEL PE CARE L-AI ALES ŞI L-AI PRIMIT: LOCUI-VA ÎN CURTILE TALE.
© doxologia.ro

ACESTA ESTE MORMÂNTUL PĂRINTELUI NOSTRU DAVID SCHIMNICUL DANIIL
© doxologia.ro

Troparul Sfântului Cuvios Daniil Sihastrul

18 Decembrie - Glasul 8

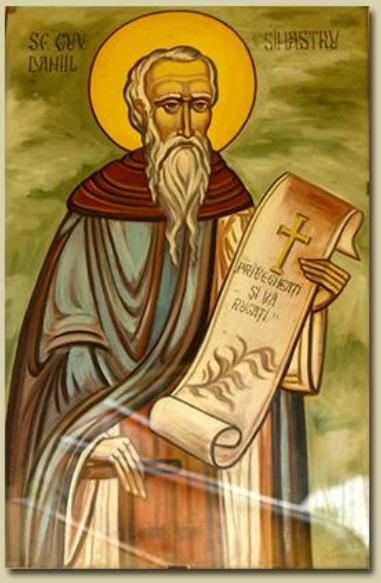

Întru tine, Părinte, cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând Crucea, ai urmat lui Hristos; şi luptând, ai învăţat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii se bucură, Preacuvioase Părinte Daniile, duhul tău.

Troparul Sfântului Cuvios Daniil Sihastrul

18 Decembrie - Glasul 8

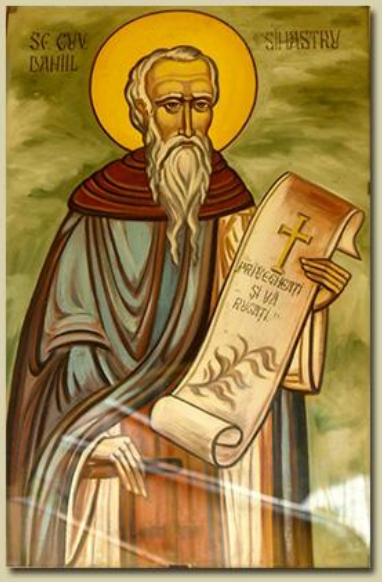

Întru tine, Părinte, cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând Crucea, ai urmat lui Hristos; şi luptând, ai învăţat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii se bucură, Preacuvioase Părinte Daniile, duhul tău.

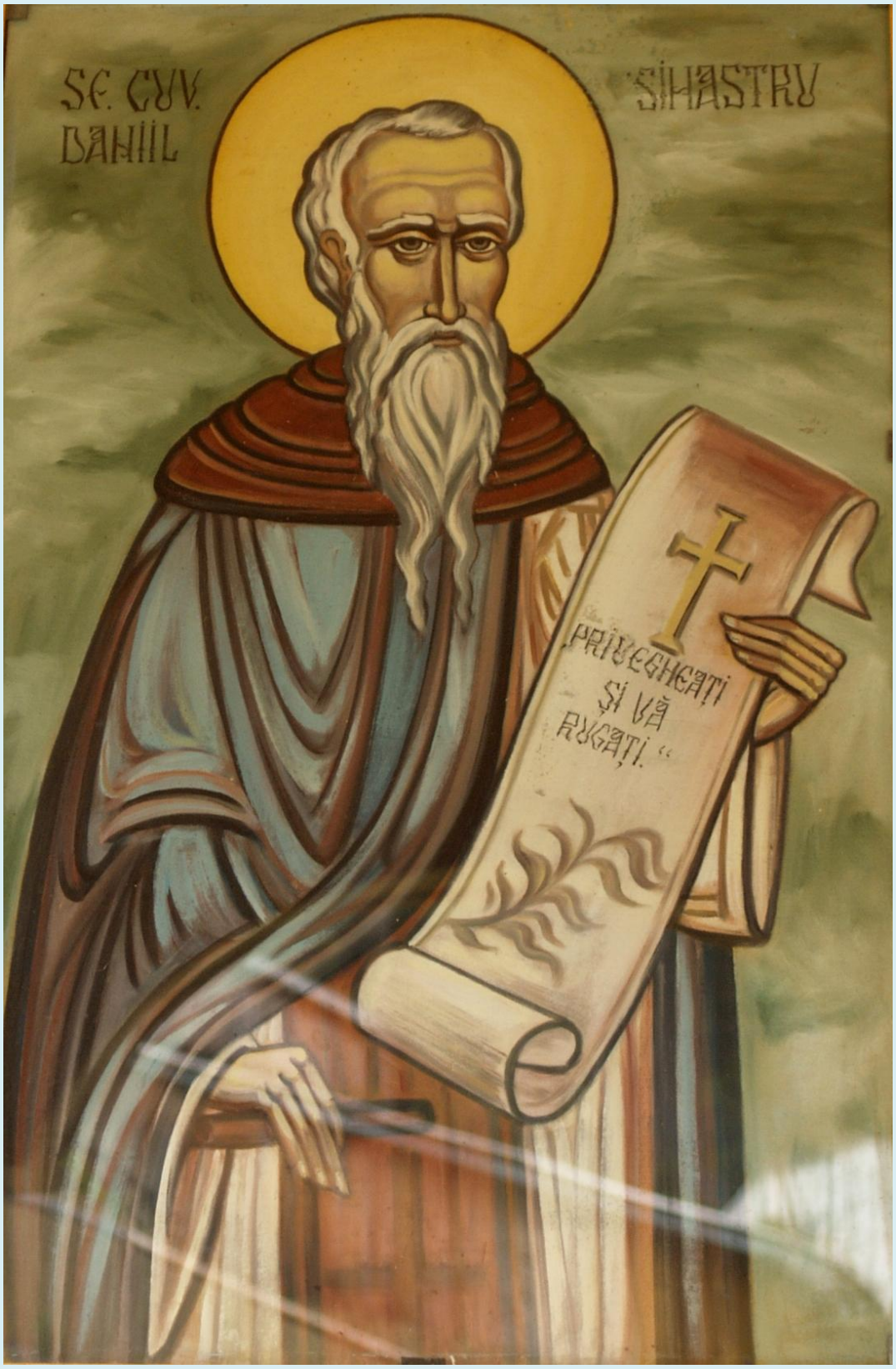

Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!